

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl 9 / Sayı 97 / Ocak 1990 / 3.-DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

KÜRDİSTAN DEVRİMİNDE TARİHİ BİR AŞAMANIN HAZIRLIKLARINA YÖNELİKEN MEVCUT SİYASİ DURUM VE MUTLAK YÜKLENİLMESİ GEREKEN GÖREVLER

Kürdistan ulusal ve toplumsal özgürlük mücadelesinde, en gelişkin bir hazırlıkla kapsamlı bir halk savaşına yönelmenin anlamı ifade edilecek ve sonuç almaya götürecek dönemi yakalamaya oldukça yaklaşımlı bulunuyoruz.

PKK somutunda ortaya çıkan, bin yılların olanca baskı, çarpıtma, özümselme, halkımızı tanımaz hale getirme ve giderek tutulmuş tasfiye etme girişimlerine karşı koyma hareketimiz, bütün ezme ve tasfiye girişimlerine rağmen, bugün kapsamlı bir halk direnişi aşamasına ulaşma koşullarını oldukça olgunlaştırmıştır.

PKK somutunda dile gelen; bilincin ve en devrimci teorinin ışığında, bir anlamda bütün geçmiş tarihin ayıklanmasıdır; çürümüş olan yapılarla diri olan yapıların, olumsuzluklarla olumlulukların ortaya serilişi; yaşamaya hakkı olana yol verilmesi, olmayanın kafasına vurulmasıdır. Kendi somutunda, oldukça yoğun düşünce ve idare gücü isteyen böylesi bir savaşın, yığınla sorunun muhatabı olsa da bugün çözüm aşamasına oldukça yaklaşımlı bulduğumuz gerçeğiyle karşı karşıyayız ve bu gerçeğin kıvancı için deviz: Halkımızın, eskiye doğru başaşağı giden tarihine, PKK somutunda böylesi bir karşılık verme, sadece çağdaş bir devrim; bir kurtuluş hareketi anlamına gelmez; bu aynı zamanda tarihe gömülmesi, ulus olmanın çökmesi bir halkın yeniden dirilmesi ve tarih sahnesine çıkışıdır. Bu, hemen hemen hiçbir partinin

karşılaşmadığı bir durumdur. Aynı zamanda da bir enkaz mirasından olumluluk adına ne çıkabileceksene onu alma; olumsuzlukları, haksız yaklaşımları reddetme ve sürekli olarak olumsuz, haksız geriletep, olumlu, haklı yüceltme durumudur. Parti tarihinde dile gelen, bu amansız ve bir o kadar da korkunç mücadelelerin nasıl gerçekleştirildiği.

İşte tüm bu çabalara rağmen, halkımızı kendine getirecek özgürlük düzeyi hala çok geridir. Ve bunu gidermekle mükellef Parti yapımız da oldukça geri bir örgütlülük düzeyindedir. Bazı temel halklara ulaşımlı olmakla birlikte, örgütlenme zincirinin halkaları, üzerinde muazzam bir ihtimalla durulmazsa, parparça olacak denli zayıftır. İşte bundan dolayı, herhangi bir ülke halkından çok daha fazla tarihimize

yönelmek, ona başvurmak ve yeniden yeniden değerlendirmek, ondan gerçekçi direnme sonuçları çıkarmak çok elzem ve gereklidir. Bugün PKK hareketi bir bütün olarak, militanıyla, taraftarıyla hiçbir suretle kabul edilemeyecek bir düşürülmüştüğü, bir onursuzluğa karşı koymanın yitip ve onurluca çabası içinde bulunmaktadırlar. Fakat bunun, Kürdistan gibi bir ülkede, devrimi gerçekleştirilmeye hiç mi hiç yeterli olmadığı bilinmelidir. Sıradan bir hazırlığın devrimi kurtaramayacağı akıldan çıkarılmamalıdır. Durumları sıradan bir hazırlıkla kurtaramayız. Dolayısıyla bizim herhangi bir partiden daha fazla kendimizi, mücadelemizi, tarihimizi sık sık gözden geçirme ve mevcut durumdan azami direnme sonuçları çıkarmamızın büyük önemi gayet anlaşılmalıdır.

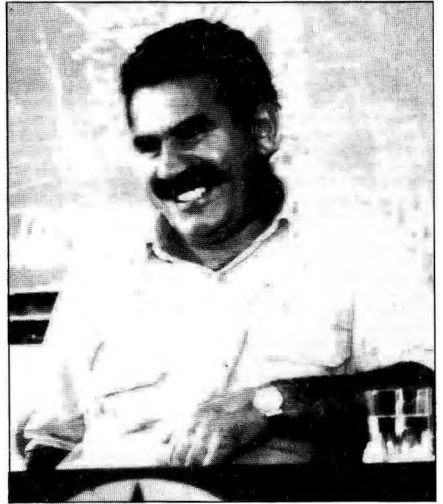
Devrimi 12. sayfa

Abdullah ÖCALAN yoldaşın değerlendirmesi: PKK'DE GERÇEKLEŞEN SOSYALİZM VE KESİNLEŞEN HALK KİMLİĞİMİZ

"Kürdistan gibi çok geri toplumsal koşullarda da olsa, sosyalizmin hayatı ilkesine bu kadar bağlı kalmamız; "demokrasiyi uygulayın, despotizm değil insanları eğitir, ilke, tecrübe ile sürekli yenileştirin, yürek sahibi kılın, dil sahibi kılın, kimlik sahibi kılın" dememiz kendi koşullarımıza göre sosyalizme en önemli bir karşılığı vermektedir. Yani biz, devlet durumuna yükseldiğimizde devletsizliğin, devletin sö-

nüğünün temelini atmış olacağız. Devlet, hiçbir zaman bizde muazzam bürokratikleşen ve insanların nefes almasını bile kontrol eden bir aygıt durumuna gelmeyecektir. Tam tersine gittiğe biz devleti dağıtacağız, alacağız, alacağız. İnsanlar, bu ortamda kendi özgürlüklerini, kendilerini en çok somutlaştırdıkları eşitliği, emeğe bağlılıklarını bu temelde yaygınlaştıracaktırlar."

5. sayfa

TC'nin İhanetli dayatma ve sürgün politikası boşa çıkmaya mahkumdur!

Halkımız, özel savaş uygulamalarına karşı direniyor

Sömürgeci özel savaş birikleri, Genelkurmay Başkanı Torumtay'ın Eylül ayında verdiği talimat doğrultusunda, Kürdistan'daki operasyonlarını sürdürüyorlar. Eylül 1989'dan beri yürütülen geniş çaplı operasyonlara düşmanın onbinlerce asker, özel timi, polisi ve köy korucuları katılıyor. Aralıksız yürütülmeye çalışılan bu operasyonların amacı, esasla kurtuluş güçlerimizin imhası

olsa da halk kitlelerine yönelik göçerime politikasına işlerlik kazandırma ve böylece mücadelenin kitle tabanını ortadan kaldırma hedefi de güdülmektedir.

Bu operasyonların asıl amacının kurtuluş savaşımızın bahar ve yaz atılmalarını önlemek olduğu, Genelkurmay'ın başta olmak üzere, TC devlet yetkilileri tarafından da açık-

Devami 2. sayfa

Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin sesi SERXWEBÛN 9. yayını yılına girdi

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gür sesi, devrimci yayıncılığın seçkin örneği, Marksizim-Leninizm ideolojisinin yılmaz savunucusu, Partimiz ve halkımızın sönmeyen meşalesi Serxwebûn, 8. yayını yılını tamamlamaya 9. yılına girdi. 1982 yılının Ocak ayında itibaren aylık bir yayın organı olarak faaliyetine başlayan Serxwebûn'un ilk çıkışı aslında 1978'lere, yani Partimizin kuruluş yılına dek uzanıyor. "Kürdistan Devrimi'nin Yolu-Manifesto" ile başladığı yayın hayatını, dönemin koşulları ve olanaklarına göre düzensiz aralıklarla ve çeşitli broşürler şeklinde devam ettiren Serxwebûn, uzun bir aradan sonra 1992 yılında düzenli bir aylık yayın organı olarak faaliyetine yeniden başladı. İlk çıkışının üzerinden 11, düzenli yayını hayatına başlamasının üzerinden ise 8 yıl geçen Serxwebûn, Kürdistan tarihine en uzun ömürlü ve seçkin devrimci yayını organı olmanın gurur duymaktadır.

Tüm yayın hayatı boyunca, sorunlara yaklaşımı ve onlara geride bıraktığı çözümlerle doğru devrimci çizginin bir uygulayıcısı olan ve bu doğrultuda her geçen gün yaşanan gelişmelerle pratikte sıplanan Serxwebûn, 8. yayını yılında da bu konumunu yarılmayı bildi. Yıl boyunca aylık periyotlarla 12 sayı çıkmanın yanı sıra, 15 Ağustos Atılımının 5. yıldönümü ve cezaevi direnişliğimizin 10. yıldönümü vesilesiyle 2 özel sayı da çıkaran Serxwebûn, trajini da yükselterek daha geniş çevrelere ulaşmaya başladı.

Serxwebûn'un bu başarısı, süphesiz ki en başta ulusal kurtuluş mücadelemizin giderek artan yükselişi ve kaydedildiği gelişmelerin doğrudan bir sonucudur ve bu gelişmelerle kaynaşmasından ileri gelmektedir. Başarının bir diğer kaynağı ise, dünya, bölge ve Kürdistan zemini meydana gelen gelişmelerin doğru temellerde ele alınması, çözümler getirilmesi ve Serxwebûn'un marksist-leninist yayıncılıktaki tutarı ve seçkin çizgisidir. Bu konumuya, sadece Kürdistan kitleleri inçide değil, genelde de birçok çevre tarafından ödenir, dikkate alınan ve birçok politikanın çizilmesinde etkili olan bir güç durumundadır.

1989 yılı; tüm dünya çapında önemli gelişmelerin yaşandığı; özellikle sosyalist sistem ile emperyalist sistem arasında karşılıklı diyalogu ve

Devami 4. sayfa

Amansız Cezaevi devrimci tutuklularından:

YURTSEVER, İLERİCİ, DEVRİMCİ-DEMOKRATİK KAMUOYUNA...

"İnsana düşman, insani değerlere düşman olanların oynamak istedikleri oyunlara karşı, faşist intikamcı zihniyete karşı yurtsever, devrimci, demokrat, sosyalist kamuoyunu uyanık olmaya, direnişimize onuz vermeye çağırıyoruz. Siyasi kimliğimizi, insanlık onurunu korumak için sadırlarına karşı gerektiklerinde bir kez daha bedenlerimiz siper etmekten çekinmeyeceğiz."

9. sayfa

Aydın Cezaevi'den

PKK'li savaş esirleri: YARGILANMASI GEREKEN PKK DEĞİL; TC İLE ALMAN GERİCİLİĞİ VE EMPERYALİZMİDİR!

Son sayfa

Ajan-provokatörlerden İtirafatır - V

"Legal dernekler içine sızarak, devrimci güçlere darbe vuruyorduk"

20. sayfa

DÜSSELDORF-PKK DAVASI'NDA PKK'LI TUTUKLULARIN TAKİPSİZLİĞİ İLİŞKİN DİLEKÇELERİNİN GÖRÜŞÜLMESİ SONUÇLANDI

9-10 ve 16-17 Ocak 1990 tarihli duruşmalarında savunma tarafından kapsamlı bir biçimde hazırlanarak yaklaşık iki aydan beri okunan, dava hakkındaki takipsizlik kararının alınmasına ilişkin dilekçelerin görüşülmesi sona erdi. Bu çerçevede avukat Bremer, esasında soruşturmanın henüz sonuçlanmamış olduğunu ve sürekli savcılık tarafından avukatlara yeni soruşturma dosyalarının iletildiğini söyledi. Buna göre soruşturması tamamlanmış olan dosya sayısı, bu süre içerisinde 220'ye ulaşmıştır.

Bu süreli bu süreç artmaktadır. Gerçekte varolan soruşturma dosyası miktarı bunun çok üzerindedir. Yani sonuçlanmamış bir soruşturma veya kapsamlı bilinmeyen bir soruşturma zemini, avukatlar savunma yapmakla karşıya bulunmaktadırlar. Savunma tarafından sunulan takipsizlik kararı dilekçelerine ceza-

ban, Federal Savcılığın görüşü ilginçtir. Onlarca belge ve gerçek olaylara dayalı somut verileri içeren takipsizlik kararı dilekçelerine ilişkin Federal Savcılık açılışlarında, sözkonusu dilekçelerin içeriğinin gerçeğe uymadığı, hiçbir temele sahip olmadığı, aslında bunların bir korku tablosu çizilmek istendiği belirtilmiştir.

Federal Savcılığa göre, savunma tarafından iki ay yakın bir süreden beri sunulan takipsizlik kararı dilekçelerinin, Kürdistan-Reportun Ekim 22 sayısında yer alan "Emperyalizmi sanki sandalyesine oturtmak" amacıyla hizmet etmekten

Devami 19. sayfa

Selahattin ERDEM:

KİM TERÖRİST?

19. sayfa

TC'nin laneti dayatma ve sürgün politikası boşa çıkmaya mahkumdur!

Halkımız özel savaş uygulamalarına karşı direniyor

Baştarafı 1. sayfa da lanmıştır. Dolayısıyla kiş operasyonlarının plan ve hedefleri bu amacına uygun olarak oluşturularak gerçekleştirilmektedir. Burada egemen olan mantık da, "Bizden olmayan PKK'lıdır ve yaşam hakkı yoktur" olduğundan, bırakalım insanın yaşamasını, "ot dahi bimeyecek" alanlar yaratılmaya çalışılmaktadır. Bunlar 89'un sonuna doğru geldiğinde, yılı büyük bir yeniliyle kapadığını gören TC'nin özel savaş yetkilerinin sık sık yaptığı açıklamalarıdır. Açık ki bu açıklamalar, bir gerçekçi çok yalın tarzda vurguluyor: Bu da, kurtuluş savaşımızın kitlesel bir karakter kazanmaya başlaması karşısında, Türk özel savaşının işine düştüğü çıkmazdır. ARGK'nın sert ve isabetsiz vurularını sonucu sömürgeci kurum ve kuruluşların kofluğunu açığa çıkması; buna karşılık halkımızda başımız zıyaşın özleminin iyice açığa çıkması ve giderek bağımsızlığın dönüşmesi, bu çıkmaza daha da derinleşmektedir. Sömürgeci otoritenin zorla da olsa ayakta kalacağından, hergün kendisinin bir parçanın kopmuş olduğunu ve yaklaşılan ölümünün nefesini ensesinde hissetmesi, onu kudurganlaştırıyor. Başaşağıya düşüncesi bir nebze de olsa düzelmek için, sınırsız bir şüpheye yönlendiriliyor. Sonbahar aylarında sürdürdüğü operasyonlarına, kiş boyunca devam etmeye kararlaşmış ve bu temelde halkımıza yönelik gözükara bir şiddete başlaması, Kürdistan'

pratiğimize baktığımızda da böyle olduğu açıktır. Kurtuluş savaşımızın devreye atılmaları geliştiği bilinen bir durumdur.

Düşman, kurtuluş güçlerimizin ağırıklı olarak eğitim, planlama ve örgütlenmeye yöneldiği böylesi bir dönemi iyi değerlendirmeye çalışıyor. Bugüne kadar TC'nin yürüttüğü operasyonlarda onlarca köy, kısmen veya tamamen göç ettirilmiş durumdadır. Düşman operasyonları özellikle Bolan eyaletinde yoğunlaşmıştır. Düşman, Çukurca, Şırnak, Van başta olmak üzere, bölgenin bütün köylerini adeta mahsur almış ve vahşet uygulamaktadır. Yalnız Çukurca'nın köylerinde 22 gün içinde 250'yi aşkın köyüyle göz altına aldı. Günlere içerde tutulan köylülere işkencenin her türünü uyguladı. İşkenceye dayatılan şudur: "Ya silah alacaksınız, ya da göç edeceksiniz!" Düşman işkenceyi sat tutulanan insanlarımızda da uygulamıyor. Kadın, çocuk, yaşlı demeden köy meydanlarına topladığı bütün köylüleri sıra dayadığını geçiyor; en ilginç hakareti ve küfürleri maruz bırakıyor. Bütün köylülere, silah alacağına dair belge imzalatılmaya çalışılıyor. Bunu reddedenlere de göç yolu gösteriliyor.

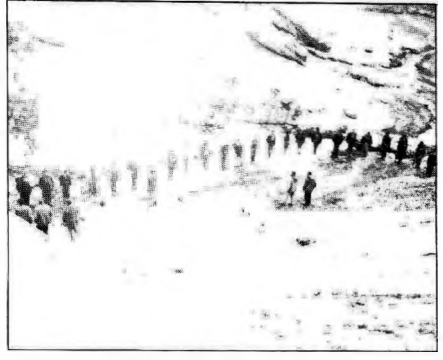
Sömürgeci, bu uygulamalarında çeteleştirdikleri köy koralucularından da oldukça yararlanmaya çalışıyorlar. Bunlar eliyle de baskı oluşturuyorlar. Korucuların baskıların arttırabilmek için de zorla göç ettirdikleri insanlarımızın arazi ve mal

Bêlate, Şilika, Camenda, Şifeza, Ereş ve İrkaç köyleri önemli oranda göç ettirilmiş durumdadır. Yine Çukurca'nın bir mahallesi de göç ettirilmiştir.

İsmini saydığımız alanlar, Çukurca ve çevre köylerini içermektedir. Özel savaş uygulamalarının, Kürdistan genelinde yürütüldüğü düşünülerek olursa, faşist TC'nin Kürdistan'ı boşaltma planının çapı rahatlıkla anlaşılacaktır. Aynı çöçlerle birlikte tam bir soygun mekanizması da kurulmuştur. Kurulan soygun pazarında hayvanın ve diğer mallar piyasası değerinin 4-5 kat altında satın alınıyor. Örneğin, vahşet piyasada değeri 1 milyon olan bir büyükbaş hayvan ancak 200-300 bin liraya alıcı buluyor. Bu da göçertmeye birlikte oluşturulan soygun mekanizmasının boyutunu göstermektedir.

Mücadelemizin yoğunlaştığı alanları boşaltmayı önüne hedef olarak koymuş olan sömürgeçlik, her yerleşim birimine uygun bir taktik geliştirilmekte ve bazı gereklere yaratılmaktadır. Örneğin, Irak sınırındaki 112 köyü boşaltma gereksini olarak, tampon bölge yaratma hedefini göstermektedir. Fakal Kürdistan kurtuluş savaşını imha etmeyi esas aldığını, yönelimini genel olarak şöyle ortaya koymak olanağıdır:

Birincisi, kırsal ortaya çıkardığı koşulların yararlanmak. Bilindiği gibi, yer yer 2-3 metreli asan kar düşmektedir. Köylerin 5-8 ay çevre köyler ve kentle ilişkileri tamamen

ikincisi, kışın dolayı zaten dışa açılmayan köylülerin yakın köylere gidip gelmeleri de yasaklanmaktadır. Bununla izolasyonu tam gerçekleştirerek dayatması ve yarıdılması ruhunu düşürmeyi amaçlanmaktadır. Böylece, halkımızı yalnızlaştırarak, direnmesiz bir konuma hapsedmek istemektedirler. En azından psikolojik olarak böyle bir zihin egemen kılmayı amaçlamaktadır. Kiş koşullarını gereke gösterecek, alanları yavaş böle haline getirmiş bulunmaktadır. Genelle yayılmaları, yukarıda belirtildiği nedenlerden ötürü sınırlanmasından yararlanarak, kitlelerin mücadaleye güvenini kırmaya çalışılmaktadır. Halkı aç bırakarak ve işkence yaparak, "PKK gelsin sizi kurtarsın" şeklinde alçakça propaganda yaparak, kitlelerin umutlarını ve Partiyeye inancını kırma hedeflemektedirler.

Üçüncüsü, koruculuğa her türlü olanağı sağlayarak özendirilmektedir. Hainliği, yaratıkları vahşisi ve yasanamaz koşullarda "bir kurtuluş yolu" olarak dayatılmaktadır. Çeteleştirdiklerine her türlü maddi olanağı sunmakta, bunları kitleler üzerinde birer despotik güç haline getirmektedirler.

Türk rejimi, güçlendirdiği bu yaptırımlarla emsah kurtuluş güçlerimizde ulaşarak imtaya amacılıyor. Fakat bunu gerçekleştirmesinin mümkün olmadığını bildiğinden, operasyonların çapını geniş tutarak sonuç almaya çalışıyor. Özellikle halk kitlelerine yönelerek, mücadalemizin kitle tabanını kurutmaya amacılıyor. Bunun için de "Ya korucularaksınız ya da göçeceksiniz" dayatmasını işkence, ilkbahara birlikte atılma kalkacak ARGK güçlerinin, kitle desteğinden yoksun kalacaklarından, imhasının kolaylaşacağına hesaplanmaktadır. Yani, "Danizi kurutub başlı koyfaca avlana"yı amaçlamaktadır. Aslında bu amacına ulaşamayacağı iyirmiye; fakat kurtuluş güçlerimiz bahar ve yaz atılmalarını geçiştirme zoru ortak olması, kısa sürede tiklenmesine neden olmaktadır. Dolayısıyla köylüler, kişin ortasında açıklık karşı karşıya gelmekte ve yivecek kuru ekme dahi bulamamaktadırlar. Ayrıca, sonbaharda kiş hazırlıklarını yapan köylülere, "gerillalar veriyorsunuz" denilerek, yetleri düzeyde kiş hazırlıklarını yapmalarına zaman fırsat tanınmıştır. Yivecek alanları karneye bağlanmıştır. Böylece aç bırakılan insanlara işkenceye ahanlık yaratılmaktadır. Koruculuğu kabul etmeleri halinde kendilerine yivecek verileceği vadedilmektedir.

bulunuyor. Özellikle SHP eliyle bu politikayı geliştirmek için, çeşitli gruplaşmalar, meclis öngereleleri, karar tasarıları geliştiriyor. Dünya çapındaki yuymuşa politikasından da güç alan bu çalışmalar, daha çok uzun vadede hedefler doğrultusunda geliştirilmiş de, bahar atılmıza önceden propaganda alanında kamuoyunu etkileme faaliyeti olarak da anlam kazanıyor.

Düşman, mücadalemizi halk desteğinden yoksun kılma ve tecrit etme yolundaki kapsamlı hedefine ulaşabilecektir mi? Açık ki hayır, ulaşamaz. Çünkü Kürdistan halkı, sürgün, işkence, açlık ve ihanetle ilk kez karşılaşmıştır. Tarihi, bunlarla dolu kur. Bunlara rağmen tarihinde her direnmiş ve savaşmıştır. Fakat her önderliklerden dolayı zafer kazanamıştır. Oysa bugün, denenen ve önderliğini pratikte kanıtlayan PKK vardır ve halkımız, PKK önderliğinde, Ordu ARKG ve Cephesi ERNK safalarında modern bir kurtuluş savaşını yürütüyor. Bugün halkımız bunu çok iyi biliyor ve bizzat 1989'da ölümüne ortaya konan kitlesel gösteriler, bunu gayet açık ortaya koyuyor. Yine, son OZTAŞ köyünde şehit düşen 4 yoldaşımıza, halkımızın görkemli bir sahip çıkışı göstermesi, 1990 bahar ve yaz atılmalarını ne kadar güçlü geçeceğinin bir işaretidir. Bu yüzden TC'nin Kürdistan'ı boşaltma operasyonları da bir sonuç veremeyecek, tersine, halkımız, Partimizin öncülüğünde daha çok kenellenecektir. Çünkü işkence ve baskılar sürerki halkın kitlesi biliyor. TC, bu kin deryanında boğulacaktır.

DÖRT YOLDAŞIMIZIN ÖZTAŞ'TAKİ DİRENİŞİ, ÖMERLİYİ İNTİFADAYA KALDIRDI

4 Ocak 1990 tarihinde Mardin ili Ömerli ilçesine bağlı ÖZTAŞ (Xirabê Kevir) köyünde ARGK'ye bağlı 4 gerilla komutanıya yüzlerce kişilik sömürgeci kolonyal kuvvetleri arasında büyük bir çatışma meydana geldi. Çatışma sonucu 4 gerilla şehit düştükten, düşman onlarca ölü ve yaralı verdi.

Gerillalar, bir alandan diğer bir alana geçerken itihyacıların gidermek amacıyla 3 Ocak'ta aşkama doğru ÖZTAŞ köyüne uğradı ve bir eve misafir olurlar. Gerillalar, hanlar tarafından ihbar edilir. İhbar üzerine köy ve evin çevresi zede olur. Özerlemezleri tarafından sarılır. Özellikle kişlik askeri güçle köyü kuşatma

Kürdistanlılardan arındırma politikasına hiç vererek sürgünleri gerçekleştirilmesi, içinde bulundugu çıkmaz ve gözükaralığı gözler önüne sermektedir.

Düşman, kiş koşullarının yeni şartlarını göz önüne alarak yönelimini bu kapsamda geliştiriyor. Kiş koşullarının doğal özelliklerinden dolayı, gerillanın iç yönelik faaliyeti birinci plandadır. 1990 bahar ve yaz atılmında göçü bir çıkış yapmak için, gücünü yoğunlaştırması gerektirir. Yani geçmiş savaşını gözden geçirme, yaşanan sıkışık ve yetersizlikler tesbit etme, bu temelde eğitimi derinleştirme önem taşımaktadır. Çünkü, ancak böylece yeni savaş yılının planlamasına ulaşılır ve faaliyet buna göre mevziflendirilir. Bu gaillerin kiş koşullarına denk getirilmesi anlaşıldır. Açık ki kiş koşullarında askeri ayıllamaların yürütülmesi oldukça güçleştiğinden bu mevsimde örgütlenme ve planlamaya ağırlık verilmesi, bahara göçü aktif anlam yapmanın koşullarını hazırlamaktadır. Bu özelliğin, geçmiş savaş

varlıklarını bu cetelere veriyorlar. Böylece ceteler, tam bir soygun ve kıyım makinası haline getiriliyorlar. Türk savas birlikleri tarafından da koruması alınan çeteler saldırıganaştıkça saldırıganaştırıyorlar. Bu koşullarda iyice sadüstenen çete başlarından, Plinyasın aşireti lideri Mustafa Zeydan, Çukurca ilçesi merkezinde halkımıza yönelik, "Ya silah alacaksınız ya da dağı çıkacaksınız, başka seçeneğiniz yok" şeklinde konuşabilmektedir. Çetebeşi bu konuşmayı yaparken, Hakkarî Valisi ve tugay komutanı da yanındadır.

Tehdit ve yoğun baskılar sonucu, Üzümdere köyünden 240, Çiğli köyünden 110, KİPrlü köyünden 100, Üzümlü köyünden 70 kişi silah alacaklarına dair belgeyi imzalamak zorunda kaldılar. Yine "silah alacağız" belgesini imzalamayı reddeden Ormanlı, Çimenli ve Keletan köyleri tümüyle boşaltılıp insanları arındırıldı. Kayadibi, Köprü, Kavaklı, Kazandıre, Belecen, Heşete, Sarani, Zavite, Maruta, Tuğip, Nari, Talisa,

kopmakta, doğal bir tecriti yaşamaktadırlar. Dış dünyayla bağları kopan köyleri, bir de özel savaş birlikleri tarafından ve havadan kuşatılmaya alarlar. Günlere köylerde kalan çapul sürüleri, bir yönüyle vahşet uyguluyorlar, diğer yönüyle bütün yivecek ihtiyacılarını köylülerden karşılıyorlar. Zaten yoksul olan köylüler, kendilerini zor zar bahara çıkarak yivecek stoku yapmışlardır. Yüzlerce çapulcu köyün yiveceğine zorla ortak olması, kısa sürede tiklenmesine neden olmaktadır. Dolayısıyla köylüler, kişin ortasında açıklık karşı karşıya gelmekte ve yivecek kuru ekme dahi bulamamaktadırlar. Ayrıca, sonbaharda kiş hazırlıklarını yapan köylülere, "gerillalar veriyorsunuz" denilerek, yetleri düzeyde kiş hazırlıklarını yapmalarına zaman fırsat tanınmıştır. Yivecek alanları karneye bağlanmıştır. Böylece aç bırakılan insanlara işkenceye ahanlık yaratılmaktadır. Koruculuğu kabul etmeleri halinde kendilerine yivecek verileceği vadedilmektedir.

altına alan düşmanla, gerillalar arasındaki çatışma. 4 Ocak sabahı başlar ve aralıksız öldükten sonra saat 3'te kadar devam eder. Çatışma süresince büyük bir direnişle karşılaşan düşman, Mardin'in yeni takviye güç ister. Hatta Türk subayı, "Bize yapılan ihbarda 4 kişi oldukları söylenmiştir, fakat ates gücüne baktığımızda sayıları çok fazladır" diyer. 4 gerillanın üstün savaş gücünü itiraf etmez durumda kalırmıştı.

Çatışmanın sonlarına doğru yoldaşlarımızın cephanesi tükenir. Bunun üzerine üzerlerinde bulunan bütün belgeleri, silahları ve saatlerini düşmanın eline geçmesini için imha eder. Ve düşmana süreklilik, "Biz bu davamız nefertlerimiz, sonuna kadar bunu götüreceğiz" diye seslenirlerken, sık sık, "Bijî Serok APO", "Bijî PKK" sloganları'nı haykırırlar. Savaşçıların cephanesi bitmesine rağmen, düşman üzerlerine gitmeye cesaret edmez. Önce kimyasal gaz kullananlar 4 yoldaşımız katleder, ardından havadan bombalararak, buldukları eve bittik olan 3 eri yerli bir eder. Ve dozlerle mottoluz yığınan düşönce evleri temizler. Bu, TC'nin ARGK gerillalarının ne kadar korkutkunu ve sadist duygular taşıdığını göstermektedir.

Çatışmada 10'un üzerinde özel tim elemanı öldürülürken, en az bir o kadarı da yaraladı. Muharebe'nin engin bir fedakarlık ve kahramanlıkla sürdürönen Ahmet GÜDEN (Davut), Hail TUNÇ (Bozan), Adnan YILMAZ (Avaş) ve Ekrem ÖZBEK (Dellî-Yavuz) yoldaşlar ölümsüzleştiler.

Düşman, yoldaşlarımızın naaşlarını Mardin'ine götürür. Fakat otları cıyan aileleri ve halkı, oluşturdukları büyük araba konvoyuyla cenazeleri almak için Mardin'e giderler. Halkımızın evlatlarını savaş çıkışındaki kararlılığı gören düşman, cenazeleri teslim etmek zorunda kalır. Çünkü daha önce Nusaybin'den şehit düşen yoldaşlarımızın cenazelerini de vermek istememiş, ama binlerce Kürdistanlının karlı direnişini sonucu vermek zorunda kalırmıştı. Bu yüzden, yeni bir "Nusaybin intifada'sı" ile karşılaşmayı göze alamadığından cenazeleri teslim etti. Birlerce kişinin katıldığı cenaze alma eylemi sırasında, sık sık, "PKK savaşçıları ölümsüzdür!", "Bijî PKK!" sloganları atılır. Çevrede cenaze konvoyunu gören herkes her ne için birakıp arabasıyla, çocuyuyla, eşyle konuya katılır. Böylece kitleleri sayı: binler bulur. Örneğin; Bozan yoldaşın cenazesi Mardin'den alınıp köyüne götürülünceye kadar katılım 2000 kişiyi aşar. Diğer yoldaşların cenazelerinde de katılım yüksek olur.

Şehit yoldaşlarımızın birinin annesi, duygularını şöyle dile getirir: "Cenazeye değil, düğünümün yaz, ağlamayın. Yeni bir etsane doğuyur!" Evet, akti halkımız evlatlarını cenazelerinde yas tutmuyor, direniş hallerini yakıyor. Çünkü onların ölmediğini, kurtuluşumuz manevi komutanlığına yükseldiklerini, yani, vatani için şehit düştüklerini çok iyi biliyor.

Yoldaşlarımızın şehit düştükleri gün olan 3 Ocak Perşembe günü Kerkoran ve Ömerli'de halk dükkan ve işyerlerinin kenpenklerini indirir. Halkımız, yoldaşlarımızın anısına sahip çıkıyor saat bununla da sınırlı tutmaz, mücadeleye yoğun kalımla geçerek de ortak oluyor. Özellikle Mardin gençliği, yoldaşlarımızın şahadetliyle birlikte ARGK'ye katılma hazretlikarını hazırlıyor. Şimdiye kadar yüzlerce gençon katılma talebinde bulunduğnu, gelen haberler arasındadır.

Bozan yoldaşın mezarına, "PKK savaşçıları ölümsüzdür!" yazısı

yazılı ve cephe bayrağı ileğirli. Bu-nun üzerine düşman saldırdı. Köylülerle çarpıştımada Türk askerlerinden yararlanırlar olur. Bunun sonucu, bazı köylülerin tutuklandığı bildirilmektedir.

Yine aynı günlerde Kerkoran'a bağlı Baskil köyüne operasyon düzenleyen özel savaş güçleriyle köylüler arasında çatışma çıkar. Çatışmada çok sayıda asker yaralır. Ardından 25 köyü tutuklanır.

Diğer yandan 10 Ocak 1990 günü, kontrolar, Enuh'a bağlı Düğünüyü köyüne baskın düzenlerler. Basın, kontrolu kabul ederken, Hacı Kayran ve Ahmet Kayran, Hacı Kayran ve Ahmet Kayran köyün dışına

götürerek kurşuna düzerler. Basına olay, "ARGK gerillaları kurşuna dizdi" şeklinde yansılır. Bu olay, TC'nin ne kadar pervasız ve kuralsız bir savaş yürüttüğünü bir kez daha gözler önüne sermektedir.

ARGK-Mardin Eyaleti Askeri Konseyi'nden gazetemize ulaştırılan güz atılımı eylem bilançosunu yayınıyoruz.

MARDİN EYALETİ ASKERİ KONSEYİ'NDEN YURTSEVER HALKIMIZA!

Düşmanın tüm engellemelerine karşın, başlatılan güz atılımımız, silahlı ve siyasal eylemler biçiminde tüm şidetleyle devam ediyor.

Dönemin, silahlı mücadeleminin taktik hatına uygun olarak başlatılan güz atılımımız düşmanın, Mardin Eyaletini yoğun güz aktararak, aceta tüm köyleri kuşatma altına almasına karşın, silahlı mücadeleminin gerilla savaş biçiminde gelişmesini önlememiştir. Eyaletin her alanında dönem ve eylemlerimizin güçlü şartlarına uygun olarak, silahlı mücadelemin yoğun şekilde eylemlerle devam etti. Ve başarılı şekilde de sürdürülmektedir.

TC, özel savaşın bir yöntem olarak, silahlı mücadeleminin görkemli sesini kitlelerden saklı tutmakla, kendi "başarılarını" fazla gösterirken, halkımızın silahlı gücü gerilla ordumuzun silahlı eylemlerini ise, her fırsat ve imkanlarını kullanarak saklı tutmaya çalışmaktadır. Yüzlerce tek tank olunduğu gibi, eylemlerin yapıldığı alanı eylem sonrasında kuşatmaya almak- basını mahabirleri dahil-, eylem alanında giriş ve çıkışları yasaklamakta, olayın kamuyu ve halkımıza olduğu gibi yansıtılmasını engellemekte, kendi hesabına uygun yalan ve demagogik bir haberle TRT'ye vererek çözüme de veremeyerek- kamuyu yanıltmaya çalışmaktadır.

Düşmanın bunu ne yapmak istediği açıktır: Çürüten ve gerilla savaşımızın karşısında son derece kızmaz giren TC, ordusunun gücünü göstermek, gerilla savaşımızın görkemli sesini boğmak, bir temelde Kürdistan halkının direnişini ve dünya kamuyunun mücadelemize karşı olan sempatisinin gelişmesini önlemek, sömürgeciğin bitmeyen çabaları olduğunu belirtirler.

Ancağ- "güneş baldığı sivanmaz!" Burjuva basını ve TC ordusunun tüm engellemelerine karşın, halkımızın silahlı gücünün eylemleri, halkımız içinde ve kamuyunda büyük yankılar yapıp, bir temelde Kürdistan halkı özgür halklar ailesi salfarında yerini almak için siyasal eylemler biçiminde kendi sesini dünyaya duyurmaktadır.

Burdan böyle olanları son derece zorlayarak halkımızın silahlı gücü olan ARGK'nin silahlı ve siyasal eylemlerini olduğu gibi kitlelere yansıtmayı bir görev olarak biliyor, bir temelde sömürgeci basını ve yaygın demagogik propaganda ve yalanlarını teşhir eder, onun yerine doğulu kormaya çalışsağca.

Eyül, Ekim ve Kasım aylarında Mardin Eyaleti özgünlünde başlatılan Güz Atılımı boyunca geliştirilen eylemler şunlardır:

1) 8.9.1989'da sömürgeci-faşist TC ordusu ve onun kiralık uşağı Salkılıkn'ın çabalarıyla salfara azdırılan Bizgürülî Fahimko, açığı çektirip Bozğur köyüne götürülerek, düşmanın özel savaş yöntemleri, halk nezdinde bir toplanti ile teşhir edilmiş, Fahimko ve ona yardımcı olmaya çalışan Emîlkê Elo adı hainler, halkımızın ortak kararı sonucunda kurşuna dizilerek ölüme cezalandırılmışlardır. Birliğimiz, kayıp vermeden üsüne geri dönmüştür.

2) 15.9.1989'da Ömerli'nin Xirbemiş köyüne baskın yapan gerilla birliğimiz, daha önce düşmanın silahlarını almaları için uyurılmış olan iki işbirlikçi veturalı ölüme cezalandırılmıştır. (Olayda Kazım adı bir köyü ise kazarun vurularak yaşamını yitirmiştir). Birliğimiz, kayıp vermeden üsüne geri dönmüştür.

3) 17.9.1989'da Nusaybin'in Aferê köy yoluna mayın döşenmiş, bir işbirlikçinin aracı havaya uçurulmuş, işbirlikçi ise ağır yaralanmıştır. 4) 23.9.1989'da Nusaybin'in Çalê köyüne baskın yapılmış, işbirlikçi hain İsmail Ergün'ün eli atışı verilmiştir. Düşmanın sayılı işbirlikçilerinden olan İsmailko'nun evde olmaya nerediye. ARGK birliğimiz, madri zarar vermekle sınırlı kalmıştır.

5) 3.10.1989'da Nusaybin'in Hatê köyü civarında pusu kuran ARGK birliğimiz, düşmanın araçlarını yayım ateşine tutmuş, araçta bulunan 1 subay ve 1 er öldürmüştür, 1 er de yaralanmıştır. Birliğimiz, kayıp vermeden üsüne geri dönmüştür.

6) 8.10.1989'da Nusaybin'in Bamidê köyüne ARGK birliğimiz tarafından baskın düzenlenmiş, köylüloku ateşe verilidiken sonra ERNK'ye vergisini ödemeyen bir işbirlikçinin de traktörü havaya uçurulmuştur.

7) 9.10.1989'da dağda rastgele üslenen bir eğitim grubumuz, düşmanın kasıma çemberine döşümüştür. Saat 15.00'de başlayan silahlı çatışma, 18.00'de karar sürdürülmüş, çatışmada kahramanlık destanı sergileyerek büyük direnişçilerimiz Örnhan (Selahattin AYHANA), İsa (Hüsrev YILDIRIM), Dilwar (Baran TURAN), Zinar (Edip KARAMAN), Serdar (Mühtin...) adlı yoldaşlar şehitleri karvanına katılmışlardır. Olayda bir kişi de (Xecê), yaralı olarak düşmanın eline geçmiştir. Düşmana çok kayıp verdirilmesini rağmen, kayıplar basından gizli tutulmuş "2 yaralı" şeklinde yansıtılmıştır.

8) 9.10.1989'da (aynı gece) ARGK intikam birliğimiz hareket geçmiş, Nusaybin'in Habise köyüne baskın yapılarak Ramazan KARATAY (İsa) arkadaşın şehit olmasına parmağ; bulunan Şükri Taşkın ve Mehmet Ali Aydın'ın önce araçlar keserler, ölüme cezalandırılmıştır. Bu iki hain unsuru, daha önce cephe faaliyetlerimiz engellemeler türünden birçok olumsuz çabaları sürmüştü. Aynı eylemde köylüloku ateşe verildi ve muhtarı habereşme aracı da kamulaştırıldı. Birliğimizin eylemi yapıldığı sırada, köyün etrafında pusuda olan düşman güçleri korkulan olaya müdahale etmemek, ancak yardım istemeleri sonucu olay yerine gelen takviye düşmanın gücüne, ARGK birliğimiz, köylüloku ateş açmış ve tarama sonucu bin çavuş, bir onbaşı olmak üzere 2 düşman askerini de imha etmiştir. Birliğimiz, kayıp vermeden üsüne geri dönmüştür.

9) 9.10.1989'da (aynı gece) Nusaybin'in Serâkaniyê ve Bezekê

çevrelerinde operasyon sahaına giren başka bir birliğimiz, düşmanın pususuna düşmüş, ancak pusuyu imha ederek çemberi yarıldığı halde, birliğimiz içinde bir grup arkadaş çatışma sahası dışına çıkamayı başaba kadar çatışmayı sürdürmüştür, mermleri TLKES derê yoldadır; Battal (M. Salih YIGİT), Serhîdan (Serhat ELMAS), Rêg (Ahmet...) ve Çiya (Fahrettin TURAN) ölümsüz kahramanlarımız olarak şehit kervanına katılma onuruna erişmişlerdir.

Bu eylemlerin bir gün sonra yurtsever halkımızın, evlatlarına sahip çıkarak cenazeleri istemesi sonucu düşman, şehit yoldaşların cenazelerini vermek zorunda kalmış. Çoğu kadın, yakışık alı bir kişilik bir kitle, görkemli bir direnişle gösteri yapmış, Nusaybin sokaklarında düğmana inat zılgıtlar ve sloganlar eşliğinde yürüyerek şehitlerimizin anısına sayı durumu bulunup, polis timlerine andı lımiştir. Kitlemiz dağıtmak amacıyla polisin havaya ateş açmasına karşın halk, taş ve sopalarla düğmanın kontra ve polis timlerine saldırmış, düşman otosunu yerle bir ederek, 3 polisli ağır biçimde yaralamıştır. Olay, kamuyunda geniş yankı yaparak sömürgeci TC ordusunu, halkımızın kaberen öfkesi karşısında paniğe böğmüştür.

10) 11.10.1989'da Savurun Tızyan köyü çetelerine gündüz pusu kurulumş olup 1 köy korucusu ölüme cezalandırılarak silahlı kamulaştırılmıştır.

11) 16.10.1989'da Midyat'ın Hêstrek ve Kerben çetelerine karşı köy yoluna döşenen mayının patlaması sonucu bir odun kamyonu havaya uçmuş, kamyon çoförü yaralanmıştır. Kerben'deki mayına ise, düşman olusunun basması sonucu meydana gelen patlamada, araçta bulunan 3 subay ölmüş, 1 yazağı ve 1 er yaralanmıştır.

12) 17.10.1989'da Kiziltepe'nin Kanun köyüne baskın yapılarak işbirlikçi Cemil Çelik ve iki oğlu ölüme cezalandırılmıştır.

13) 17.10.1989 akşamı, Savur İlçe merkezine baskın düzenleyen ARGK birliğimiz, kimlik kontrolü yapmış, pul dağıtmış ve 1 polis, 1'i öldürmek olmak üzere iki haini ölüme cezalandırarak kayıp vermeden üsüne geri dönmüştür.

14) 19.10.1989'da Kiziltepe İpek Yolu üzerinde bulunan Çelikler Tesiileri taranarak madri zarar verdirilmiştir. (Bu tesislerin sahibi tarafından daha önce arkadaşlarımızın eylemlerine sebebiyet verilmiştir.)

15) 23.10.1989'da Midyat'ın Şemse ve Buhare köyleri basılarak telefonları kesilmiş ve köy okulları ateşe verilmiştir. Birliğimiz, kayıp vermeden üsüne geri dönmüştür.

16) 23.10.1989'da İdil'in Baskan çetelerinin köy yoluna döşenen mayının patlaması sonucu, bir odun kamyonu havaya uçarak çoförü yaralanmıştır.

17) 24.10.1989'da İdil'in Xerabê Şeraf köyü civarında bir ARGK birliğimiz tarafından düşman kuvvetlerine kurulan baskınlı bir pusu sonucu, düşmana ağır kayıp verdirilmiş, düşmanın olayı kamuyunda inarêa gizlemesi sonucu öd sayısı öğrenilememiştir.

18) 26.10.1989'da Kerkoran'ın Kıpraz köyüne baskın düzenlenerek, işbirlikçi açın muhtar ve eşi ölüme cezalandırılmış, birliğimiz, kayıp vermeden üsüne geri dönmüştür.

19) 16.11.1989'da Derik'in Anterî köyü eski muhtarının evine sabote düzenlenmiş, evi ve üç tankeri milisleri tarafından yakılarak 20 milyon TL zarara uğratılmıştır.

20) 22.11.1989'da Derik'in Kusume köyü öğretmenleri, milislerin düzenlediği baskın sonucu ölüme cezalandırılmıştır.

21) 25.11.1989'da Derik'in İkiyüzköy köyü civarında petrol yolu korucularından İktel ölüme cezalandırılarak, bir adet G-3 plyade tüfeği kamulaştırılmıştır.

22) 11.12.1989'da Mardin'e bağlı Çovzî köyü minibusüne pusu kurulumş, 1980 öncesinde arkadaşlarımız düşmana teslim etmiş olan işbirlikçi ile yarımcıları toplam 6 kişi ölüme cezalandırılmıştır. Birliğimiz, kayıp vermeden üsüne geri dönmüştür.

Bu eylemlerin bir sonucu olarak Savur'da 10 köy, Derik'te Şeb köyü, Ömerli'de Xirbê Mamrê köyü korucuları silahlarını bırakarak çetecilikten vazgeçmişlerdir.

23) 10.12.1989'da Nusaybin'in Kertwêne köyüne baskın düzenlenerek ajran Ekrem Aydın ölüme cezalandırılmıştır.

24) 15.12.1989'da Ömerli'ye bağlı Mercê-Merka köyleri arasında ARGK birliğimiz tarafından kurulan pusuya 2 asker ceme düştü. Cemelserden bir timden imha oldu, diğeri ise ağır hasar gördü. 20 yi aşkın askerin öldüğü haberi alınmıştır. Birliğimiz kayıp vermeden üsüne dönmüştür.

Sonuç itibarıyla, güv eylemlerimiz, eylemlerimiz her alanında yaygın ve eylem çeşitliliğiyle devam etmektedir. Yine bu amaçla siyasal alanda onlarca köy toplantısı düzenlenmiş ve savaşçı gücümüz önemli oranda büyütülmüştür.

Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımız, bir temelde görkemli bir şekilde devam etmektedir. Partimiz PKK'nın 12. mücadele yılını yurtsever halkımıza ve tüm dünya ılerci insanlığına kutlu olmasını dileriz.

-Yaşayan PKK, ERNK, ARGK!
-Bijî Serok APO!

Mardin Eyaleti Askeri Konseyi
25 Aralık 1989

PKK'DE GERÇEKLEŞEN SOSYALİZM VE KESİNLEŞEN HALK KİMLİĞİMİZ

(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)

Şiddet olayına, bugün halk savasının başlangıcı süreci veya gelişiminin başlangıcı diyebiliriz. Bu da, işin önem kazanmasını, bizi işin en kritik bir aşamasında yaşamaya götürür. Artık söz değil, çağrılarımıza sefer direkt silahlı yürütülüyor. Direkt silah ne demektir? Bakın, silah, toplumlarda yasaklanabilir bir araçtır. Herhangi bir şey oldu mu, insanların hemen cezalandırılmaya tabii tutar ve derhal vurular. Silah, gücün sembolüdür. Çok silahlı olanların, çok siyasi gücü vardır. Hiç silahlı olmayanların siyasi gücü de yoktur. En etkili silah olanlar, çok özgül olanlardır; yani her şeyde hakim olanlardır. Hiç silahlı olmayanlar, hiçbir şeyde sahip olmayanlardır. Dünyamız gerçekliği tamamlanma boyindedir. Biz de silahlı ektimiz, bu demektir ki; sen çoğunun menfaatine karşı mücadele ediyorsun. Hele özgür ve bağımsız vatan için ve hiç kimsenin senin vatanın olarak kabul etmediği, "benim toprak parçalarımdır" dediği yerler için, sen özgür vatan şiarıyla yürüyorsun; hiç kimsenin adını bile kabul etmediği bir halk için yola çıkıyorsun ve burada "silahlı yürüyorum, kazanacağım" diyorsun, işleri çatallaştır. Çünkü, eskiden bunu düşüncede öne sürebilirler, belki iyi karşılamazdı kimses, ama senin üzerine o kadar amansızca gelmeye de yetmezdi. "Sınırsız ve somut geleceği" diyerek, pratik deyişle ağzında bir şeyler çeviriyor; dersler, Dünya olsun, bölge olsun veya Türkiye ile Kur'dan itibaren egemenlik olsun, bu konuda bir derince kadar üzerine gelmeyebilirler. Özgü örgütçülük yaparsan, biraz daha ilerler. Diyelim ki o da diğer kadar tehlikeli değildir ama bu, silahlı sarıncıya ve silahlı basıncıya kadardır. Silahlı bir suç olaydır. Silahlı adam, silahlı suç adamından daha çetindir. Hele hele Kürdistan gibi, gerçekleri anlatı savunulacak ne varsa hepsini silahlı almak zorunda olduğu bir ortam sözkonuşuyor, o zaman çok gizli bir işe girmişsin demektir. V o bu aracı büyük bir özenle kullanmazsan, imhaya kendi sunulan getirirsin.

Bütün bu durumlara göz-kulak olmak gerekir. İşte dedikimiz gibi, bu PKK'nin yeni bir aşaması olan silahlı eylem aşamasıdır. Bu da, doğuşuyla birlikte kendisini gündeme dayatan bir aşamadır. Sadece silahlı bulunması değil, en kötü silahlı kullanılmasıdır. Bazılar, "ben teorisinden değil eylemciyim" diyorlar. Eylemci deyince de aklına sık sık silah geliyor. İçine girilen en önemli yanılgı da budur. Arkaosun teorisini ve politikasını en çok almışsın gereken araç, silah. Silah belli bir teorik-siyasi çizgi sanatında yönelimdir mi; başa müzahi bile olur ve nitelik çoğunun bu bala yüzünden başına iş gelmiştir. Neden? Sevdiklerimiz silahlı, ama kullanılmamışsın biliyorsunuz da ondan. Bugün bizde, silah yüzünden belaya girmiş bir aile oluyor. Silahlı çok iyi kullandığı işin midir? Hayır! Aslında bizden toplumun, halkımızın silahlı ihtiyacı var, fakat gerçekliği gibi kullanılmıyor. Tam tersine, birbirini boğazlamakta kullanıyor. Bugünlerde en önemli sorunlarımızdan birisi de, PKK'nin eline verilmeye çalışılmış silahlı, doğru kullanılmamasıdır. Çok tehlikeli yönelimler, yönelimler, daha önderler tarafından PKK'nin elindeki silahı doğru kullanılıyor. Evet; birçok çağrı yurttan birer edek kadar, yönetimsiz ve rastgele kullanılmıyor. Verimsiz bazı delikanlıların eline silah vermişsiniz sorulmuş siz. Şimdi düşününüz; bir defa bunlar düşmanın üzerine gidiyorlar; düşmanın

tepeden-tırnağa kadar silahlı konumu ve ordusunun özellikleri var, bunu değerlendiremez, kendi elindeki silahlı anlamını bilmeden durumu telakki getirir. Ama, silah mutlaka kullanılması gereken bir araçtır da, görmemizle de edilemez. Silahlı vermek gerekir, ama sonrası, nasıl var. Onu biraz savışın arkadaşlara bırakıyoruz. Arkadaşlar için de daha gerekirdir. Ben her ne kadar bugüne kadar arkadaşlar gibi, silahı aşkla elime almamışsam da, yıllardır hazırlımı yapıyorum. Bu arada doğru yaklaşımın teorisi ve pratiği konusunda herkesten daha fazla çabamız vardır. Ama halen de bu en çok bizi uğraştırın bir sorundur. Ufak bir eylemi veya "ülkeye gitmek kendimizi yaşatmak" demekle, kendinizi aldattırarsınız, bunu hiç anlamamışsınızdır anlamına gelir. "Halk savaşını, gerilla savaşını" dedi; ama şimdi halkla ilişkiler, gerilla ilişkileri tanımaz hale. Burada da bir kargaşa vardır. Kimisi bilerek tahrik ediyor, kimisi ödiyor, kimisi de yapmacıklık içine giriyor. Bunun büyük sorumluluğu vardır. Çünkü, omuzuna silahlı aldığı zaman yaşını şekli değişir. Yıllardır uğraşıyor ve araştırıyor; ne kadar kapsamlı eğitime yolaçtı,

"... Artık PKK'deki olayın başarısı, günümüzde ne kadar devrimci şiddetle örgütleyip örgütlemeceğine ve onun komutasını doğru yürütüp yürütmeceğine bağlıdır. Biz bütün değişikliklerimizi, silahlı mücadeleyle, onun temel savaşım tarzıyla yürütüyoruz. Silahlı mücadelenin yanısıra, ideolojik-politik mücadele veriyoruz ve iç-dış cephe çalışmalarını yapıyoruz. Fakat, temel mücadele biçimimiz, gerçekten bu araç etrafındadır. Burada en kötü olan, bu araca sağ ve sol yaklaşım geridemiştir. Çoğunuzun kendini basitçe, kazanmadan feda etmesi bile sorunları ağırlaştırılmaktan başka bir sonuç vermiyor. Yani, 'şehit oldu, kendisi feda etti' demekle de bu işin altından çıkılmayabilir; bu bir çözüm değildir. Kürdistan halkının ilişkileri, artık ordulaşma dönümüne; -bu ordulaşma işi ve karşındaki ordunun özellikleri ve bizim zayıflıklarımızı bilinyor; silahlı tek başına kurtuluş amacı yaptın mı, sağ yaklaşmış mı, kendi başına da fazla bala açarsın..."

ne kadar örgütsel gelişmeye yolaçtı? Görüyorsunuz; o kadar da önemli gelişmeye yolaçmadı. Bir de kendinizi gözünüze getirin; cabalarınız çok çiziz. Hatta ödemeye yoldır elinde silah, "ben gerçekçilik yapıyorum" diyenlere bakın; ufak bir birimi doğru-dürüst eğitmiyor, silahlı eğitimi yapıyor, uğrunda savasacağı siyaseti, siyasetin dayandığı çözümlerime kavırmıyorlar. Dolayısıyla, kendisini çok tehlikeli bir gelişmeye iyi aşan konuma getiriyor. En çok eğitim isteyen silahlı mücadelede, inanc olarak, azim ve kararlılık düzeyinde, yüksek bir formasyonu kazandıracaksın. Silahlı eline alan adam, dünüydü en azımkar, kararlı adam olacaktı. Kendinden vazgeçmiş insanın eline silah vermek, çok tehlikelidir ve kötü sonuçlara götürür. Burada bazı olaylar veya ükde sizin de başınıza gelen birçok kazalar vardır. Düşman da vuruyor, ama silahı elinde olan bir adam, böyle vurulamazdır.

Evet, ideolojik ve politik yönden donanımsızlığınız, kendinizi bu işe vermesizsiniz, sizi çok bu durumlara düşürüyor. Bizim buradaki çabalarımız, zayıflıkların karcına karcına çidirmede bize şiddetle gerekirdir. Hem de ekmele ve su kadar. Ama, bir ekmele kadar, bu işin kadim de kolay yenilgi içilmiyor. Her şey yığılıktır, azim, istikrar, bilinç ve siyaset ister. Bir de pratik eğitim ve silah

gerekirdir. Teoriden ziyade, pratik sonuç ister; bu bir pratik olaydır ama, iyi kullanma meselesidir ve örgüt içisidir. En yaman çekirdek örgüt, silahlı birim örgütüdür. "Ben pratiklerin anlamını" deyip, gerekli olan örgütlenmeye yaşamamak, onun gerçekleştirdiği eğitim tamamen bir kenara bırakmak ve "ben yalnız silahlıların anlamını" demek, kendini en kötü bir şekilde aldatmak demektir. Bunu yaşıyanlar yığılıktır. Bazılarının elinde silah, bir put gibi olmuştur.

Teorisi, siyasetisiz ve eğitimsiz adamın silahlı, onun için bir eşya durumundadır. Dolayısıyla, onun elinde silah, gerici bir araç durumuna gelir; ve silahlı Parti çizgisi için kullanmaz. Özellikle çoğunun, yetkisiyle, yönetim ve yürütme tarzıyla Parti çizgisine bala ettiği bir olgu haline gelmiştir. Silahlı mücadele sorunları, önceki süreçlerden daha fazla olarak bizi uğraştırıyor. Bir defa daha belirletim ki, silahlı doğru kullanılmazsa, felaketlerin en büyüğü getirir. Doğru kullanılması için de siyaseti, örgütsel çaba müthiş göstermek durumundadır. Başta eğitimle, teorüyle kendinizi vereceksiniz. Siyasetin bütün doğu özü temelinde örgütleyeceksiniz, ku-

bu siyaset, Kürdistan koşullarında siyasetten uzaklaşmak zorunda olan, boyun eğmeye, teslim olmaya götürün bir siyasettir. Dolayısıyla silah komutası, silahlıların örgütlenmesi ve bunun da bizi orduya götürmesi gerekirdir. Gerçekten sen tahliide uğruna bütün çabalarını harcaması gereken sorunlardan biri de budur.

Artık PKK'deki olayın başarısı, günümüzde ne kadar devrimci şiddetle örgütleyip örgütlemeceğine ve onun komutasını doğru yürütüp yürütmeceğine bağlıdır. Biz bütün değişikliklerimizi, silahlı mücadeleyle, onun temel savaşım tarzıyla yürütüyoruz. Silahlı mücadelenin yanısıra, ideolojik-politik mücadele veriyoruz ve iç-dış cephe çalışmalarını yapıyoruz. Fakat, temel mücadele biçimimiz, gerçekten bu araç etrafındadır. Burada en kötü olan, bu araca sağ ve sol yaklaşım göstermek. Çoğunuzun kendini basitçe, kazanmadan feda etmesi bile sorunları ağırlaştırılmaktan başka bir sonuç vermiyor. Yani, 'şehit oldu, kendisi feda etti' demekle de bu işin altından çıkılmayabilir; bu bir çözüm değildir. Kürdistan halkının ilişkileri, artık ordulaşma dönümüne; -bu ordulaşma işi ve karşındaki ordunun özellikleri ve bizim zayıflıklarımızı bilinyor; silahlı tek başına kurtuluş amacı yaptın mı, sağ yaklaşmış mı, kendi başına da fazla bala açarsın. Bu durumlardan oldukça bizi uğraştırdığın tekrar vurgulamak önem taşıyor.

Görülüyor ki; PKK'nin günümüzde doğru gelişimini sağlamak; düşüncüğü gibi olmadı. Burada hayli eksik yaklaşımlar içine girindin. Eğer bunun bilincinde olsan, kendinizi doğru katılıma verirsiniz, kapasiteyi oldukça derinleştirirsiniz ve biricimsizliği oldukça aşarsınız. Bu de temelen, işlerinizin çözümlemelerle gerçekleşen sözkonuşma olacaktır. Ve günümüzde doğru geldiğimizde, Kürdistan'da parti olarak; PKK'nin hem yaşadığı ve hem de yaşadık durumunda olduğu bir aşamayı fide eder. PKK biçimindeki örgütleniş, -bütün mensupları noksan ve de çok büreysel dayatma içinde de olsa- onun tahliide durmaları etkilenmesi, hem de kendi siyaseti doğrultusunda beklentiler esas yaşam kuvveti oluyor. Güncel gelişimin üzerinde yatan bu gerçek, gerek dışarıdan tavırların ve gerek ülke halkının çabalarının belirlenmesinde motor rolü oynamaktadır. Bu anlamda çizgisi yürütüldükleri ve doğuşundan günümüze kadar, bu niteliğini yitirmiş değildir. Ama doğu-düşman ve mensupları kendilerini bu çizgin gerekliliklerine göre ne kadar ayarladı? Bu da ayrı bir sorundur. Düşman, her gün bu çizgisi kontrol altına almının ve boşça çikarmının müthiş çabası içindedir.

Biz buna, günümüzde özel savaşımın yeni bir safhasıdır dedi. Daha da somutlaştırsak; mevcut TC'nin olgusu, özel savaş olgusuna dönüşmüştür. Onun özellikle temel kurulları olan cumhurbaşkanı, bakanlık, başbakanlık, parlamento ve yine partiler düzeninden tutularım, eğitim ve ekonomiye kadar her aşkı düzenlemeye emirlerine göre yeniden oluşturulması tabii tutuluyor. Kritik bir tarihi, çokça yaşadığı bunların hedefsavaşı ulaştığı bir aşamayı yaşıyor. Bu hedefsavaşı bunlarım, bizim en derli toplu bir devrimci savaşla karşılık vermemiz sözkonuşurdu. İşte bu devrimci savaşımın temelinde yaptığımız çikış karşısında, o da kesinlikle arkasız mütefliklerini alarak ve iç dayanaklarını

yeniden örgütleyerek, değişik bir yönetim tarzıyla, savaş yöntemleriyle, yani özel savaş varu tarzıyla kendini bu dönemden çıkarmak istiyor.

Genel olarak; Türk egemenlik sisteminin son 12 Eylül döneminde yaşadığı taşımın ve gericiükleriyle, eğer o dengeyle yaşamayı mümkün kılan bir coğrafyada bulunmasa ve bir toplumsal gelişme ve devletleşmeye sahip olmasaydı, yaşaması imkansız olacaktı. Biz, her zaman tarihi özelliğimizi. Doğu-Batı karşılaşmasının olduğu sava, başlangıçta köle imparatorlukların, daha sonra feodal imparatorlukların kapısına alanı, islam feodalizminin egemenlik sahasıdır. Bu, en gözü dörmaz, tepede en çapulu ve de feodalleşmeye karşıştan Türk egemen sınıf kişiliğinin başlangıçta Selçuklu, sonra Osmanlı imparatorluğu biçimindeki çok gerici bir devletleşmeştir. Feodalizmin en geliş, ılgacı tarzını, hem de Batıda gelen yeni dönem kapitalizme göre temsil etmez. Bununla, 600 yılı aşkın süre Ortadoğu halklarını, özellikle Kürdistan ve Anadolu halklarını muazzam bir yokedici, kültürel, angelleşici konuma sevkederken, öte yandan Avrupa ve Ortadoğu'da birkaç Sultanlık ve hanedanlıklar yaşatılmış işi, dünüyanın en zorba imparatorluğu kurluyor; ve seferber ediyor. Bütün bunları için derya kadar kan döktüldü.

Elbetteki, bunun daha sonraki tepkilere çok yitici olacaktır. Bu temelde olumsuz bir Osmanlı despotizmi, insanlığı karıştı sadece haksızlık yapıp garimet temelde zorla el koymadan önyeme anlamı olmayan bir mekanizma anlamı gelmekteydi ki, bu mekanizmayı kullanılarak ne kadar düşürülecek toplumu ne kadar gerileteceği ortadadır. Bunun, bir de temelen, ilerleyişin bir kapitalist sisteme karşı ve daha sonra TC'nin oluşturulması döneminde yükselen bir sosyalist sisteme karşı daha da olumsuz bir konuma işlevini sürdürmektedir. Başa gelebilecek en büyük köküllükler. TC'nin, hem de kapitalizmin en kötü tarzından aldığı olduğu milyiyetliğin hezaize boyudur. Yanbaşında Ekim Devrimini en kötü tarzda kullanan, ona özünde düşman, ama biçimde dost gibi yaklaşan Kemalizmle ayakta kalmanın son çabasıyla, bu imparatorluk katlantılarını devletleşmeye dönüştürüyor ve işte bunun adına da Türkiye Cumhuriyeti dersine, onun gazabından toplamların ne çıkacağı ortadadır. Bu temelde geliştirilen devletlen alt ve üst yapılarını halkları ne hale getireceği, daha sonraki jenosit, katliam denemeleri sonucu ortaya çıkıyor. Eskki ganimetçi gelenekleri, daha çok devlet bürokrasisi biçiminde sürdürülüyor; işte "kötülüklerden kötülük beğen" misali bala götürsün. Cumhuriyet bizi böyledir. 12 Eylül, bütün bu sürecin en kötü aşamasıdır. Görülüyor ki tarih, bizi da Türk egemen sınıf gelişeneinde en kötü tarzda ona kavuşuyor; despotizm, ılgacıdır, jandarmadır, astığı astık-kestiklik kesitlik, jenositlerdir, lanetandır, üretime alakası yoktur, hep aşkı örgütlenme adı altında çapulcu örgütlenme içindedir. Ço pulcu devşirip Yenişehir yapıyor, adını, milyiyetini, ününü, kültürünü yasaklar. Hep bu işlerle uğraşmıyor. Bölgesine toplum üzerinde işlev gören bir rejimi, bir de günümüzde doğu geldiğimizde başta ABD emperyalizmi olmak üzere, bütün emperyalist sistemin askeri devlet olarak kalkması, bölgede çikarları tahliyyeye düşmüştür. İranda İslam devrimi

lar? Tabii ki mücadelemizin etkilenen sonucudur. Bunlar mücadelemize düşürüşte olmayan tavırları yaklaşıyorlar. Ki bu, savaşın zararlı çözümlerini, gelişmeler karşısında durum ayarlamak, kendilerini tamamen devrime yedirmek ve yenili alınamak için, bildiğimiz bir taktik değişikliği.

PKK gerçeği ve PKK'nin affettigi anlam dışında gerçekliğimizde, halk gerçekliğimize ilişkinler, halka sadakatlerinden, halkın gerçek kimliğine bağlılıklarından söz edemeyebilirler, ona çeşitli kültürel düzeyde tanım bulmakla, bunun çabası içinde girmek de aslında onu özgür, en bağımsız duruma getirecek savaşımı karşı da aldatma peşindedirler. Hesabı boşa geçirmek anlamı taşıdığıdır. Bu amaçla, som gerçeklikleri ve daha da gelişime etkiledikleri emperyalist metropoldeleleri Kürt konferansları, kırılmı arayışları tamamlama böyle bir amaç taşıyor. Onların kırılmı arayışı şudur. Devrim bu halkı bağımsızlaştırmak, özgürlüğe götürüyor. Bu onlar için bir tehliktir. Birçok aktarı ve başta da Ortadoğu'da en önyardık. Özgünlük TC'yi kurulumak istiyorlar, biçimde kendi çözümlerini kurmak istiyorlar. Onun için Kürt kimliği ayaklarına geliyor. Bu Kürt kimliği altında bir karşı-devrimci terör anlamı yok oluyor. Fakat onları PKK'yi terör ilan ederler. Kendi destekledikleri azgın TC'yi terörist olarak deşerlendirirler. PKK'nin silahsızlanmasını yanalar, ilkerine kadar silahlandırıldı TC'ye tok kordurtmazlar Kürt halkını silahsızlandırmak. Türk faşizmi insan en gelişmiş teknolojiye sonuna kadar silahlandırmak isterler. İşte bunlar bu kadar kıyıcılı, bu kadar aşağılık sahtekarlardır.

Bu güçlerin Kürt kimliğine "İlşkin" çalışmaları, onların Kürt halkından tamamen terici olmalarını önyemez. Çünkü bu onların sahte dostluk kişivesi altında içine giridikleri bir taktik değişikliktir, yani stratejik saldırılarının bastı bir taktik değişikliğinden başka bir şey değildir. Bunlar, Kürt işbirlikçisiyle, Türk işbirlikçisiyle ve bir de emperyalist ağababalari birikte, Kürt halkının kendi öz kimliğini bağımsızlaştırmak ve özgürlük temelinde yakalama savaşına, karşı bir savaşla cevap veriyorlar. Fakat değişik cephelerden, değişik taktiklere stratejilerini hayata geçirmeye çalışıyorlar. Bu nedenle onların Kürdistan halkının yanında değil, karşısında görmek daha doğrudur. Bunlar, sadece halkın sahte dostları da değil; dostluk kişivesi altında düşmanlığı tezgahtayan, düşmanlığını politikalarına geçirilicik kazandıran konumdadır. Dolayısıyla, bunların halkımızın kimlik savaşımında yerleri yoktur; bunlar karşı olan cephe içindedir. Tabii ki bizim yürütüğümüz savaş ise gerçekten belli bir kimliğe ulaşma temelinde gidiyor. Bu, bağımsızlık ve özgürlüğe ulaşma, siyasetten ekonomiyeye kadar kendi gücünü bulma temelindeki bir kimlik savaşımıdır. Bu şekilde enternasyonalizmi, başta komşu halklarla olmak üzere, eşit ve özgür temelde bir savaşımı yayıyor. Özellikle çağımızda yer yapma anlamında, en soyula bir enternasyonalist özelliği temsil ediyor. Herhangi bir halktan daha fazla eşit ve özgür temelde kendine yer yapmanın çabaları içindedir. Sadece bir ulusal kimlikten bahsetmiyoruz, uluslararası ilişkilerde hak ve adaleti en çok zorlayan bir halk durumundadır. Başta komşu halkların içinde yaşadığı adı olmayan zora rejimlere özgürlüğe ve adalete dayatan bir halk olduğumuz gibi, sosyalizm olgusuna yaratıcı yaklaşımımızla enternasyonalizmi yayıyor ve emperyalizmin insanı

düşüren her türlü sahtekarlıklarına karşı da savaşıyoruz. Bugün Batı Almanya'daki bir yarışmada olduğu gibi, emperyalizmin hiç de Türk barbarlığını, faşizmi aratmayan bir tarzda yüklenmelerine karşı haklı, adaleti ve ulusal kurtuluş kadar enternasyonalizmi de savunmamız, uluslararası zeminde bizim nasıl özgürleştiğimizi, özgürlüğümüzü, bizi adanatacaklarımızı, çoğunu sürdürdükleri gibi düşüncemelerimizi, boyun eğdirmemelerimizi ortaya koyuyor ki; bu çok önemlidir. Mücaadesinin bu kadar uluslararasılaşması ve onun şiddetli baskılara karşı sürdürmeye cesaret etmesi, PKK'nin büyüklüğünü katılmamak kalmıyor, uluslararası alandaki rolünün ne olduğunu da ortaya çıkarıyor. Dolayısıyla, orada yarılan bir avuç yolaşım mücadelesini; ikinci dünya savaşı sonucu onbinlerce insanın yok edilmesinde, yararlılığı paramparça edilmesinde en büyük suç ortağı olan ve bugün de bize saldırı yitkenen, uluslararası gerçikliği baş temsilcilerinden Alman emperyalizmine karşı verilen, ve insanlık adına da bir değeri olan bir mücadele olarak algılamak gerekir. Bir dönemler Alman faşizmine karşı savunulan, nasilli insanlık ise, bugün de onların kilitlenimine karşı sürdürülen PKK mücadelesi, önde bir insanlık, yani uluslararası anlamı büyük olan bir adalete savaşdır. O bir hiçbir milyonları katleden bir emperyalist devlettir. Birkaç kişiye mi acıyorlar, bunları mı kullanmaya ça-

mırmışlardır; fakat ona gerekli olan bütün yarımları, silah tekniğini ve ekonomiyeyi, emperyalist ağababalari sağlıyor. En başta destek veren de, tehlikeli konumda olan Alman emperyalizmidir. Emperyalist karşı-devrim cephesinin bu saldırılarına da gösteriyor ki, bizim ulusal kurtuluş savaşımız, tamamen enternasyonal bir savaş ve bu anlamda da sınıfsaldır. Çünkü Alman emperyalizmi ve ABD emperyalizmi esas itibarıyla günümüz dünyasında en tehlikeli iki emperyalist güçtür. ABD emperyalizminin Partizimci bir yolu "terör"ist örgüt olarak itnası, Alman emperyalizminin ise bizi yarılamaya kalkışması ve bir de gizlisinden ayrı; bunu açıkça yürütmeyle çalışmaları, ulusal kurtuluş savaşımız, ulusal kurtuluş hareketleri içerisinde en insanlık enternasyonalist ve anti-kapitalist nitelikte olduğunı gösterir. Özellikle günümüz PKK'sinde; Avrupa'da mücadele eden PKK dayında ortaya çıkan budur. Bunların, bir yandan da Kürt işbirlikçileri nasilli devreye koyduklarını görüyoruz. Bunlar ne yapıyorlar? Önce belirleniyor, sonra da eğilim terbiye ediyorlar. Bunlar zil çaldıkları zaman nasilli mide de, kısıpını bırakacakları iliy biliyorlar. Suyasın, böyle başlıyorlar. Ulaşım kişivesi istenerek değil şudur. PKK'nin imhası gerçekleştirilince, geriye bu takımın kendisi kalır. Emperyalistlere bağlı bu usak beğkiler de, kültürel kimliği taşıyıcıları oluyorlar. Bazı insan hakları ve kültürel kimli-

mektir. Bu savaşımın yürütülüş biçimine, cesaretine, moraline ve ahlakına ulaşmak demektir. Demek ki, kimlik savaşımız, aynı zamanda ahalki kimliğimizi kazanmaktır. Yine sömürgeçiliğin yaydığı her türlü ahlaksızlığa karşı en ahalki bir tutumdur. Kimliksizliğe karşı kimliğe sahip çıkardır. İnsanı insan yapmaktan alıkoymak durumunda bırakarak her şeyi karşı insanlık savunucusu olmaktadır. Bu anlamda, insanlık onuru, insanlık namusunun kurtarma savaşımıdır. Ve bu da, kendimiz için gerekli olan her şeyi sahip çıkmanın bir savaşımıdır. Çağımızda en şerefli ve onurlu olanı kendi bünyemizde de gerçekleştirebiliriz.

Tabii ki bu, aynı zamanda toplumsal gelişmelerin temel affesi olan sosyalist doğrultulu doğru yakalamak mümkündür. PKK'nin sosyalizmi kendine uyarlaması, kendini sosyalistleştirilmesi, en yaratıcı özelliklerinden birisidir. Sosyalizmin doğru kavranıp uygulanması adına bizim yürütüğümüz savaş, bugün gerçekten terör sosyalizmin bile zor-bela altından kaldığı sorunları daha şimdiden çözmeye şansını veriyor.

PKK'nin sosyalizme yaklaşımı, baştan günümüzde kadar doğru temellerde ele alınmış ve yürütülmüştür. Evet, sosyalist sistem temsilcilerinin 70 yoldan sonra sosyalizmi a kadar işi ettiklerini, halkı komünizme ulaştırılmı iddia ettikleri bir dönemde, yaygın buda-mlarla başetmek için kapitalizmden

sonuçlara ulaşırsanız, dünyamız birçok anlamında mevcut çok hatalı uygulamaların yüzünden gözden düşürülmek istenen sosyalizme en sokuladıcı ve çekici nitelikte bir mücadele ortaya çıkar. Dolayısıyla insanlığa değer kazandıran özelliklere yaratıcılığı ve gözlemcililiğe ulaşmamız mümkün hale gelir ki; bu da sosyalizme yapabileceğimiz büyük bir katkı ve onun temsiline en anlamlı bir katkıyı vermemiz olacaktır. Bu biçiminde PKK'de gelişen sosyalizmi, bilimsel sosyalizmin tanınmadığı en uygun ifadesi olmaktadır. Yaratıcılığı daha da güçlendirildiğinde, çeşitli uluslararası ve uluslararası sorunlara uygulanmasını bu tarzda gerçekleştirmeye, yürütecek ki; PKK'de, günümüzde birçok yetersizliği taşıya da sosyalizmi temsilcileri seçkinler, anlamlı ve hayli öğretileridir. O halde, bir de bu yönüyle, sadece sosyalist bir hareket olmakla ve mevcut sosyalizmi aktarmakla yetinmeyin. Aynı zamanda onun iddialı ve yaratıcı bir savunucusuyuz da. Tarihe uygulanmasını, günümüzde uygulanmasını ve geleceğin de burnu yaratılmasını sağladıkça en iddialı bir koruma da ulaşım bulunuyoruz.

Görülüyor ki; günümüzde ortaya çıkan PKK gerçekliğinde daha birçok özellik ele alıp açmak mümkündür. Tarih ve çağın iliy neleştirildiği birçok kavram, kemil somutumuzda PKK biçiminde, en ileri, en devrimci, ya-şamsı anlamlı kileri bir sentez, bir sistem haline getiriliyor. Bu sistem, bir halkı yeniden özgürlüğe, yaratıcı bir ulusal gelişmeye, sınıfsal gerçekliklerden kurtulmaya, hemen her sahada kaybettiklerini tekrar bulmaya götürürken, insanlığın diklatması de çökyor. Kimisi onu yayılıyor, kimisi ondan etkileniyor. Şüphesiz böylesi bir gelişmenin ortaya çıkması bizim, insanlığı ilgilendiren temel sorunlara baştan itibarı, bilimsel ölçüde kadar, insanlık yönünde gereken ihtiyatı göstermemiz sonucudur. Çünkü, bazen bilim adına insanın keder ediliyor; teknik adına insan öğesi kilitli plana bırakılır. Bizde, bu tehlikeli sapaıya düşmemiştir. Emperyalizm bu konuda çok tehlikeli durumda seyrediyor. Bilim ve teknik, emperyalizmin elinde insanlığı mahveden, yutan bir canavarlığı dönüştürmüştür. Nükleer silahlardan tutulim, gökte ozon tabakasının delinmesine kadar ve hatta çevre kirliliği bile insanlığı yatacaak kadar tehlikeli bir durum arz ediyor. Gerçekleşen sosyalizmin elinde de, buna benzer ve kolay kolay atıldan çıkılmayacak sorunlar ortaya çıkıyor. Bilim ve teknikte ağır bir vektörle ve on on insanın özgü yaralarını ikinci plana bırakmakla buna benzer durum kaçınılmaz olmuştur. Biz ise, "bilimsel sosyalizmi -insanlığı olumlu yanlarından ne varsa onu alma temelinde ne kadar başarısız, o kadar insanlığı katli sağırlar" düşüncesine değer biçtik. İşte, böyle yapılmadığı içindir ki, bu durumlar ciddi sorunlara yol açtı? Örneğin Sosyalist Birlikliğinde; bir ulusun fazla önyemleri, diğer ulusların rahatsızlığına yol açar. Bu, onları hareketlendirmeye götürür. Bürokratik tabakanın ortaya çıkması, diğer emekçilerin öksesine yol açar. Bu, tıkmayaya ve anti-demokratizme yol açar ve günümüzde olduğu gibi, yeniden "eşitlik ve özgürlük" talebi büyük halk gösterilenine yol açar. Demek ki, burada ihmal edilen, insandır. Büyük ulus ve ayrıncılık tabakaların varlığı, sosyalizme ve oldukça iddialı olan enternasyonalizme ve onun temel özelliği olan insanlığı esas deşen vermemi anlamına gelir. Bu da sınırlı kalması, dar kalmayı, millî kalmayı ifade eder. Tabii ki bu millilik, şovnizm güdür. O da karşılığında diğer bir milliyetçiliğe götürür. İşte bu da kapitalist

ışıyorlar? Buna kargalar bile güler. Bunlar, TC'nin özellikle '80'lerden itibaren zor durumlarla düşürülmesinde rol oynayan PKK'ye yönelik imha, tasfiye politikasındaki yerlerini almak için bu baskı, işkence, tutuklama ve yarılamaya cesaret ettikleri ve görevlerini yerine getirdiler. Bu anlamda, şun her zamankinden daha iliy görüyoruz ki; halkımızın ulusal kurtuluş gerçeğine karşı görünlüş her ne kadar Kürt faşizmi savaşısızdır da; özünde onu ayakta tutan, ekonomik, siyasi, askeri ve her alanda güçlendiren emperyalizmi, her türden gerçiklik savaşıyor. Hemen söyleyelim; bunlar TC'ye olan desteklerini bir gün çekerse, bu rejim karşısında kısa sürede çökmekten kurtulamaz.

O halde özünde bize karşı savaş sürdürünen ve Türk faşizmini yoğun bir biçimde destekleyen, emperyalistleri ta kendisidir. En büyük destek de Alman emperyalizminden geliyor. Bunlar TC'yi biraksın, sıradan bir tarafsızlığı tercih etsinler ve biz de tek savaşalım. O zaman, hak ve adaleti nasilli yerine geleceği, çok daha iliy anlaşılır. Demek ki; bizim savaşışığımız, sadece bir Türk sömürgeçiliği değildir. Biçimde, bizim her gün savaşışığımız, Türk sö-

ğün, güya bunların iliyice icra edilmesi sağlanacaktır. Bu da emperyalist bir komplodur. Dolayısıyla, emperyalizm tarafından çok somut olarak yetiştilen ve ipleri onun elinde olan bu işbirlikçi çevrelere karşı da bir mücadeleimiz vardır ki; bu da, iş gerçikliği karşı bir mücadeledir. Emperyalizm, ihanet ettirilmiş Kürt işbirlikçilerine ne varsa, hepsini Avrupa'da tekrar başla bula yapma çabaları içinde bulunmaktadır. Çok açıktır ki; bizde yereli işbirlikçilik, Türk faşist sömürgeçiliği ve emperyalist burjuvaziyeye çok içiçe geçer. Dağda, zindanda, mahkemede, ideolojide, ruhta içiçe geçmiştir. Bunlara karşı yoğun bir mücadele sözkonusudur ve böylesi bir mücadeleyle ancak en insanlık enternasyonalist mücadele ve ulusal kurtuluş mücadelesi adı verilir. Aynı zamanda en sınıfsal mücadele adı verilir. Daha da ötesi, en ahalki, en ruhi mücadele adı verilir. Demek ki PKK, öyle gösterilmeye çalışıldığı gibi bir ayrımcı veyasla bir Kürtçü hareket değildir; bu yönü çok çok sınırlıdır. Asıl yönü, sadece günümüzde değil; tarihte de olan-bitene karşı insanlığın en soyulu bir çıkışı olmalıdır.

O halde, PKK'yi bütünleriyle yasaamak demek; bütün bu özellikleriyle yürütülen savaşımını anlamak de-

medet ummayaya gidecek kadar bir sağı sapaıya düşmelerine karşılık bizim o kadar geri toplumsal kuruluşlardan bu kadar ileri, soyulu bir savaşımı sosyalizmi öndereğiz, kilavuzluğunda gerçekleştirelimiz; bu, gerçekten sosyalizmin bir zafeleridir. Bu anlamda, günümüzün sosyalizmi akımının en seçkin temsilcisi olarak, PKK'yi ökmek göstermek yerindedir. Ortadoğu gerçekliklerini milliyetçilikle, islamiyette çözmeye çabalarını daha da içinden çıkılmaz durumlar yaratıyor; ve çok iddialı görümlerine rağmen, bir İnan İslam Devriminin bile, Irak karşısında gerilediği, en azından günümüzde savaş sürdürmeze duruma geldiği bilinmektedir. Bizim çok bir donanımı, rahatlıkla bütün Ortadoğu gerçikliğine karşı savaşığı olduğumuzdur, sosyalizmi gerçekleştireceğimizi ve bu yetenekle olduğumuz söyleyebiliriz. Daha iliy çıkışımızda bize dayatılan, sosyalizmin saptırılmış biçimidir. Ki buna, doğmatizm, sosyalizmin devrimci özünden boşaltılmış biçimi, ya da resmi komünist partilerinde dile gelen sosyalizm diyebiliriz. Sosyalizmden sapaıya ifade eden bu yaklaşım karşı, sosyalizmi yetince temsil edimişim, onu en geri bir toplulum çöşkilerinde kullanılmış çok önemlidir. Ve bu anlamda diğer daha da üzerinde düşünüp, gereken doğa

dünyanın yaşadığı. Nitekim endişeleri laşayına götürür. Benzer gelinen nokta da budur.

Biz, sosyalizm bu tür sorunlarına yol açmamak için, onun bilimsel niteliğini, moral ve ahlaki ilkesine mütak anlamada başlı kalmak başsındayız. Emperyalizm, bilim ve teknikle insanlığı ülkerumen kenarına götürüyor. Bazı ülkelerde sosyalizm deneyimleri de benzer hastalıklar yaşıyor. O zaman çıkarılması gereken ders, sosyalizmin insanın moral cephesini, manevi cephesini,ahlaki cephesini esas alacak bir biçimde yenileşirilmesi şarttır. Bu da, uluslararası veya büyük-küçük ulusların arasındaki çelişikleri çözmek ama, sınıfsal çelişikleri de çözmek aynı zamanda, insanın en yaratıcı eylemini en iyilede getirebileceği demokratik ve özgür bir katılımı içimcede gerçekleştirir. Ne kadar, azilen insan ve halk varsa, yaratıcı düşünme eylemi köstelenmişse, onun hepsini belli oranda kendisini tenefsüs etmesi, kendini açması, kendini formüle etmesi imkanı verme olarak, sosyalizm uygulanmalıdır. Tepeden, merkeze; bir buyrukladır, burada aşırı giddiğin için, gidecek bürokrataşma en büyük aygıt dönüştürdü. Bunun sonucu olarak insan teki sosyalizmde, gerçekleştirilen bir tek sosyalizm deneyiminde, devlet karşısında, kapitalist ülkelerde denkleme daha güçlü duruma gelmiştir. Herhalde, bugün deşletle fark ettileriz bunu. Gerçekten sosyalist ülkelerdeki insan, kapitalist ülkelerdeki insanlardan daha fazla dünyaya ilgili değildir. Sosyalist ülkelerdeki insan dünyaya demokrasiy ve temel insani problemleriye karşı ilgisizdir. En edilgen tip olarak ortaya çıkıyor. Bu, nasili mümkün olmuştur? Açık ki, merkezyetleğin aşırı uygulanması sonucu olarak. Merkeziyetçilik hiç olmaz demiyoruz, ama bunun aşırı uygulanması ve giderek dev bürokratik bir devlet aygıtına dönüştümesi durumu vardır. Olu-r olmaz yerde uygulanması, her dönemde hayata geçirilmesi, günümüzde kendi toplum düzeninin çökmesine ve insanların soluksu kalmasına yol açıyor. Bu da, ekonomide devlet güç sorunlarına yol açıyor. Sosyal aranda, sen dercede edilgen, hareketsiz bir toplumsal yapıya götürüyor. Tepede ise zaten bir bürokratik aygıt kalır. İşte, bugün bu halaktan kurtulmaya çalışıyor. Sınıfları ortadan kaldırarak, ulusal eşitsizliği ortadan kaldırarak derken, devlet ile toplum arasında büyük bir çelişkiye yol açılıyor. Bu insanlar, "devlet bizimizdir" demiyor. "Bu devlet bizimizdir" deseler, bu devlete karşı vüya düzene karşı bu kadar gösteri yapılar mı? Hatta mevcut komünist partilerin önderlerine karşı, özgürlük talepler eder mi? Komünist partisinin önderleri, özgülülüğü aracı olarak zorundadır. Demokrasinin aracı cıkmaz zorundadır.

Başlangıçta heri bu böyledir. Pratiklerini de bu temelde geliştirmeler gerekir. "Emperyalist tehdit var" adı altında, her an di devletlerin ajan sızdırmaları olur diye, merkezeleşmeye, devletleşmeye bu kadar ağırık verinsen; proleter demokrasiyi, halk demokrasisini doğmadan boğmaya götürürsün ki; demokrasizm bir sosyalizm de, sosyalizm olmaz. Pekii ne olur? İşte, bugün ortaya çıkan durumlar olur. Ondan da kurtulmak için, yeniden bir demokratik savaşın sürecini gireriz. Sosyalizmin böylesine yazıştırılması nedir? Nasili bu yazıştırmaya gidilmelidir? He-men söyleyelim; bu ülkeler kapitalist ülkelere karşılaşır. Değişik bir ülke türüdür, değişik bir toplum türüdür. Dolayısıyla buradaki sosyalist mücadelede, demokrasizm mücadelesi değişik olacaktır. Ama mücadele olacaktır. Demek ki, sosyalizm

bazı ülkelerin, sosyalizmin ahlaki boyutlarını, onun en çok içinde gerçekleştirileceği demokratik boyutunun gözardı edilmesi, bugün çok tehlikeli bir sapma olarak, onu neredeyse kapitalizmin medet ummaya kadar götürmüştür.

O halde; bizim sosyalizmi uygulaymamız böyle olmayacaktır. Başından beri, bu sosyalizmi gerçekleştirilmesini için düğünüğ duruma düşmemenin bütün tedbirlerini almalıyız. Ve nitekim bizim bu konuda bugünne kadar yürüttüğümüz çok ciddi bir faaliyet vardır. Her yandan muazzam bir aydınlatma, hem de gerekliliğinde bunu tek başına ve Parti adına yapma durumumuz var. Bu bir anlamda merkezyetçiliğin, Bu niçin yapıyoruz? Dilisz, kişiliksiz, sağını-solumu bulamayacak kadar zavallı birlerine geçiriyor da ondan. Örneğin, biz yapıyoruz, bu bir anlamda merkezyetçiliğin dediği. Fakat bizim içinde, büyük bir demokratikleşmeyi ortaya çıkarma isteği vardır. Açık söyleyelim, bu konuda en büyük özelliğimiz, bir türlü doğru düşünüş konuşamayan, bir kelime söyleyemeyen illeri öldürmekte. Kapkara zift bağımlı yürekleri biraz seveler. sayılır kımak, iradeleri biraz bilemler. Bununla, sızilen en büyük demokratik katkıya, katılma çağırıyoruz. Dolayısıyla bu; demokrasye götürür bir çağrıyama; bir mücadelede ve bir sosyalizm uygulamasına güç kazandırır. İşlerlik kazandırmak demektir. Bu çok önemlidir. Görüyorsunuz şu kendi sosyalist çabamızı böyle yapıyoruz. Tabii, kaçk atmediriz yöner de vardır. Parladı, kesinlikle "sadece etkin, yetkin budur" diye despotluk yapılar vardır. Yetkiysile insanlar yerle bir edecek duruma yayşanlar vardır. Buna Partimiz içinde uygulanmaları canına okumak gerekir. Bizim bir elimiz bu tiplerin ve bir diğer elimiz de Türk solçmenliğinin yarasına olacaktır. Demokrasizm mücadelesini böyle mi yürüteceğiz? Biz bunu, bunların kişisel şahıslarına

"... Gerçekten sosyalist ülkelerdeki insan, kapitalist ülkelerdeki insanlardan daha fazla dünyaya ilgili değildir. Sosyalist ülkelerdeki insan dünyaya, demokrasiy ve temel insani problemlerine karşı ilgisizdir. En edilgen tip olarak ortaya çıkıyor. Bu nasili mümkün olmuştur? Açık ki, merkezyetleğin aşırı uygulanması sonucu olarak. Merkeziyetçilik hiç olmaz demiyoruz, ama bunun aşırı uygulanması ve giderek dev bürokratik bir devlet aygıtına dönüştümesi durumu vardır. Olu-r olmaz yerde uygulanması, her dönemde hayata geçirilmesi, günümüzde kendi toplum düzeninin çökmesine ve insanların soluksu kalmasına yol açıyor..."

düşman olduğumuz için değil; en yuce anlayışımız olan sosyalizm anlayışımıza dayanarak, bizim çağıştırmamızın ortamina ve olanaklarına dayanarak, kendilerini konuşturduklar için beliniyoruz. Dolayısıyla en tehlikeli tıpierden birisini temsili ediyoruz. Ve bizim, bütünüyle kendimizi hasretliğimiz sosyalizm anlayışımızca, en büyük belayı; bulur getireceğizdir. Dikkat edilmesice, gerçekten söyleyelim; devlet de kurak ve bunları birleştiri için de başa getirebilir diğer sosyalist ülkelerin kırık dağı halka tehlikeli bir tarzda

bürokrasiyi, diktatörlüğü uygular. Bunun halk teorisi, halk demokrasisiyle alakası yoktur. Bu, bambaska bir şeydir. Daha gırmiden savaşımın geliştiği anlarda, savasçılarımızı, halkımızı ve kendilerini eğitmeyen, örgütlemeyen bazılarını soruyoruz: Sizde var mı bir demokras? Yok deniliyor. Kılıçlık uyguluyor. Kürdistan'ın gen, toplumsal yapısı itibarıyla bu anlaşılar bir şeydir. Kimileri köle gibi boyun eğmeye ve kimileri de jancıрма, ağa gibi burruk vermeye alışmıştır. Bu iksine karşı mücadeleye yürütüyor. Hem de müti bir mücadele yürütüyor. Müca-

"... Biz, devlet durumuna yükseldiğimizde devletsizliğin, devletin sonüşünün temellerini atmış olacağız. Devlet, hiçbir zaman bizde muazzam bürokratikleşen ve insanın nefes alışını bile kontrol eden bir aygıt durumuna gelmeyecektir. Tam tersine gittikçe biz devlet dalayaya alacağız, alaya alacağız. İnsanlar, bu ortama kendi özgürlüklerini, kendilerini en çok somutlaştırdıkları eşitliği, emeğe bağlılıklarını bu temelde yaygınlaştıracaklardır. Böyle oldu mu, zoru aygıtına fazla gerek kalmaz..."

delemiz, sadece bir durumu düzeltmek için verilen bir mücadele de değildir. Tamamen sosyalizm anlayışımıza sahip kımak içindir. Bu mücadele, tek kelimeyle bize çökerekedir. Bu olmadan biraatim Kürdistan'ın halk savasına kemeyi -halk savası en büyük demokrasi ve sosyalizm eylemidir-, adını bile söylemezsin. Karşında sıklık-büklüm, konuşamaz, yürerği duymaz, iradesi kesinleşmez adam ne yapar? O halde, bizden sosyalist uygulaymamız çok önemli bir özelliği bünyesinde barındırıyor.

Diğer sosyalist ülkelerin içine düğünüğ durumlara daha başından düşmeye, kapitalist ülkelerdeki burjuva demokrasinin o ikyüzülüğüne de -ki bu, bir avuç için demokrasidir, halk için diktatörlüktür- düşmeye dikat etik. Dolayısıyla bu, en edilgen, pasif ve örgütsüz biraatim iradesi dillendirmeye, yürüklelendirmeye, irade sahibi kılmaya ve güç sahabi kılmaya götürür ki, sosyalizmin de esas işlevlerinin birisi bu olacaktır. Daha da somutlaştırarak, bu şu anlamda gelir: Kendi sorunlarını bilince çıkararak, kendini güç olmayla götürün, bunu baceren insanlar, halkları ve sınıfları -bilimsel sosyalizmin de ilk manifestosunda dile getirildiği gibi-, gerçekten barış ve özgürlük çağına; herkesin yetenek ve ihtiyacına göre bir yönetim sağlandığı çağa götürebilir. Mevcut uygulamalar bizim uzağındadır. Fakat biz bunda ısrarlıyız.

Sosyalizmin diğer bir özelliği de, kapitalizmin ortaya çıkardığı bütün belalara göre olmalıdır. Bilim ve tekniğin kötü kullanımından tutalım, devlet aygıtını, din, insan hak ve özgürlüklerini her türlü kötü uygulamaya ve sapırmaya sosyalizm karşıdır. Devlet, sen sosyalist ülkede de öyle örgütlersen bu, sosyalizmin devlet anlayışına karşıdır. Hiçbir zaman sosyalist ülkelerde devlet kapitalist ülkelerinkinden daha diktatör olamaz. Ama, bugün devlet, sosyalist ülkelerde hem hacim itibarı-

ıyla, hem yoğunluk itibarıyla kapitalist ülkelerden fazla bir yoğunluğla sahiptir. Demek ki, sosyalizm bu iksinin uygulanmasında bir ıhal vardır, bir sapma vardır. Sosyalist demokrasiy için de; bu böyledir. Hiçbir zaman sosyalist ülkelerdeki demokrasiy kapitalist ülkelerinkinden az olamaz. O çok daratılmış burjuva demokrasileri bile, insanlar bu kadar aktif, etkin, katılımcı yapıyorsa, -ki, iykiyüzü temelde de labilir bu- sosyalist ülkelerdeki, sen cerce kaba materyalist ve dünyanın sorunları ile ilgilenmeyen insan yarıdan daha tercih edilir. Yani: on da bir gelişme vardır. Demek ki, sosyalizmin bu konuda bir saptırılmılığı, bir ıhali vardır. Demokrasiy anlayışında, geleceksiz devlete gittikçe eriten, devlet olgusuna, sosyalist teoriye göre tutketen bir durumu da öngören sadece halk demokrasisi; demeyeceğiz devlet ortadan kaldırıldığı andan itibaren -ki baştan tüm bunların tedbirlerini alır- demokrasiyi, yani yönetim denilen olayı da ortadan kaldırarak, giderek insanı yeteneklerine göre bir çitocinen olduğı, kimsinin şu alanda kimsinin bu alanda yer almaya topluma bir hizmet yapığı, talep belli bir saygı temeline, asla zoru içermeyen bir onotile ile toplum içlisinin düzenlenişine sıra gelir ki; bu da sosyalizmin en aşamasıdır. Bu ilkeye biz PKK'de somutluk kazandırılmaya çalıştık.

Bizim, Kürdistan'da çok geril toplumsal koşullarda da olsa, sosyalizmin hayatı iksine bu kadar başlı kalması; ve bizim sizlere, "demokrasiy uygulayın, despotizmi diğeri", insanlar eğitim ile, tecrübe ile süreklili yetkinleştirin, yürek sahabi kılın, dil sahabi kılın, kimlik sahabi kılın" dememiz kendi koşullarımıza göre sosyalizm en önemli bir karşılığı vermiştir. Yani biz, devlet durumuna yükseldiğimizde devletsizliğin, devletin sonüşünün temellerini atmış olacağız. Devlet, hiçbir zaman bizde muazzam bürokratikleşen ve insanın nefes alışını bile kontrol eden

"... Başta Partililer olmak üzere, halkımızı ve insanlığı da çabalarmıza katılmaya ve görevlerine sınırsız bir insanlığı da çabalarmıza katılmaya ve görevlerine sınırsız bir zaferi yakalamaya çağırıyoruz. Böylesi özgür bir yaşamı yakalamak için, her halktan daha fazla muhtaç olduğumuz bu yaşamı ele geçirmek için, boş yere harcayacak bir anımız ve boş alınacak bir nefesimiz bile olmaz..."

bir aygıt durumuna gelmeyecektir. Tam tersine gittikçe biz devleti dalayaya alacağız, alaya alacağız. İnsanlar, bu ortama kendi özgürlüklerini, kendilerini en çok somutlaştırdıkları eşitliği, emeğe bağlılıklarını bu temelde yaygınlaştıracaklardır. Böyle oldu mu, zoru aygıtına fazla gerek kalmaz. Dyeceksizlik, diğ, küştalmalar, emperyalist kuştalmalar olur, ya onlara karşı nasil yapılacaktır? Onlara karşı da, bir halk kendisi savunur. "Nükresle silahlı emperyalistleri kullanıyor, ben de kendimi nükleer silahla savununca-

şım" dersin bu, sosyalizm olmaz. Silaha karşı silahlı kendini savunmamak, sosyalist bir savunma tarzı değildir. "Peki, ortada başka yol kalır mı" denilirse, evet yol kalır. Yö; dünya sosyalist devrimi üzerine düşünüp pratik sahabi olmanız. Yö; bir kısım ülkeyi emperyalizmin sevisine ulaştıracağım diye, dünyanı çok daha fazlasını geri bir komunda biraakmek değeri, hepsine, herke sosyalist devrimin çıkarlarına uygun bir gelişime imkanı verdirmez. Hatta başlangıçta bu yapılmıştır. Evet, bir ülkede sosyalizm kurummaz demiyorduz. Hatta, bir ülkenin küçük bir parçasında da sosyalist deneyim geliştirilebilir. Kendi Partimizde, her yerde olmasa da, burada bile bir deneyim olmasa da, iyi uyguluyoruz. Başka alanlarda daha hızlı uygulanabilir. Yayıllıkleri kalırtulmuş költürmedik diye, sosyalizmi uygulamaktan vaz mı geçeceğiz? Hayır; koşullar elverişliyse sosyalizmi uygulayacağız.

Tek ölüyor, çok ölüyor olur. Hiçbir zaman sosyalist yaşamdan vazgeçemeyiz. Sürekli ve aynı zamanda, insanın kurtuluşu olarak da düşünür deloğeri. İnsan esas olarak ötür denilir. Falan ülkede, falan kavmi insan adına ile kabul eden, her türlü pratiği insan uğruna yapan bir komundadır. Elibette sosyalizmde, hepsinden daha fazla, insanı bizim bir durum sökonusudur. Ulus, sınıf bile demeyecektir. İnsan, insan, insan diyebiliriz. Bu, nerde insanı tehdit eden bir bela varsa ona karşı mücadele yapılmaya başlanmalıdır. Mücadele önmür sırasına göre olur. Bu, silahlanma mi olur, doğa kırılması mi olur -günümüz için sövüyoruz-, bu, katı bir sınıf baskısı mi olur, ulus baskısı mi olur; neyse, ona yönelik bir insanlık mücadelesi geliştirilir. Ancak bu temelde insan kurtulur. Çeşitli sınıfların varolan idolojik, politik, asker emenlik anlayışından ötürü, insanların dağılına, boşa çıkarılan özelemlerin, doğasına uygun gerçekleştirilmeye gerekir.

Bizim sosyalizmi kavrayışımız ve şimdiye kadar kendi yaşamımıza uygulayışımız bu temeldedir. Yapmamı istediğimiz, sınıflı toplumun kilitli doğu karşınsızlığı zorlanırlardan ötürü daralarak, zorlanan insanı, bu sınıfsal-ulusal baskı ve sömürden, çevre baskısından kurtararak, onun yeteneğini bir yetenek ve, bilim ve tekniği geliştirmek için açtığı gelişmeler oranında zorluklar düşünsün artık dercede dercede özgürlük dünyasına götürümler. Bu çok uzun vadeli bir mücadeledir. Ama, aynı zamanda anbean yürütülmesi gereken bir mücadeledir de. Uzun vadeli olduğu kadar, günlük yaşamda tutturulması gereken bir mücadeledir. Kesinlikle etlenececek bir mücadeledir. Bütün hayatı her an sosyalistleşmeyeincler günümüzdeki insanlık kavgasında fazla başkızı olamazlar. Velakin ölkence sosyalizmi etisen ben bile, insanı sosyalizme kurtarma görevini ihmâl ettin mi o sosyalizm gerçek bir sosyalizm değildir. Er veya geç bir sapma biçiminde yozlaşır ve mutlaka taşıyabile dimesi gereken bir engele haline gelir. O halde, her zamankinden daha fazla sosyalizmi bu biçimde savunmamak ve artık tarihinde ve günümüz çağında hiç de harkımızda hayırlı olmayan gelişim ve uygulamalarını, bilimsel sosyalizmle karşılık vermeye karşıdır. Ama bu aynı zamanda bütün insanları da kurtulmaya idialı bir katkı yapmamız anlamına geliyor. Bu fazla yadırğanmamalı, yavaş garip de karşılanmamalıdır. Çünkü insaniği sorunları, insanın en çok düşü rüdüğü yerlerde sökün eder. Bir yerde ne kadar insan düşürülmüşse orada hak-adalet ölçüleri yerle bir

YURTSEVER, İLERİCİ, DEVRİMCİ-DEMOKRATİK KAMUOYUNA!

Bilindiği gibi 12 Eylül Faşizmi, ilk elden siyasi kimliğe, insanlık onuru-na kişiliğine ve insani değerlerin geliştirilmesi umutlarına saldırarak; çürümüş, yok olma sürecine girmiş olan sistemi yağmalama işi toplumu dönüştürme gücü olan tüm dinamikleri siddetle yönetmiş ve toplumu derinden yaralayıp sarımsız. Amaç; düzeni kurtarmak adına egemen sınıfın sömür mekânizmasını devrime için tepkisi, edilgen ve tüm canlı dinamiklerin köy olduğu bir toplum yaratmaktır. Bunun için de 12 Eylül faşizmi tüm ileri-yurtsever, aydın, devrimci-demokrat ve sosyalistlere bütün kınılıyı yitkenerek vahşetin sergiledi. Halkların kutsal davalarını köy almeye çalıştı. En sıradan bir hak istemi ve talebin karışığı şiddet ve işkence oldu.

Eylül faşizminin getirdiği baskı, şiddet ve işkencenin futursuzca cezaevlerinde uygulandığı da bilinen bir başka gerçektir. Savaşın eşit olmayan koşullarda çok amansız bir biçimde sürdü, sürüyor. Amaç açık-tır: toplumun seri durumunda olan devrimcileri susturmak, kişisizleştirme, siyasi kimliklerinden soyulmak, boyun eğdirme, tepkisi ve edilgen duruma getirmek.

Bütün bunlara boyun eğmeyen siyasi tutsaklar, duvarlar arasında ölümüne kıyasla bir savaşın içinde oldular. Açık grevleri ve ölümlerinde bedenlerini siper edip, bilme, insanı değerleri, siyasi kimliği sahip çıkıp, kişisizleştirme, kimliksiz kılma seçtikler. Başgımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelelerinde halkların sesi oldular.

Ancak bu kadar kamuoyunda yenteklenip tanınmayan, bilinmeyen Amasya Özel Tip Cezaevini kısaca geçmişi ve özellikle bugüne değin, tanıtıma çıkararak işkenceye, tutuklanma dikkat çekmek istiyoruz.

12 Eylül faşizminin cezaevi politikasının fazlasıyla hayata geçirildiği ve kurumsallaştırıldığı Amasya Cezaevi, basından ve kamuoyundan her ne kadar gizlenmiş de geçmiş hiç de iyi olmayan bir cezaevdir. Yakın bir zaman kadar da insanca yaşam olanaklarını olmadığı, işkencenin, baskının ve yasakların adeta bir gelenek haline geldiği bir yerdi. Öyle ki, 12 Eylül sürecinde baskı, işkence ve vahşetin sürdüğü diğer cezaevlerinde tutuklu ve hükümlüler Amasya Cezaevine sürgün edilmeye tahdid edildi. Ve başka cezaevlerinde direnişlere sivilen, ondan konunda görülün devrimci-nin belirli türleri tecrübe edilmiş, diğer öğelerin türpürmeleri, diğer bir deyişle, "işkân" edilmesi için Amasya Cezaevi başvurulun bir yer konumundaydı.

1968 sonlarına kadar cezaevine işkence baskın baskım tutuklulara dayak atıldığı, işkencelere maruz kaldığı, insan olan her şeyin işkence ve baskı aracı olarak kullanıldığı da bir gerçektir. Geçmiş böyle bir zinciri geleceğe taşıyıp otonom bu cezaevinin, kamuoyunda, basında teşhir olmaması, geçeceği devrimcilerdir.

Bu süreç ancak, 1988 Ekim'inden itibaren başka cezaevlerinde bulmaya sürgün edilen tutsakların gelmesiyle tersine bir şey izlemeye başladık. 1988 Ekim-Kasım eylemlerini sürücü, burada da pespeşe direnişlere kararlı bir şekilde yaşadık. Zindancı mantığını kırılması için bir direniş daha da çalışırken zorunda kaldı ve ancak o zaman insanca yaşam koşulları asgari düzeyde de olsa sağlanabildi. Ve böylece direniş cezaevlerinde Amasya'da da bir halka eklendi. İnsani değerlerin korunulduğu, siyasi kimliğin yaşatıldığı

bir mevzi oldu Amasya Cezaevi.

Ancak Amasya Cezaevinde yaratılan bu statü bir türlü hazzedilemiyor. Yaz direnişleri sırasında cezaevini yönetimi, ilk elden savcısına devrime kadar tüm idari personel değiştirildi. Ve bu statünün geri çekilmesi için çeşitli provokatif tutum ve uygulamalar sergilenmeye başlandı.

Uygulamalara geçmeden önce değiştirilen idari personelin niteliğini koymak yerinde olacaktır.

Cezaevine İ. Müdür olarak tayin edilen Şükrü Öztürk 1988 öncesi bu cezaevinde sayman olarak çalışmış, cezaevinin eski zindancı, baskıcı politikasını yakından görmüş ve bilen bir kimsedir. Aynı zamanda Amasya'nın Taşova kazasından olup, 12 Eylül öncesi militan olarak faaliyet yürüten sağ görüşlü, faşist biridir. MHP örgütlenmesi içinde yer alarak ileri, devrimci-demokratlara karşı yoğun faaliyet yürütümüne olan böyle birinin biz siyasi tutsaklara karşı önyargılı, düşmanca ve iltikarcı bir zihniyet taşıması da anlaşılabilir bir şey değildir. Zira sayman yaptığı öneme, buraya sürgün edilen devrimci tutsaklar açık grevine inek, idarenin sığırağı başı kapak aracı olarak kullandığını gören Şükrü Öztürk, "Niye siyasi yurtdışıyorsunuz? Bunlar komünist, teröristlerin bir an önce ölünce, ölmezleri için ne gerekliği varsa onu yapın" demistir. Memur olarak çalışırken bile tek amacı var. O da müdür olmak ve müdürlük kanyeri ile, cezaevinde devrimcilerin inkan almaktır. Müdür olabilmek için de tayinini istiyor ve öle-yil sona İ. Müdür olarak istedi isteme buraya geri geliyor.

Zindancı mantığını kınıldığı, insanca yaşam koşullarını yitmiş olduğu cezaevine sivil faşist örgütlenmesi içinde yer alan ve iltikarcı birini gelmesi hiç de hoşuna değildir. Ne derince nesnel davranacağı da ortadadır.

Evre değişen idare ile kez cezaevini olaştıran bizlere söylenen şu olmuştur: "Size çok şey verilmiş. Burası sanki cezaevi değil de, Hilton Oteli". Görüldüğü gibi daha ilk başta, direnişlere kazandırmış halkların hazzedilmediği mantığı çok ağır biçimde kendisi gösteriyor. Ancak bizim haklarımız konusunda gösterdiğimiz hassasiyet ve en ufak bir yonemil olduğunda gösterdiğimiz tavırları kuduğumuzda, "Ne yapalım bunlar bir kez size verilmiş, siz bunlara dokunuyasınız. Çünkü dokunulmaz huzursuzluk olsun istemiyorsünüz" denilerek, politik bir tavır sergilenmiştir. Haklarımızı açık saldırdığımız takdirde, direnişle karşılaşılabilecek bir den idare bu kez daha sinisi yollara başvurmuştur. Sürekli gergin bir atmosfer ve provokasyon ortamı yaratarak, oltası saldırılara zemin oluşturması çalışmakta ve bu yönü gaba kesintisiz devam etmektedir.

Son birkaç ay içerisindeki bu yönü girişim ve çabaları, bunların bize yansımalarını belli başlı örneklerle aktarmaya çalışalım.

Koşulların idare bütümüne geçişte kapalı dedimiz yerde giriş ve çıkışlarda ilet araması yapıldı. Normal bir işleyiş olduğu için karşı çıkmıyorduk. Ancak Ekim '89 ayı içerisinde koşullar yerine çözümleri çözümleri aramak amacıyla, ikinci bir aramanın da kapatılma yapılabileceği söylenildi. Cezaevi içinde kantin, banyo ve revir dahil yerine gidilirse

gidilsin yine aynı şekilde arama yapılacaktır. Bunu kabulmemiz mümkün olmazdı. Kimse koşulların kıymatını temsilcileri gönderülmesi istendi. Cezaevinde üç gün hayatı felce uğrattıktan sonra müdür kütüped, temsilcileri çağırdı. Böyle gülerence kend keşif isteminde diretmesinin nedeni, bizim zorunlu ihtiyaçları olduğu için aramayı yaptırıp çıkacağıydı. Diyalogu da keserek yıldırmak, mecbur etmekti. Bununla sonuç alamayacağımızı görünce sonunda temsilcileri görüşmeye kabul etti. Normal işleyiş dışında ek bir uygulamanın kabul edilemeyeceği belirtildi ve sonuçta yine normal uygulamaya geçmek zorunda kaldı. Ancak iş bununla da bitmedi. Müdürlüğü bahane edilerek, tekrar kabul etmeyeceğimizi bildikler halde, aynı arama biçimi dayatıldı. Oysa sorun çözülmüş, ıkna olmuştuk. Ne ki amaç biz yıldırmak, kısırtmak oldu mu mantıkta da olsa uygulamaya dayatılıyordu. Bunun üzerine arama dayatıldığı süreç her avukat görüşmesi, hastane ve her alanda yaşam durdu. Acil durum tam 10 gün sürdü. Diyalogun tümünden kesilmesi ve cezaevinde yaşamın durdurulması üzerine eylem hazırlıklarımızı farkeden idare, ancak sonra diyalog yolunu açtı. Savcıyla temsilcilerimiz görüşmesi sağlandı işleyiş sonra son çözüldü, normal işleyiş başladı. Ancak bunda başarılı olmayan müdür, bu kez başka bir yol denemeye kalktı. Şöyle ki:

Koşullara, "Eşyalarını toplayın, başka yer gödeceksiniz" denildi. Bunun üzerine koşu değişiminin keyfi bir uygulama olduğu, onun için koşulların kırılmayacağı, durum temsilcileri görüşülmesi ve bir sonra da bağlanmasını bildirdi. Yine idare koşullar temsilcileri görüşürdüğü gibi, kendileri de temsilcileri görüşmeye diyalogu kesiler. Koşulların kırılmayacağı bilindiği halde, bunun gerekliğini açıklama yerine zor kullanılarak operasyona koşu değişimi gidildi. Üstelik İ. Müdür Şükrü Öztürk operasyona kılacak görevliler: "Zorla alın götürün, gerekirse vurun kını, aldığınız diyerek ortaktan kayboldu. Ancak koşu değişimi dedimiz zorla da olsa sadece basit bir yer değişimi biçiminde oldu. Açalım:

Bu cezaevinde sadece biz sol görüşlü tutsaklarımız bulunuyor. Bir de sağ görüşlü işkence tutuklular da var. Ve koşu değişime olayı, tamamen planlı bir şekilde yapıyor. Biz devrimcileri, faşistlerin bulunduğu koşullara yerleştiriyor. Çok tehlikeli bir durum. Bizl aynı zamanda faşistlerle karşı karşıya getirmek, provokasyon ortamını oluşturup, planlanan sonuçlara varılmak istenmektedir. Bu uygulamaları kırınarak işin protesto eylemlerine gitti. Savcılığa sözlü ve yazılı uyarılarda bulundu. Ancak işimdiye kadar hiçbir sonuç almış değiliz.

Savcının gelip temsilcilerimizle görüşeceği haberi alın müdür bu kez başka bir yön tezgahladı. Cezaevi arabasından (ring) bir ve birbircük metre boyunda demir çubuk bulunduğumuz müdür savcıya anlatıyor. Temsilcilerimiz de olay şöyle anlatıyor: "Sabah arabayla mahkemeye mahkum götürüldük, getirildi. Yoklama yapıldı arabada bir şey yoktu. İki saat sonra hastaneye

sol siyasi bir hükümlü götürülecekti, arabaya baktık içinde bu demir çubuklar çıktı. Şimdi ben, ne düşünüyorum, arama yapmak hakkımız mıym? Olayın bir tezgah olduğu çok açık. Savcının geleceğini bilen müdür, arabaya demir çubukları koyduruyor, savcı geldiğinde de bulunmuş oluyor. Bunun içindeki bir tutuklu tarafından konuşuluyacağı, böyle demir çubukları elde etmesinin de mümkün olmadığı, elde etse bile kapı altında arandığı, böyle bir metre, birbircük metre boyundaki çubukların aramadan geçirilmesinin mümkün olmadığı belirtildi; "Dışardan koyulmuş olabiliriz, belki jandarmaya saktın hazırlığı içerisindeyiz" diyor Şükrü Öztürk. Bununla da doğru dürüst muayene bile edilemediğini hastaneye girmemizin önu böylece kapatılmak isteniyor.

Burada antiparantez bir noktaya da belirtelim. Henüz yargılanmadık olduğumuz davalarımız olmasına rağmen, mahkemeye götürülmüyoruz. Yargılanmamız, müdürün odasında yapıyor. Orası, mahkeme salonuna dönüştürülmüştü.

Bu olay kapandı, yeni bir şey çıktı bu kez. Geceyarısı sayımlar, koşu kontrolleri, gizli aramalar. Bunu da açalım.

Gece 24.00'de vardiye değişimi yapılıyor, sayım yapılıyor, tünel girişimi olduğu için endişe duyulmaktadır. Biz, böyle bir uygulamayı kabul etmeyeceğimizi belirttik. Savcı da bunda ısrar edince; tünel girişiminden dolayı panike kapıldıklarını düşünerek "kendilerin rahatlatmak için geçici bir süre için kapı kapanırken, bir kişiyi kimseyi rahatsız etmeden, sessizce koşuya bakıp çıkabileceğini söyledik. Ne ki bu iyi niyetimiz de susturulmuş isteniyor. İçeride adam sokmadığımız takdirde; müdür istediği ortamı elde edecek ve planlarını gerçekleştirme-nin zemin yaratılmış olacak. Neyin bu olduğuna bilmediğimiz işi teminli davranıyoruz, ancak bunun böyle sürmeyeceğini de bilincindedir. Son kez savcıyla görüşmemizde bu uygulamanın son bulması istendi ve uyarıldı.

Koşu kontrolleri dedik, bu da şöyle yapıyor: Bir bağ gardiyanla birlikte bir-iki gardiyan koşuya gelecek, çevreyi gözetiyor. Kontrol amaçlı olduğu için, sıkak davranmak mümkün olmuyor. Ancak bundan rahatsızlık duyuyoruz. Bu yaklaşımı, birinci müdür Şükrü Öztürk; "Size yazı yemiyorlar, insanı davranıyorlar" vs. diyerek, bu zeminde de kişileri bize kısırtmaktan geri durmuyor.

Gizli aramaların gelince: Normalde arama yapılmıyor, yanlarında bir-iki kişi bulunuyoruz. Ancak şimdiki durum olarak gece koşu kapıları üzerine mekânlardan sonra yemekteyiz ve diğer kullanan alanlarımızın aramaları, eşyalarını karıştırıyor. İçeride kapatıldığımızdan müdahale etme durumumuz da ortadan kalkıyor. Böyle bir uygulamanın kırıldığı ve keyfililiğinden vazgeçmesini istedik. Ancak bu da ısrarla hala sürdürülmektedir.

Bu uygulamalar hangi mantıkla ve nasıl, kimin vastasıyla sürdürülüyor? Bizce önemli olan da budur. Buranın yerlisi ve eskiden de bu cezaevinde sayman olduğuna, aynı zamanda müdürün 1980 öncesi militan bir MHP'li olduğuna be-

lirtmiştir.

Şükrü Öztürk, buraya atanır atanmaz, hemen ilk elden personel ayıklama ve görevlendirme işlerine başladı. Sağ görüşlü faşist güvenilir adamlarını, köşe başlarına yerleştirerek, hem tutuklu ve hükümlüler üzerinde, hem de diğer personel üzerinde muazzam bir denetim kurma ve işpnyon açığı oluşturma faaliyetine girdi. Öyle ki insanı tüm işkencelere ket vurarak yoğun bir tecrit politikasını hayata geçirmeye çalıştı. Askeri kılımla gibiyi her vardiye değişiminde (3 vardiye var), personele gitme vererek, biz tutsaklara aleyhine kısırtılmakta, bizimle karşı karşıya gelirme konusunda uzunca faaliyet yürütmektedir. Cezaevinde bir idari yapı kesinlikle sözkonusu değildir. Tamamen bir şebeke-çete örgütlenmesi var ve işleyiş bunlara yarıyor. Öyleki müdürler arasında ayırım yapılmış. Biz tutsaklara karşı önyargılı olmayan ve düşmanca duygular beslemeyen, sadece işi yapmayı göze bilen İ. Müdür, bir nevi tasfiye edilerek, idare işleyişte etkinliği silinmiş, teknik, bürokratik işler ona yitirilmiştir. Şükrü Öztürk, tek elden ve kendi düşüncesine duygu ve düşüncelerine, uygulamalara hımpalıyla birlikte yaşam vermeye çalışmaktadır.

Bu arada siyasi polis ve MİT'e sıkı bir işbirliği içerisinde çalışan bu şebeke, bambaşka şeyler de tezgahlıyor. Cezaevinin bulunduğu mahalle halkını (ki çoğu gardiyanlardır), bizlere ve ailemelerine karşı kıskırtarak, bazı sonuçlara varmak istiyor. Öyle ki, mahalle halkı adına (!) valiğe dilekçe vererek, "Bu cezaevinde siyasi, komünist mahkumlar var, bizi rahatsız ediyorlar. Aileleri geliyor, bize de buluyorlar. Komünistlerin buradan götürülmesini istiyoruz" vs. deniyor. Bundaki amacın boyutu biraz daha farklı. Şöyle izleniyor:

Burası özel tip cezaevi olmakla birlikte, çik statüsü var. Adli mahkumlar da bulunuyor. Bu mahkumların, demir atölyesi, terzihane vs. işyerleri var. Bu işyerlerinde adli mahkumlar angarye olarak çalıştırılıyor ve ayda 10.000 TL gibi komik bir ücret veriliyor ve bu işyerlerinde milyarlara yakın vurgunlar yapıyor. Ancak bu siyasiyenin varlığı, yolsuzluklara ve angaryalara karşı olumsuz idareci rahatsız ediyor, keza birer köle durumu getirilen bu adli mahkumlarla aramızdaki farkı kabullenememe, hazzedememe durumunu var. Bir-yandan sağır-dilsiz ve düşünmez hale getirilen her yönünde edilgen kılınan, kötellerden daha çok işgahlanan (ki, kölelerin tarihi isyanlarla dolu), adeta hayvan muamelesi gören bir topluluk, diğer yandan siyasi kimliğini koruyan, insan onur ve hayatiyetini ayakta tutan, bunun için direnen bir siyasi tutsaklar. Adli mahkumların közü (!) örnek olumsuz, varlıklarından bir başka rahatsızlık nedeni...

İdarenin, siyasi polis, MİT'e sıkı bir işbirliği içerisinde olduğunu söyledik. Bunu bir kez açalım: Zindancı-zindancı gelen yakınlarmız fişlenerek gözaltına alınmakta; onur kırıcı arama ve benzeri... uygulamalara maruz kalarak, yazarımızca gelmemeleri yönünde tehdit edilmekte oluyor. Yine her tür yazışma ve haberleşmemiz üzerinde sıkı bir denetim ve keyfi uygulamalar sözkonusu. Mektuplarımız, seçilen başlıca fiş kadrolara denetleniyor, oradan İ. müdüre geliyor, oradan da MİT ve siyasi polis bilgisine sunuluyor. Çoğu mektup ve telgraflarımız ortadan kayboluyor.

Bu uygulama, yeni de değil. Yazışma ve okumamızla birer esrar, ayon gibi yaklaşım gösterilmekte.

devamı 23. sayfa

nyor? Burada bir şey daha ekleyeyim isterseniz soruma: Acaba bunların milli devrimin bir başlangıcı var mı? **"Örgüt sorununu çözdük** diyorsunuz. Milli meseleyi bu iki anahtar noktada ele aldık. Acaba bunlar aramızda bir organik ilişki var mı ve bizi arılayan, bizim herüzümüze çözdüğümüz bir olgu sözkonusu mü?"

PKK Genel Sekreteri: Sizde, doğrudur, başlangıcı var. Orneğin açarsak sanırım aynı şekilde gelebilir. Başlangıcı şu olur: Örgüt olayı, günün güncel ve acil çözümlenmesi gereken siyasi problemlere bağlanmaz mı, kendi başına gerçekleşmez. Örneğin, Partizan grubu getirilaydı çözülmüş istedi. Ve bu konuda da oldukça iddialıydı. Milli demokratik devim, gerilla ve halk savışı aşısından kendilerini oldukça güçlü hissediyorlardı. Fakat sonucu gördükleri Ne kilitlenmiş, ne de çekidek örgütlenmesini sağlığı geliştirebilirdi. Herhalde bunun nedeni azim eksikliği ve çaba noksanlığı değildi.

N. Demir: Yani niyet meselesi değildi.

PKK Genel Sekreteri: Evet, ama günün doğru siyasi, acil problemi: milli soruna -ki bunlar daha çok Kürdistan'da savaşım yeryüzüleri- doğru yaklaşımın için, tarihi ve güncel sorunu doğru belirleyemedikleri için, bir yerde bütün o çabaları boşa gitti. Biz ne yaptık? İşte, 70'lerdeki o tikanıklığı aşmanın iyi anlaşılması açısından, PKK deneyimi hayli incelenmeye değer. Aslında tarihi kökenleri olan, güncel olarak da en acil olması gereken siyasi soruna, gereken ağırlığı vermedim mi, girişeceğim güncel örgüt çabası dağılmaya mahkumdur. Çünkü soyuttur ve tarihselliğe, güncelliğe cevap veremedikler. Bu yüzden istediğin kadar yaman kadroların olsun, güncel soruna doğru yaklaşımın olsun, işin dağılıyorsa. İşte bizim buradaki en anlamlı çıkışımız, örgüt olayını, başçeliğiyle güncel çelişki doğurmuş oluyordu. Güstermek istiyorum, üzerine çizdiğimizde toplanacak bütün kitleyi çekebilecek olanı yakaladık tahni geçiyor olan ama, inkar edilmiş, çok canlı somut bir baskı yaşayan, anti-demokrasiye sonuna kadar hissedilen halka doğru bir çözümle gittik. Yani halka, "Hem senin canlının sorunum hem millî, hem de demokratiktir" dedik. Ve bu daha çok Kürt gerçeği ile bağlantılıdır. Onu açtık ki: eylem içinde tutalım. Örgütün bütün teorisi, siyasi ve programatik çözümlerini bu sorunda yoğunlaşmak. Dikkat edelim: biz Çin görüşü. Soyvet görüşüne ayırışılmasını kendimiz kapıtmadık. Şayet kapıtsaydıydık, bu darlığı yalın açtık. Çünkü hayati bir sorundur. Çin'de budur, Sovyetler'de budur. Sen bunu doğru çözsün, diğeri de doğru ulaşırsın. Yani önce gözünüzde merkezi çıkarabilirsen, daha sonra başkalarının gözünüzde çözümleri de çıkarabilirsiniz. Biz bu tutuma çok sadık kaldık. Özellikle türki gelistiğe, siyasi propaganda geliştirdik. arından örgütte bir yoğunlaşma geliştirdik. Ve bir de şunu ekledik: Kürdistan statüsü sormuş statüsüdür. Oradaki devrimin adı, milli ve demokratiktir. Şu andaki sosyalist devrimi, Türkiye de olduğu gibi Kürdistan'da uygulamayız. Kürdistanın koşullarında, Türkiye'deki gibi bir sendikali işçi sınıfı hareketi değil de, belkemiği köylü olan bir hareket geliştirdik. Türkiye için, şiddet daha çok bir ayaklanmaya götürürken, bizde daha çok silahlı, yani gerilla savaşını gerektiriyor. Devrimde çoğayıya bellenmeye oınmakla beraber, buna uygundur. Milli ve demokratik karakteri bunu gerekli kılar. Köylüleri savaşa çekmekççe,

sen milli sorunu çözemelisin. Köylüleri savaşa çekmenin biçimi de silahlı köylü gerillasıdır; silahlı köylü hareketi, gerilla hareketidir. Bunu yaratmadıkça milli sorunu çözmü gelmezsiniz. İşte buna ısrarlı yaklaşım; bütün eğitime, bütün örgütsel çabalarımıza bu gerçeği oturtmamız, bizi örgüt yaptı. Dikkat edelim: Türkiye de birçok grubun yapamadığını biz yaptık.

N. Demir: Şöyle anlaşılıyor; temel tahlihi doğru yapmak, temel yönelimi

doğru yakalamak, buna bağlı olarak bir örgütlenmeyi geliştirmek gerekir.

PKK Genel Sekreteri: Vazgeçmiş birlikteliği yaramak şart.

N. Demir: Evet, yalnız burada bir gerçek daha var. Silahlı mücadele geleneği Kürdistan'da her olduğu halde ve geleneksel bir örgütlülükle olduğu halde, siz yine de başka bir şey yaptınız. Bu tarihin bir ilavesidir. Türkiye solu; "Millî mesele, demokratik devrim" diyorlar. Türkiye solu, "Millî meseleyle evet, ama bu devrimden sonra çözülecek. O zaman biz demokratik devrimle başlayalım."

PKK Genel Sekreteri: Biz tam tersini yaptık ve bizimki daha doğrudur. Milli demokratik devrim aslında sosyalist devrimden önce olur. En geniş anlamıyla, sosyalizme demokratik devrimle geçilir. Birsiniz; bu, ustaların işi iş çözmedikleri bir husustur. Türkiye'de ise tam tersine, en başa alınması gereken en son alınıyor. Bu büyük gaflet yaşanıyor. Gafletten de öte, bu tehlikelidir. Yani atarın önüne arabayı koyarsan araba yürür mü? Bu tarzda elbette devrim olur. Uçuruma gireriz. Bunu görmek gerekir. Daha da ötesi, biz sadece bunu ortadan çıkardık. Biliyorsunuz Kürdistan'da aşiretli-feodal yapıya dayalı bir hareket de vardı. Bizim bir de buna karşı mücadelemiz vardır. Türkiye'deki sol, meseleyi erteliyordu; yaklaşım şuydu: "Biz sosyalist devrimi yaparsak, -zaten kardeşler- her şeyi hallederiz, bir kuşunuz mu var?" Görünüşü iyi niyetli ama, gerçekleri dili çok ayrı söyler. Eğer devrimden önce yapılması gerekeni, sen sonra aldırın, devrimi iflas ettirirsin ve boşa çıkarırsın. Türkiye toplumunda biz bunu yaşadık, Kürdistan'da yapılan neydi? Güney Kürdistan'da ilkel-milliyetçi dedimiz bir hareket var. Yani, o'duğu gibi feodal-aşiretli yapıya dayanan, onları üst tabakasını önderliğinde, gerilla da demeyeceğiz: milli düzeyinde bir silahlı savaşımı da oldukça ilerleten, fakat bütün Kürdistan'da da sanki Kürt ve Kürtçülük denince onlar akla gelen bir havanın yaratılması sözkonusu idi. "Bunda Türkiye solunun suçu nedir"

derseniz, şudur: Milli meseleye böyle inkarcı yaklaşınca, sosyalist devrim sorusuna ertelenme hastalığına düşüncü, milli mesele de sanki bu ilkel-milliyetçilerin meselesiymiş gibi ortaya getirildi. Sımdı bu çok büyük bir tehlike, bunu ne kadar olumsuz bir etki yarattığını anlatabilirim. Yine "Kürt meselesi, Kürtçülük meselesi değil; bazi aşılmalı, KDP'nin, Barzani'nin meselesi" tarzında bir anlayış var. Söyleyeyim, ABD bunu istiyor. 46'lardan beri ABD'nin görüşü

dediğimiz, Kürtçü dediğimiz olay nasıldır sahneleniyor, nasıldır güç kazanıyor? Bunu görmemek mümkün mü? Çok açıktır, hele Kürtçülük, oçur. Kendi ailesini şimşekten başka bir şey yapmıyorlar var. Bunların, Kürt halkıyla alakası yoktur. Objektif olarak, söze "sosyalist görüş"ü milli meseleye dayatma iddiasında olan Türkiye solu, ilkel-milliyetçiliği gücündirmekten başka bir şey yapmıyor. Meseleye doğru yaklaşmaktadırlar. Milli meseleyi, Kürt milliyetçiliğinin -ki, bu bızda ilkel-milliyetçilikler, aşerensiz; altında ağırlıklı feodal-ahlak çöküşü, bir meselesi haline getirme durumları sözkonusudur. Bilirsiniz işte, bizde olan Kürt grupları ortaya çıktı. Bunu çok iyi görmeniz gerekir.

70'lerden sonra ortaya çıkan Kürt grupları: feodal, ilkel-milliyetçi önderliğin, Güney Kürdistan'dakilerin bir uzantısı durumundadır. Hatta onların sözcüsü ve propaganda kol durumundadır. Bu yönüyle aşılmalı. Bunlar yirmi yıldır bu propaganda kol gücünü yitürüyorlar. Özgürlik Yolu'da kendilerine bugün Teğm'er diyorlar. Yoktu vardı; onların ekvanesi altında bir propaganda koludur. Onların bütün elemanlarını buradan bastırı Avrupa'ya taşıdığımız biliyoruz. Onların ne görevler konulduğunu biliyoruz. Avrupa'da sözümlenme otomoni politikası başarıya gidecek ve ondan sonra buraya tayınır Türkiye'yi etkileyecekler. Oradan da bazı sonuçlara ulaşacaklar. Daha sonra görüşümüzde bu nasil gerçekleşecek? Barzani ABD'ye gitti, ardından Talabani gitti. Amaç, PKK'Siz Türkiye meselesine çözümler getirmek. İddia ediyorlar; "Siz yeni bir 'Svri' mi geliştirmek istiyorsunuz" diye. Ben dedim: Yeni Svri geliştirilen, ABD'nin emrinde olan güçlerdir. Ornek işte, dedim; ben ABD'ye gitmedim ve buradayım, savışın içindiyim. Barzani gitti, ardından Talabani gitti.

N. Demir: Evet, görüşüyorlar ABD ile...

PKK Genel Sekreteri: ABD'nin bir görüşü Türkiye'ye epeyce etkili ve Türkiye içinde de bazı çevreler bunlar için hazırladıkları bilin-

mektedir. Avrupa da bu konuda hazırlıklar geliştirildi. Paris Kürt Konferansı, Kürt Enstitüleri, bazı yeni oluşumlar geliştiriliyor. Kültür özerkliği deniliyor buna. Bunlar elbirliği ile kimden yeni kuruntular? Hatta, milli güvenlik kurulundan çıkan yeni Kürt politikası, kültürel özerklik çikışları nedir? Bu anlamda emperyalizm var işleri kimden kurtarmaya çalıyıyor? Türkiye'de sol kaçınca bazi burjuva basını; özellikle Cumhuriyet'te, bazı papikalar var: Uğur Mumcu ve diğeri, bizi ABD ile ilişki olmayı suçluyorlar. Bunlara, "Gözün kör olsun" diyeceksin. Yani bütün kredilerini ABD'den alan kim? Askeri donanım, tepeden tırnağı; eğitim yardımları kadar alan kim? Senin ordunu kime dayanarak yapıyor? Senin kapitalizmin kime dayanarak yapıyor? Ukala demek lazımdır, böylelerine.

hateiz. Ama bu bir sonuçtur. Yani bir de bu yünden istilay yaşamaları, bir sonuçtur. Sen bir şey bu kadar bozarsan, ilkele karşı çıkmazsan, sonunda kadar ona fetva verisen, başına gelecek olan da budur.

Arabesk nedir? Arabesk; her türlü özgürlük kökeninden kopmuş, her türlü kendini savunma duygusundan, düşüncesinden koparılmış bir haldir, her türlü boyun eğmeye alışmışın gerçeği ifade ediyor. Boyun eğmeyi ifade ediyor, kaderi ifade ediyor, düşkünlüğü ifade ediyor; yarmaz biçimlere tabii. Koruk duygular, ağlamak, sızmak her senat diye tanımlanır. Ve neredeyse toplum en kadenci, en ağlamaklı bir toplum haline gelir; bunun devrimde verdiği zarar az değil.

Sonuç; devrimci gençlerin çarpıtılması, sanat etkililiği adı altında veya sanat maskesi adı altında topluma dayatılan, nefes alamaz duruma getirme ve saptırma acıya, duyuya, kadere, sahte bir bağlılık dönüştürerek, rejimi kurtarmadı. Sımdı, bu çok somut. Bu anlamda, "Niya eleştiriler geliştirmiyorsunuz" diyeceğiz. Türkiye'de, özellikle genç kuşaklarda bu garipliği denemek için çok önemlidir. Diyeceksiniz, sosyalist ülkelerde bile var, Batı'nın o rock kültürü Moskova'ya bile istila ediyor. Aslında, işte eleştirilcekse; muhafazakarlık ve tutuculuk burada eleştirilmelidir. Bu görüşün herhalde Batı'da bile çürüncüğü ifade eden böyle bir akıma katılması, olgunluğu veya sosyalizme yeni bir aşamayı ifade etmiyor. Yeni bir aşama mıdır? Yok, çürümedir. Sosyalizmin denemesi yoruldu, bozulmasıdır. Türkiye'de bu çok daha tehlikelidir. Sert bir eleştiri gerekir. Yani genelde bir arabeskleme var ve sadece müzik değil, birçok alanda arabesk kapitalizmi, arabesk yaşam tarzı bu diyorlar, değil mi? Yaşam tarzı olmaya başlıyor. Devrimle arabesk kalı dağıyor. Türkiye'nin gerçekliği arasında büyük fark vardır, Kürdistan'a arada tam duvarlar, barizleri bir set vardır. Kademlik, boyun eğmeçlik, gözyaşı, direneme burada sonuna kadardır.

İşte, arabesk kültürü bu konuları böyle içerek bir biçimde bütün topluma milli etmeyi içeriyor. Spor da hakeza böyle kullanılmak istenmiştir. Eğer devrimci bir tartışma geliştirilecekse, bence bunlar da gözönüne getirmek gerekir. Hatta spor eleştirisi bir tarzda ele alınmalı, çünkü bundan da oldukça model umuldu. Sımdı Türkiye ortamında bunun tartışılmasının olancağı fazladır.

"Faşizmin dayattığı kültürde kadercilik, boyun eğmeçlik, gözyaşı dökme ve direneme sonuna kadardır."

Türkiye'de sonarın başına gelenler veya sanat etkililiği ile devrimci yaşam arasındaki ilişki konusu üzerinde durmak istiyoruz. Özellikle sorunları bir soruya genel bir başlık da olabilir. Bizi böyle ilgilendiren çeşitli tartışmalarımız son siyasi yönünü açmaya çalışacağız. Genelde Kürt toplumunun eğitilmesi olayının en çarpık yönlerinden birisi de sanat etkililiği üzerindedir. Kürt diline ve kültürüne belli yaklaşımlar getirildikten sonra, ziyillendiren, hatta bir yandan beri çok güçlü olan halk topluluğunuz, yasaklama ondesi ile aslında kilitleme uğratılması planlandı. Özellikle cumhuriyet dönemi bu konuda daha katliamci bir politikayı dayattı. Kürtçe konuşmak yasaktır ve cezası da ağırdır. Gaddar bir cezalandırma. Bu daha sonra sistemli bir şekilde geliştirildi. Müzik, folklor, kültürde çağırış yaptırarak ne varsa, hepsine Türk denildi. Kürtçülüğü hatırlatacak ne varsa, cezayla karşıtı verilerle son çözümlenmeye çalışıldı. Bilirsiniz, sanat etkililiği bir toplumun yaşatılmasına vazgeçilmezdir. Onu kirdin mi, onu başkalarına milli ettin mi, o toplum canevinden vurmuş olursun. Yaşamı çok önemli bir bağını koparırsın. Yani sadece yeme-içme değildir yaşamak. Ulaşıl, duygusal, bütünlükle o acılı yaşamın, hasta yokluğunun yoğunlaşığı türküleri, ezgileri, oyunları vardır; bir de on eülden altdın mi, vayı o toplumun halde. Düşünürün bu, Türkiye'de geliştirilmekte istendi. Özellikle kemalist politikanın bu konuları çok gaddardır. "Herkes Türk olmalıdır, kendine Türktüm diyen herkes Türktür." Bunu hala savunurlar var. Bunun gayri ahlağı yönüyle birlikte, birçok siyasi yönleri vardır.

Kürtçe Türkü, şarkı, oyun üzerine bir Türk aksı geçirdi. "Doğu Anadolu'dan türküleri," bilmem oyunlar, ezgiler eüli yüdküde ilerliyor. Bir de bu yünden asimilasyon götü tamamlanması için buna 12 Eylül faşizmi döneminde arabesk kültürü eklendi. Sımdı çoklu herhalde bunu da çözmeye çalışıyor: "Bu hale nereden geldi" diye. Aslında bunlar da bu gelişmeye ilgilidir. Arabesk kültürü daha çok da Kürdistan kaynaklı ve ondan çok alıyor. İsmi önmektedir; arabesk olur, Kürdesik olur, hiç önemi değildir; ama bunlar bir çarpıtımın, bir asimilasyonun, kısacası erimenin en çarpıcı sonuçlarıdır. Ve sanırım Türk aydınları bu anlamdan, onun birbirtene ortallığı kaplamasından ra-

PKK Genel Sekreterli Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

KÜRDİSTAN HABERİNDE TARİHİ BİR AŞAMANIN HAZIRLIKLARINA YÖNELİRKEN MEVCUT SİYASİ DURUM VE MUTLAK YÜKLENİLMESİ GEREKEN GÖREVLER

3ağartarı 1. sayılda

Kendini adlandırmaya, kendine yeterli çözümleri bulmaya; hele hele bidez çözümler yağın olan kendine sevdimizlerle, bu işlerde sadece ve sadece kaybedilir. Fakat, en yağın olan da budur. Haklarını içinde bulunduğumuz durum, kendinden başka her şey yaşamaktır. Vatandan, özgürlükten öcü gibi korkmakla, vebadan kaçarak gibi kaçınmaktır. Vatan, vatana ödem kavramlarının anlamı onda oldukça zayıf kalıyor. Dağdaki kobandan tulum katmerli işbirliğine kadar, onların çikan ilk fırsatla, sermayelerini denkleştirip kaçmaktadırlar. Bir diğeri, "modern" cılları yağın felsefesinin göç kamazıdır: cılları yağın taklidi kaçmaktır. Peki bu durumda ne oluyor? En tanınmaz hakteki toprak parçası daha da vıran bir halde ortada kalıyor. Tanınmaz hale gelmiş cennet gibi vatan, bir vıraneye dönüştürülüyor. Ne hakları! Bir halkı halk yapan, özgür iradeye ve onun somut ifadesi olan ekonomiyi, kültüreyi, sosyal örgütlenmeyi yağın çikmak bir yana, günü kurtarmanın bir şıkru ile yağınuyor. Ulusal, toplumsal kimliği yağın çıkma durumu yok. Halk kendisine dayatılan sorgulamıyor, oldukça yağın, oldukça yoksul, adilatılmaya oldukça müsalsil bir durumdadır; kartarına çikan herkese -bu ister bir jandarmaya bozuntusu olsun, bir ağı kartarında olsun- herkese karşı esas duruşa geçer. Halk, gelinin üstünde borusunu ötürüğü bir zavallıların yurından başka bir şey ifade ediyor bugünkü durumuyla. PKK'nin ideolojik değerdendirmelerinde, bu hususlara açıklık getirilmiştir; buna nasıl gelindiği, tarimie buna nasıl yapıldığı, günümüzde nasıl bir ifadeye kavuştuğu bilimsel izahına ka- kavuşmuştur. Aynı zamanda, güncel olarak da, TC olgusuna oldukça açıklık kazandırılmıştır. Dolayısıyla Kürdistan tarimie toplumsal özelliklerine yeni bir açıklık kazandırmak üzere konuşmuş değirdir. Değirdimiz gibi, gerekçeleri bilimsel izahına kavuşturduğuna göre, mühim olan burada kendil gerekçelerini kulak arı emden, ideolojik yaklaşımı sürkeli bir formasyon olarak kendinde hakim kılmaktır. Sonun yeni açıklımlar değil, mevcut açıklımları özmeksek ve ona göre hareketle geçmektir.

Güncelle ilginç, üzerinde durulması gereken hususlar vardır. Özellikle haklarımızı yakından ilgilendiren dünya, bölge, Türkiye ve Kürdistan daki son siyasal gelişmelerin üzerinde sınırlı da olsa durmak gerekmektedir, bunda yarar vardır. PKK ortaya çıkarken çağın gerekçirdiği özelliklere dayanmak istedi ve bunu dile getiren tezleri esas aldı. Kendi formülasyonunu, kendi düşünce yapısını bir çağdaş anlayışa dayandırdı. Yine bunun ışığında tarimie yaklaşımaya çalıştı. Bundan yana çıkmak, kendi devrim modelini inşa etmeye çalıştı. Bunlara bir kez daha, şu bakımdan yaklaşmakta yarar vardır: Bilinir, Kürdistan devrimini dayandırmak istediğimiz çağ anlayışı, emperyalizme ve kapitalizme karşı prolet devrimler ve ulusal kurtuluş devrimleri çağ anlayışınıdır. Buna teorik yaklaşım, ideolojik ifadeler ve bunların somuttu uygulanışına bizde vazgeçilmez bir ilke düzeyindedir. Onunla ayağa kalktık, gerekçeleri onunla anlamaya çalıştık. Bu, aynı zamanda varlık denemidir. Resmi reel sosyalizme denk düşen, onun bir kopayesi, taklidi olan bir yaklaşım içinde

"... Bugün, Gorbaçov hareketinin anlamı nedir? Belli bir dengeye gelinmiştir: Bu denge noktasından sonra, mevcut politikalarla, emperyalist sisteme üstünlük sağlanmak mümkün değildir ve hatta '80'lere gelindiğinde, dengeli muhafaza etmenin bile ciddi bir problem arzettiği ortaya çıkmıştır. Yapılması gereken, bu gerekçirdiği diklikle arak yeni bir durum değerdendirmesine gıtmektir. Biz, dengeye kadar elde edilen sosyalist kazanımları reddetmiyoruz. Fakat, daha da ilerletilemeyeceğini de iyi biliyoruz. Yapacağı iki türlü şey vardır; ilginç değerdendirmelerimizde bu konumuzdur: Ya devrimci yönemlere esabırlığına aşırıktı varilecek ya da reformlar..."

değil, ama mevcut sosyalizmi gözününe getirecek, onu bir veri olarak kabul ederek; yine ulusal kurtuluş hareketlerini halk savaşını temelinde esas alarak, onun bu özelliğine dikkat çekerek yürüdü. Dolayısıyla bu iki olgunun ne düzeyde olduğunu, özellikle sosyalist ülkelerde son olup bitenlere bakarak bir anlam vermek önem taşıyor.

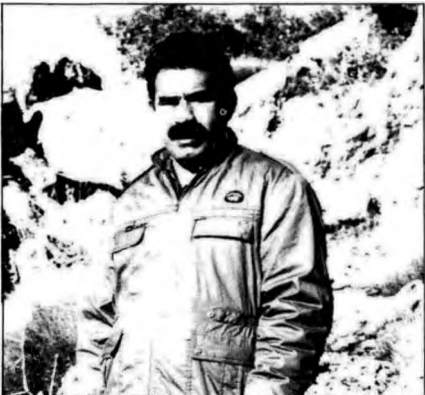
Son günlerde, bütün basın-yayın haberlerinde kendini açığa vuran gelişmelerle, iki sistem arasında 40-50 yıllık sert, kapalı duruma

çaktı. Şuna iyice işaret etmiştir; gelinen aşamada sosyalist sistem nefes alamaz duruma getirilmiştir. Gerek emperyalist sistemin dıştan alabildiğine yüklenmesi ve gerekse iç sorunlardan dolayı bir tıkanmaya karşı karşıya kalmıştır. Henüz bu günkü reformlardan en ufak bir iz, bir eser bile yoktur. Bazı gerekçelerle, olgulara yaklaşımından çıkarabiliyorduk. Bunu çıkarmakta fazla güçlük çekmiyorduk.

Diyardık ki, bunun nedenlerinden biri, nükleer silanlanmadaya gelinen

bu süreç içinde yapılan büyük ve başsalsı propagandaları uzun bir süre ayakta tutularak, meşru gösterildi. Aynı dönemde Thatcher yönemini İngiltere'ye, İngiltere tarihinin en uzun iktidar yıllarına yayıldı, Almanya'da Kohl yönetimi işbaşına geldi. Emperyalizme yönelik ülkelerde ise peşpeşe askerî faşist yönetimler işbaşına geldiler. Türkiye'de 12 Eylül yönemini de bu döneme tekabül eder.

Bunun genel olarak, kapitalist-emperyalist sistemin kendini toparlamaya, demokrasiyi, sosyalizme ve bağımsızlığı saldırdı dönemini olarak değerdendirilebileceğini biz, daha '80'in başlarında değerdendirildiği Konferans değerdendirmelerimizde ortaya koymaya çalıştık. Dolayısıyla, doğrudan bu değerdendirmeler oldu. Yine, daha a zaman sosyalist sistemin içinde bulunduğu duruma yönelik de değerdendirmemiz vardı. Bu değerdendir, her ne kadar açık olgulara dayalı olarak değerdendirilirse de, sadece ideolojik kapsamı değerdendirilirse olsa da, yine yerinde olan ve dolayısıyla da bizi gerekçerele yaklaşımaya hizmet eden değerdendirmeler idi. '80'lerin ortalarında yaptığımız yeni durum değerdendirmelerimizdir. Özellikle 15 Ağustos hamlesinden sonra yaptığımız bu değerdendirmelerde, emperyalist sistem içindeki değerdendirmelerin söylenen doğrultuda değerdendirildiği, sosyalist sisteme ilişkin de doğrudanmaya başlandığı belirtiyordu.

parçalandığı, açıklığı; sınırların kalburu çevrildiği, ekonomik, sosyal, siyasal ilişkilerde bir yumasmanın yaşandığı, hatta içte çöçmelerin gerekçektirilmeye çalışıldığı gözler önündedir. Sosyalist sistem anlayışımız, emperyalist kapitalizme karşı bir direnme içinde olma idi. İkinci devrimi esas alarak, ona hamle üstüne hamle ile yüklenme yoluyla dünya devrimine gidilebileceğini dair genel bir anlayış vardı. İlki, Emperyalizm, hatta onun öncüsü Ekim Devrimi temelinde Avrupa devrimine inanma, ona hamle yapma, Emperyalizmle dünya devrimine yönelme, ona bir zamle kazandırma vardı. Fakat daha sonra giderek, mevcut sosyalizme karşı Klima, bazı mevzi alanları sosyalist sisteme katma ile istifade etme, emperyalist sistemi yapı halkalarından parçalamaya anlayış geliştirdi. Günümüzde doğru yaklaşımımız, bundan da giderek uzlaşılmaya, bu kez iki sistem arasında belli bir dengeye, kilitlenmeye varıldığında, üstten bir uzlaşma, anlaşma yoluna gidilerek, buna siyasal, ekonomik, kültürel boyut kazandırma, bazı kesimlere indirme biçimine varıldı. Bu, günümüzde çok yaygınlaşmış biçimdir. Biz '84'lerde henüz Gorbaçov yönetimi işbaşına gelmeden önce ve geliş sıralarında değerdendirmelerde bulunmuştu. İlgi değerdendirmeler incelenince olursa, kapsamını oldukları anlaşıl-

aşama gelebilir ki, bu bire göre tabidir. Güç dengesi sağlanmıştır; güç dengesi üzerine oturan politikalar, diplomasi faaliyetleri artık sonuç almıyor. 70'lere doğru gelindiğinde, varılan aşama buydu ve bunu aşma yönünde değerdendirilen politikalar bir sonuç vermiyordu. Sözkonusu politikalarla güç yetirilemiyordu. Bir aşamaya gelmişse ve bu aşamadan çıkış yapılmıyorsa, orada bir tıkanma, bir çürüme kendiliğinden gelişecektir. Nitekim Brejnev döneminin bir yandan dengeye ulaşarak, diğer yandan dengede tıkanma olarak değerdendirileneceği ve bununla birlikte çürümeye uğradığı, '80'lere doğru değerdendirildiği bunun birçok belirtisinin ortaya çıktığını görmekte zorluk çekmiydi. Bu yıllara varıldığında, emperyalist-kapitalist sistem, sosyalizme kapıtlarımları kapıtlırmış ve hem daha fazla gelmesini durdurmak ve hem de kapıtlarımları geri almak için, kendini yeniden değerdendirme sürecine girmişti. Özellikle Vietnam'dan çekildikten sonra başlayan bu süreç, çitkide değerdendirildi. Carter yönemimizdeki bu yöndeki yoğun arayışların ardından, Reagan'ın muhafazakar iktidarı yoluyla bir toparlanmaya ve bundan da giderek başta ABD olmak üzere, Avrupa ve bazı alanlara üslenme, tutucu, sert, dengeli gelişmeye, sosyalist gelişmeye, demokratik gelişmeye karşı göçü saldırlarla yönelmeye gidildi. Reagan yönemini,

dolayısıyla sistemlere ve bölgeye ilişkin ideolojik, politik yaklaşımlarımızla. Parti hareketinin daha sonraki gelişmesine doğru yaklaşım göstermiş oluyoruz.

Eğer PKK, günümüzde doğru devrimi olduğunu belli sayılır bir biçimde temsil eden hareket haline gelmişse, bu değerdendirmelerle çok yakından bağlantılıdır. Çünkü oldukça özgün ve yaratıcı değerdendirmelerdir. Bunlar her türlü basma kalıplıktan uzak, özgür düşüncüye, özgür devrimci insan eylemine dayalıdır. Bunlar esas esas anlayışlardır.

Mevcut sosyalist sistemin içinde bulunduğu hareketi doğrudan daha yakından anlaşılması için- özellikle de, sosyalizm toptan elden gidiyor mu diye bir inanışızın başlıca çevrelerde boy verilebileceğini, gelişmelerine bir anlam verilebilmek için- biraz daha yakından değerdendirmeye yarar var diyorum. Başlan bir ilgil değerdendirmelerimiz bir kez daha gözünümü getirirsek, bizim kırılmak bu değerdendirmelerde bulunmuş duymamız, bilakis sosyalizme doğru yaklaşımımızın seçkin bir özneğini verebildiğimizi anlayacağız.

'70'lerde ilk ideolojik belirlenimleri yaparken, özellikle Türkiye ortamında, çok katı biçimde ilki anlayış vardı. Ayrıca, bazı ortayolu anlayışları da vardı. Reel sosyalizme, Sovyetler Birliği önderliğinde icra edilen sosyalizme çok bağnaca bağlı, kelimesi kelimesine onun aktaran, Sovyetlerin bir propaganda koluna olmaktan öteye kesinlikle gitmeyen, bu anlamda, tam bir paralı memur statüsünü aşmayan bazı faaliyetler vardı. Bunun adına TKP denilirdi, başka şey denilirdi, önemli değildi. O dönemdeki reel sosyalizmin temsilcileri, kendilerini gerekçerele de, sosyalist sistemin diploması çarkından paralı memurları olarak görüyorlardı. Bunlara, sosyalizmin temsilcileri değildi de, Sovyetler Birliği'nin çağdaş, kendi diplomatik memurları desek daha doğru olur. Ve gerekçerele gülmünde değerdendirilen değerdendirilen durum biraz da bu oluyor. Bu, çok önemli bir husustur. Dünya devrimci hareketinin önderinde en önemli darboğazlardan, aç engellerden biri de budur. Sosyalizm, ya da devrimci ideolojide böylelikle karşı ve tamamen bir devletin çarklarıdır. hem de maddi tematalemlere bağlanan, her türlü sosyalist ilkeye yabancılığı, topluma karşı katlaşımları birlikte getiren; bir yaklaşımın, özellikle somutun ihtiyaç duyan halklar somutununa ne kadar tezleri arzedeceği çok açıktır. Çünkü bunlar her türlü yaratıcı, devrimci, sosyalist gelişmeye karşıdır; çıkarları, oluşturmaları buna tamamen terstir.

Sosyalist hareket böyle bir yaklaşım sözkonusu ilki, karşı tarafta da buna teğir biçimde doğan, daha çok da Çin Halk Cumhuriyeti'nin karşılık vermeye çalıştığı, Sovyetlerin birinci teğirler olarak, daha tehlikeli ve sosyal emperyalist bir devlet haline değirdiği yoldandık tezler değirdirildi. Böylece, sosyalizme adına SSCB'ye karşı savaş görev haline getirdi. Bu, 70'ler Türkiye'sinde oldukça etkiliydi. Etektörler bilimektedir; tamamen mevcut sosyalizmi reddeden, üstelik de onun kapitalist-emperyalist sistem olarak değerdendiren değerdendirildi ve oldukça da etkiliydi. Bu yaklaşımın adına yine kaçan, onun adına gruplaşma rolü ne kadar tehlikeli bir yönemini içindir ki şimdi daha iyi anlaya-

"... PKK ortaya çıkarken, çağın gerekçirdiği özelliklere dayanmak istedi ve bunu dile getiren tezleri esas aldı. Kendi formülasyonunu, kendi düşünce yapısını belli bir çağdaş anlayışa dayandırdı. Yine bunun ışığında tarimie yaklaşımaya çalıştı. Bundan yana çıkmak, kendi devrim modelini inşa etmeye çalıştı. Bunlara bir kez daha, şu bakımdan yaklaşmakta yarar vardır..."

Bölgeye, Ortadoğuya ilişkin de değerdendirmelerimiz vardı. Ortadoğuya değerdendirilen devrim ve karşı devrim çatışmasında bir dengenin yaşandığını, bunun bozulmasının İran-İrak savaşının kaderine bağlı olduğunu, artık tarafların bu konuda göstereceği çabaları oranlı olarak, öntümdeki dönemden bileneceğimizi oldukça açık bir biçimde ortaya koy-

“... 80'lere doğru geldiğimizde Türkiye ortamında sosyalizm kilitlenmişti. O büyük potansiyel, sosyalist ideolojije, bilimsel sosyalizme doğmatik, mezhepçi yaklaşımlarda bökük-pörçük edildi. Karşılaşma için de bütünüyle kilitlenmiş bu yapılanma hiçbir halk atılımına cevap veremeyecek kadar kendini içten bitirdiği bir durumda düştü. Özellikle 12 Eylül faşizmine karşı bu durum canli yasandı; paramparça, hiçbir şey yapamaz, kendini bile savunamaz duruma karşı karşıya kaldı. O dönemin özgünlüğü iyi gözlemlenip bilince çıkarılacak olursa, bizim ideolojik yönelimimizdeki tutarlılık, bilimsel sosyalist yaklaşım çok daha iyi anlaşılacaktır...”

maktıydı. Bugün Çin ve Sovyetler arasındaki yumuşama baktığımızda, bu türden yaklaşımların nasıl boşa çıktığını, anlamsız kaldığını daha iyi görüyoruz. O dönemdeki gruplaşmalar boşa gitmiş veya çok az olumluğa hizmet etmişlerdir. Ve böylelikle, devrime katılması gereken polansiyel körükün bir darlıkta israf edilmiş oldu. Bunların mevcut devrimci birikimi heder etmede, onu büp parçalamada, eylesmiş kilmada ve kendi içinde atılı bırakmada oynadıkları olumsuz rolleri küçümsenmez.

Bir de ortaya çığlıklar vardır. Türkiye somutunda. Ortama hakim ideolojinin sosyalizm olmasından, burjuvazinin de, feodalinin de sosyalizm adına vula çıkıp, sosyalist geçindiği bir ortamda, yukarıda belirttiğimiz biçimde güncel gelen kamplaşmanın katılığında rahatsızlık duyanların, ortaya tuttuvarı arkı bir araya getirilmesi hedefindedir. Gerçekte ise bu sosyalist temelde eleştirilmi olmanın çok, iki tarala tepkilerin dile gelmesi esası üzerinde oluşturulan bir orta yolcu tavırdır. Onlar da, böylece iki katı doğmatik yaklaşımda rahatsız oldu çen çevreleri gruplaşmaya çalıştılar. Dolayısıyla 80'lere doğru geldiğimizde Türkiye ortamında sosyalizm kilitlenmişti. O büyük potansiyel, sosyalist ideolojije, bilimsel sosyalizme doğmatik, mezhepçi yaklaşımlarda bökük-pörçük edildi. Karşılaşma için de bütünüyle kilitlenmiş bu yapılanma hiçbir halk atılımına cevap veremeyecek kadar, kendini içten bitirmiş bir durumda düştü. Özellikle 12 Eylül faşizmine karşı bu durum canli yasandı; paramparça, hiçbir şey yapamaz, kendini bile savunamaz duruma karşı karşıya kaldı.

O dönemin özgünlüğü iyi gözlemlenip bilince çıkarılacak olursa, bizim ideolojik yönelimimizdeki tutarlılık, bilimsel sosyalist yaklaşım çok daha iyi anlaşılacaktır. Son derece partilimsiz bir ortamda doğruy su denrece zorlayan bir yönelim içinde bulunuyorduk. O dönemde parçalanmaya hareket yektu, bu adı geçen aktımar karşısında. Hele hele Kürdistan gerçeğine yönelimleye de güncelme alan gelişmeler sözkonusu olduğunda, kurtarılacak şeyler çok azdır. Çünkü bunlar oldukça çeşitli yöntemlerle ortamı bozulandırmaya, parçalamaya, işleme hale gelirmede hayli öndeydiler. Bizim bu sınırlı çabalarımızın mesale almısı,

mevcut ortamdansa veya olanda özelikleri kapabilmesi çok usta bir savaşçısı gerektiriyordu. Dolayısıyla bizim, bu dönem ortama yüklenmemiz, özellikle de ideolojik yönlendirmemizin anlamlı çok iyi kavramaları gerekir. Öyle basit bir gelişme değildir. Kökenini iyi bilemeyenler mevcut gelişmeleri izah edemezler. Sosyalizme yaklaşım esaslarımızı, hangi tür mücadele ile ona yaklaştığımızı doğru kavrayamayız. PKK'nın günümüzdeki mevcut ideolojik konulanışına fazla değer biçemeyiz, bunu anlayamazlar, özümseyemezler. Dolayısıyla sosyalist sisteme yönelik olarak da gerçekleri fazla kavrayamazlar.

Tabii bu kavrama olmadı mı, tasfiyeciliğe gitmekten başka bir şey ortada kalmaz. Bu, doğru kavrayış, doğru teorik yaklaşım, doğru eylem için şarttır. Bunun için büyük önem taşıyoruz. Türkiye'de devrimci sol mahalefet alan geçiren birçok oluşum hiç dremmediler ve kendilerini bir daha toparlayamayacakları yenileri yaşıyorlar. Bu durum, mevcut ideolojik yaklaşımları ile çok yalın bağlandırdır. Tabii ki bu, yalnız sosyalist sisteme karşı değil, kendi tarihlerine, kendi halklarının mevcut gerçeklerine ve de devrimin strateji ve taktiklerine yaklaşımları ile bağlandırdır.

Bizimki de aynı bununla bağlandırdır. Biz de onlardan farklı olarak gerçekçesim doğru yaklaşımımız Doğru yaklaşma, sonuca götürüyor. Subjektif, gerçeklerle bağdaşmayan, bilimsel olmayan yaklaşımı ise, elbette ki yenilgiye ve tasfiyeye götürüyor. Kısaca bizim, dünyada emperyalist ve sosyalist sistem arasında bir dengeyin oluştuğu ve bu dengeyi tersine çevirmenin olanaksızlığı ana başlıca yemden durum değerlendirilmelene geçildiği, yine bölgede bir dengeyin oluşmaya başladığı bir aşamada ve Türkiye Kürdistan somutunda, çağın dünyada olugun bir ideoloj ve onun yayıldığı bir politik eylemsel hareketlilik çerçevesinde, PKK'ya ortaya çıkarma çabalarımızda, ideolojik yan ağır basan ve oldukça eleştirilse olan bir çikşimsöz sözkonusu oluyor. Bizde gerçekleşen, çağımızın en devrimci ideolojisi olan bilimsel sosyalizme oldukça dürüstte ve kendi özüne dayanarak; basma kalıplıktan, doğmatiklikten, milliyetçilikten uzak bir yaklaşımdır. Çok çılız da olsa, öзде doğru yaklaşıldığı için çalışmalara

devam ediliyor. 12 Eylül faşizmi bütün ortami yerle bir etmek istediğinden, doğru yaklaşımın bazı sonuçları dirmene biçiminde sürdürülmeyle devam ediyor. Ve dolayısıyla PKK fazla kesintisiz uğraltımdan, bütün zaferlarına rağmen varlığını sürdürmeye başariyabiliyor.

Sosyalizmin adına vula çıkan hareketlerde 30 yıldır sosyalizmi allakbullaik eden ve sadece mevcut komünist partilerin işlemeğine değili, ulusal kurtuluş hareketlerine de oldukça altüst olmalarına vula açan; Türkiye somutu sözkonusu edildiğinde tanınmaz hale getirilen; oldukça bökük-pörçük kılınan; bir halk hareketine vula açmayan; Arap aleminde, İranda, Türkiye'de çeşitli burjuva radikal hareketlerin, hatta dinsel yan ağır basan ideolojik önderlikler altında ortaya çıkan hareketlerin bu altüst oldu, tanınmaz hale geçi denemede, bizim doğru bir ideolojik perspektifi yakalamamızın, bunu ısrarla savunmamızın, hele hele bunu bir de bizi baş düşman bulleyen 12 Eylül askerî-faşist sömürgeciğin çok etme hareketine karşı ayakta tutuşumuzun anlamı oldukça derindir; üzerinde düşünülmeğe değerdir. Yetkinleşmek için; teorik ve ideolojik açılımını güçlen-

“... Bütün dünya komünist partilerinin önüne görev olarak konulan SSCB'yi koruma tavri, Ekim Devrimi döneminden 1920'lere kadar doğruydu; diyelim ki, sosyalizmin inşası döneminde de doğruydu, ama ya işler becerildikten sonra da aynı tavri devam etmesi ne oluyor? Daha sonra da devletin dış politikasının bir kolu olarak çalışmak, partiyi saptarmaktan başka bir şey değildi. II. Enternasyonal'de boyveren bu anlayış giderek gelişti, kemleşti ve artık II. Dünya Savaşı'nda anlamsızlığında kendini feshetme durumunda kaldığı halde komintern örneği de devam ettirilmek istendi...”

dirmek için, önderlik iddiasında tutarlı olmak için önderlik.

1980'ler sözkonusu olduğunda, durumlar biraz daha netliğe ulaşır. Özellikle de bizim '85'e ilişkin saptarmamız yenidir. Yeni gelişmeleri dikkate aliyor ve çoğu öngütünü aktından bile geçmeyen belirmeler yapıyoruz. Daha Garboçov ik adınımları atarken, yine bölgemizdeki gelişmeler çok kritik bir durumda idim, Türkiye'de ise sosyalizmi savunmak artık bir yirek işi iken, bizim oldukça kendine güvenen ve belli bir eylemliğe cayınan değerdendirlemeler tarihli bir anlam olan demerlerdir. Daha o dönemde komünist partilerin olumsuzlukları da gözönüne getirecek bu partiler ya kendilerini gözden geçiirp düşünümeye uğratmayı bilmiyorlar ya da kendilerini feshetmeler diyorlardı. İlişli bir Ortadoğu değerlendirilmesinde bu vardı. Bu değerlendirilmele bakılması görüldü.

Bugün ne görüyoruz? Gerçekten sürece karşılık veremeyen komünist partilerden bazıların kendilerini feshettilerini örneğin, Macaristan, Po-

lonya-bazıların SBKP örneğinde görüldüğü gibi, kendilerini ödünürme çabalarını; bunun için kongreler, konferanslar düzenlediklerini; iş ve dış politikalarını gözden geçirdiklerini, kendilerini yeni arayışlara girdiklerini görüyoruz. Biz o zaman bunu soyıldığımız bazı ukalalar şunu söylüyorlardı: "Sosyalist sisteme karşılar!" Ve mevcut klasik komünist partiler vardı; büyük bir hücumla geçmişlerdi; "Sosyalizmi inkar ediyorlar, komünist partileri inkar ediyorlar" diye. Evet bu çok önemli ve bugün çok doğrudan bir öngörüdür. Devlet kuvveti bu partiler, buna rağmen kendilerini feshetmekten veye düşünümeye uğratılmak kurtulamayacakları. Bu, büyük Sovyetler Birliği Komünist Partisi de olsa önemlidir. Bu parti şunu da önemli sorunlarına karşı karşıya olduğunu bidden daha çok belirgin olarak ifade ediyor. Bizim eleştirilmemizin çok daha ilerisinde, kendisine eleştiriyi yöneltiliyor. Bu eleştiriler ister sağ, ister doğruyulan bir geçiş, önemli değili, önemli olan bir arcağın olduğu dilerimisedir. Sınıf mücadelesi orada da devam ediyor. Kapitalizme orada vula almak isteyenler de olacaktır; doğru bir sosyalist anlayışa ulaşarak da olacaktır. Önemli olan, bu çürümene, parti mutlakça eleştirilmesi gereken bir devlet yapısına sahip olduğunun, yönetilemez bir durumda geldiğinin, burada bir sorumlu olan bu partilerin ağızından tıfır edilmeleridir. Bu itibarla, daha devrime çok sinirli bir adim atmış olan Parti hareketinin açısında bilin bile, ne kadar önemle haiz olduğunun bugün daha iyi görmekeyiz.

Bizim daha vula çıkarken işaret ettiğimiz gerçekler karşısında, bazı partiler daha yeni yeni işi yukıkusundan kalkıyorlar. Bir Bulgaristan Komünist Partisi'nin 36 yıllık sekreteri poli bürö tarafından düşürüldüğü, devlet başkanlığından da alınıyor. 36 yıl işbaşında kalmış neredeyse devletin ömrüne denk düşüyor bu bir devlet adamına işten işi çektiliyor. Öyle ihtiyarladığı için emekliye ayrılıyor; sosyalizmi zorladığı, nefes almaz duruma getirdiği için görevden alınıyor. Yerin ne gelir, parti kendini dönüştürür mü; bunlar biraz da önmüzdeki dönem gelişmeleri ile izahata kavuşacaktır.

Devlet kuvveti partilerin durumu bu olduğuna göre, diğer partilerin durumu herhalde çok daha acıklıdır. Özellikle bağımlı ve yarı-sömürge halklar sözkonusu olduğunda, bu partilerin bir adim bile ileriyi gitmelerini, kendilerini belirttikmiş gibi sosyalist devletlerin diplomatik temsilcileri olmaları öteye geçemeleridir. Bu partilerin kendilerini daha fazla feshedecekleri ve ödünüşün şanslarını bile çok az olduğunu belirtmek gerekir. TBKP diye bir oluşum çıktı Türkiye'de, bu sözkonusu, TKP'nin dönüşümü, yani bir elbise giydirilmiş biçimi idi. Ama, nasıl bir biçim? Etkisinden daha çoklu, karikatür bile denemeyecek bir biçim. Bu, görülmüş olduğu şahane bir doğrudur anlam. '85'te öngör-ğözülmüş, kendilerini feshetmiş görülmüş TBKP oldukça doğruyulu istediği kadar bile sağdırın, bütün o brokratik işkiler ile, memur ilişkileri ile engellemeye çalışın ama kendisini feshetmeden kurtulmıyor. Ortadoğu nun diğer partilerin de akıbetinin bu olduğunu biliyoruz. Belli başlı namli komünist partileri vardır; Irak'ta Suriye'de, İranda, hepisi farklı. Adları var, kendileri yok.

O halde sosyalist eleştirilmemize büyük önem hak oluyor ve doğruyulan. Bu eleştirilmemizin en önemli dergi bazı hususları da vardı. Özellikle sosyalist ülkelerle ilişkin diyoruz ki: "Sistemler tepede kilitlendi, nükler dehaşat dengeşi esas sebep gibi gösterilse de bu takdir, yan bir etkiye

shahiptir, esas olarak sistemlerin birbirine karşı geldikleri denge durumu buna vula açıyor." Sovyetler Birliği'nin önderlik ettiği sosyalist sistemin kendine ekonomide, devlet düzeyinde ve sosyal yapıda örgütlemesi 60'lara doğru geldiğimizde tamamlanmıştır. Ekonomik bakımdan da emperyalist sisteme kendini yaklaştırmıştır. Yani atılı ve üstüspası belli bir dengeye ulaşıyor. Bu aşamaya kadar vula kurtuluş hareketliliği özellikle sıkı ilişki içindedir. Neden? Çünkü emperyalist sisteme karşı dengeye ulaşıyor. Bunun için de, temel bir mütefak olarak vula kurtuluş hareketlerine ihtiyacı şiddetlidir. Dolayısıyla aktif bir desteği sözkonusudur. Ve yine kapitalist metropol ülkelerdeki işçi sınıfı hareketleriyle, dolayısıyla onların komünist partileri ile ilişkileri de çok sıkıdır ve değidim gibi, bu sıkılık onların SSCB'nin propagandaya olmalarına kadar girmiştir. Temelleri III. Enternasyonal'de atılan bu durum son dönemde kadar devam etmiştir. Biz bu yönde de eleştiriler geliştirdik.

Bütün dünya komünist partilerinin önüne görev olarak konulan SSCB'yi koruma tavri, Ekim Devrimi döneminden 1920'lere kadar doğruydu; diyelim ki, sosyalizmin inşası döneminde de doğruydu, ama ya işler becerildikten sonra da aynı tavri devam etmesi ne oluyor? Daha sonra da devletin dış politikasının bir kolu olarak çalışmak, partiyi saptarmaktan başka bir şey değildi. II. Enternasyonal'de boyveren bu anlayış giderek gelişti, kemleşti ve artık II. Dünya Savaşı'nda anlamsızlığında ötüru, kendini feshetme durumunda kaldığı halde komintern örneği de devam ettirilmek istendi. "60'lara doğru geldiğimizde, gerçekten bakıyoruz ki, Sovyetler'in kolu haline gelen partilerin temel oldu. Hiçbirisinin kendili halki içinde, bir devrime önderlik etme durumu yoktur. Bilakis, kendili halk devrimlerine SSCB'nin diplomatik çıkarları temelinde yaklaşımı esas aldılar. Zaten formülasyon şudur. Sovyetlerin çıkarına olan her şey devrimin de çıkarıdır; onun çıkarına olmayan her şey devrimin de çıkarına değildir. Bugün Garboçov bunu açığa eleştiriyor, reddediyor ve dolayısıyla her partinin kendi bağımsızlığına ağırlık vermesi gerektiğini söylüyor. Ama çok geç çok geç yıllardikinden sonra bu söyleniyor. Önemli olan, Sovyetlerin başını çektiği sosyalist siste-

“... Mevcut durum ne oluyor? Bu kez de yarı-sömürge devletlerini korumanın bencilli anlamda savasını veriyorlar. Barış Demekleri hikayesinin temelinde bu yatar. Sovyetler'in kendi topluluklarını kurma endişeleri vardır. Dünyada barış getirmenin ve bütün halklar için barış yaratılmasının bununla fazla alakası yoktur. Bu, son derece dar, devlet çıkarına ve giderrek de millî çıkarlarına bağlı bir barış anlayışıdır. Şimdiye kadar savaşlık, bu kadamları kurtarabilirlik, onu yaşamak lehiyoruz; işte bunu öde getiren bir dış politikadır sosyalizm olan...”

dünyada daha dengeli, yeni tarz bir sömürgecilikle pay çikarmak mümkün. Pay paylaşmaya eşitlik kazandıran bir Avrupa Birliği hedefliyor. AET bunun temelini atmış, biraz daha gelişiyor. Yeni katılımları, buna daha derinine ve genişliğine bir eşitlik kazandırmak isteniyor. Bütünleşme şu anda Avrupa politikacılığının, diplomasisinin yönünde üzerinde durduğu durum bu; yoksa yeni sömürgeç fetihler mümkün değildir. Bu mümkün değildir. Mevcut dünya durumunda, ne yeni sömürgeçlerin elde edilemesi ve ne de alı değiştirilmesi mümkündür. O halde raplanması gereken, Amerika'nın etkisini çözen, sosyalizm yoluyla Sovyet blokuna kapınlanan sahaları yeniden Avrupa'nın elki sahası içine çekmek ve bunun için de Avrupa'yı eski gücüne kavuşturmak. Bunun nasıl olması gerektiğine, her düzeyde ilgisizlik yeniden düşünülmesi nasil gerçekleştirileceğine ilişkin, eski birlik pratiklerinden çıkarımları yoğun deneyimler vardır. Girişimin başını çeken Almanya ve Fransa'dır. Biraz engel çikarmak isteyen ise İngiltere ve Doğu Avrupa ülkeleridir. Onların da üzerine herhalde gidilecektir. Tam başarılı olacakları söylenemez ama, herhalde belli emperyalist çikarılar dengeleyici bir birliğe geçilecektir.

Sovyetlerin buna yaklaşımı nedir? Sovyetlerin böylesi bir Avrupa politikasında buna yaklaşımı, Gorbacov örneğinde die genel, "Ortak Avrupa Evi" düşünceleridir. Öyle anlaşılıyor ki, Sovyetlerin kendini birinci planda ortaya çikaran dış politikası, Doğu Avrupa'yı kışmen Batı Avrupa'ya yaklaşıtıarak, Doğu Avrupa sosyalist ülkelerini, Batı Avrupa kapitalist ülkeleriyle dengeleyecek ve "Ortak Evi" dediği bir evin oluşumuna yol açarak, Avrupa'yı biraz ABD'nin etkisinden çekilebilecektir. Ve dolayısıyla -ki bunu kendiler de belirtiyor- NATO'yu parçalandırır. Özellikle de Doğu Batı Avrupa'nın birliği anlamında bir yaklaşım geliştiriyor. NATO'dan, dolayısıyla Varşava Paktı'ndan uzaklaştığı anda bir Almanya birliği; yine, Sovyetler le dost olduğu anda bir Almanya birliği, dolayısıyla bir Avrupa birliği esas alınır. Kendilerine göre, sözünü ettirmiş kilitlenme ve kilitlenmeden çıkışın temel politik yaklaşımlarından birisi bu. Ulusal kurtuluş hareketlerini ABD'ye, NATO'ya karşı çikararak, Sovyetler bu kilitlenmeyi çözmeler. Önemli olan, biraz da anlamak gerekir. Kidebir Avrupa'yı birleştirmek ve Doğu Avrupa ülkelerindeki bu hareketlenmeye yol açmak tesadüf değildir. Sovyetler'deki yenilenişmenin em temel, en dikkat çeken yönümleridir ve Sovyetler'den habersiz olduğunu söylemek için de, akıldan biraz yoksun olmak gerek.

İşte biraz da bu gelişmelere yol verecek; bu gelişmeler, bu temelde daha da hızlanacaktır. Sovyetlerin kendi iç politikalarındaki düzenlenişler, oturdukları, yani sosyal-demokratlaşmaya daha fazla benzeyen bazı gelişmelerin yaşanmasıyla birlikte, böylesi bir amacın olduğuna da görmek gerektir. İşte "sosyalist demokrasi"nin gelişmesini sağlıyor: sosyalist demokrasiyi, sadece sosyal-demokrasiye öykünerek geliştirmeye kalkışmak, burjuva demokrasisini geliştirmek. Demokrasiye öykünerek proleter demokrasisinin de gelişmesini biçimi; toplumun devleti kendil kontrol altına alması, yerel düzeyden konfederasyona kadar hukukun kaldırılmasını esas alınmalıdır.

Sımdı gelişmeler de vardır. Bu halk cephelei deneyimlerinin hepini bütün yönlenile olumsuz ve bir milliyetçi olarak değeriendirmek işareti değildir. İçinde sorun derse

doğru, kendi milli gerçeklerini, milli çıkarlarını esas alan ama, yeni bir Sovyetler Birliği modelini geliştirmek yolunda safdenlen çabalar da vardır. Sovyetler'den bağımsızlık "tamamen kopalmı" demek değildir; daha eşit ve özgür ilişkilerle ulaşma anlamına geliyor. Yeni bir temelde bir anayasal kuruluşla da gidilebilecektir. Özellikle Letonya, Estonya, Litvanya örneklelerinde görülen daha hızlı gelişmeler böyledir. Kafkas ülkelerinde görülen budur. Orta Asya Cumhuriyetlerinde görülen budur. Bunlar da yeni gelişmeleri zorlayacaklardır. Böylesi gelişmeler, iç politika, halk demokrasisinin biraz daha gelişmesini sağlıyor.

İşçi sınıfının da bu konuda kırıpandığını görüyoruz. Özellikle, ağır yaşam koşulları altında olan işçiler, kendil iradelerini ve çikarımları kollamaya yönelik, oldukça yeni türden grevlerle başlıyorlar. Halk arayışlarında buluyorlar. Parlatmentlarda da başlıyorlar. Bu, işçi sınıfının da artık demokrasi istediğini, kendi demokrasisine sahip çık-

"... Muhalefetin önemli bir bölümü Batı tipi demokrasi istemektedir. Ama genel olarak, toplum başından em alınacak olursa bunlar çok az bir kesimi oluşturuyorlar ve yazlaşmanın ürünü olarak ortaya çıkmışlardır. O halde, Doğu Avrupa'daki mevcut kaynaşmayı tümünden burjuva demokrasisi istemlerine bağlamak doğru değildir; dar milliyetçiliğe bağlamak da mümkün değildir. Evet, bağımsızlık taleplerinde bulunan halklar içinde devrimci tarzda ulusal hakları talep edenler de vardır ve bu gerektirir. İşçi sınıfının de demokrasiye sahip çıkması vardır..."

tiğini göstermektedir. Bunlar daha yeni. Bize göre daha da gelişecek beniziyor veya gelişmek durumundadır.

Özellikle burjuva özentsine kapılan, genç, sosyalist terbedyan de uzak olanlarını ki sosyalist eğitim uzun süre aksatılmıştır, doğru temellerde verilmişştir, yazlaşmaya belli oranda imkan tanımıştır bir

kesimi de burjuva parti demokrasisine özentil duyor. Polonya'da bu biraz daha güçlüdür. Macaristan'da da öyle. Sovyetler Birliği'nde de vardır. Çin'de de ortaya çıkmıştır. Bunlar tamamen Batı tipi burjuva demokrasisini istiyorlar. Demek ki, muhalefetin önemli bir bölümü Batı tipi demokrasi istemektedir. Ama genel olarak, toplum başından em alınacak olursa, bunlar çok az bir kesimi oluşturuyorlar ve yazlaşmanın ürünü olarak ortaya çıkmışlardır. O halde, Doğu Avrupa'daki mevcut kaynaşmayı tümünden burjuva demokrasisi istemlerine bağlamak doğru değildir; dar milliyetçiliğe bağlamak da mümkün değildir. Evet, bağımsızlık taleplerinde bulunan halklar içinde devrimci tarzda ulusal hakları talep edenler de vardır ve bu gerektirir. İşçi sınıfının demokrasiye sahip çıkması vardır. Bu, sosyalist demokrasiye kadar zorlanmalıdır. Dolayısıyla yenilenişmenin bu temelde gelişmesi, daha da derinleşmesi; tepeden inme talimatlarla değil de, bizzat halkın her düzeyde katılımını gerçekleştirdiği; korkusuz, bastırmasız bir tarzda kendini konuşturdu; yalnız iç politika'ya ilişkin değil, dış politikaya da kendini yansıttığı, kararlarına alınması, önerisiyle, oyulula katılmı gösterdiği bir demokrasi esas olmalıdır. Bunun için, grev yapma hakkı, gösteri yapma hakkı, örgütlenme hakkı olmalı ve sonuna kadar kullanılmalıdır. Bu temelde devletin, partinin dönüşüme uğratılması; Sovyetler sözkonusu olduğunda, halklar arasında yeni anayasal temelde bir sosyalist konfederasyona gidilmesi gerekir. Devletin yukarıdan emriyle değil, her düzeyde bir katılımı yenilenmesi gerekir. Tabii bunda hem bölgeler arası, hem de halklar arası eşitsizliklerin ortadan kaldırılması, yine kadim sorununda olduğu gibi, eşitliğin daha fazla gelişmesini, sosyalist devletler arasında, özellikle Doğu Avrupa ülkelerinde bağımsız inisiyatif geliştirmesi zorunludur. Yenilenişmede bütün bunlar olanaklıdır ve olumlu yöndedir.

Tabii emperyalist sistem, bunu kendi çikarı doğrultusunda destekleyecektir. Polonya'da görüldüğü gibi, bir Dayanışma Sendikası'nı kendi anı konumuna getirmeye çalışacaktır. Gelmiş oldu, gelmişim birli burjuva, ama bu hükümetli niyetler çok belirgindir. Macaristan'da tam bir burjuva demokrasisini geliştirmek istiyor. Bunun için milyonlarca doları devreye soktu. Birçok ülke de bunu yapacaktır ve her kendine bağlı kilitler, partiler,

hatta bloklar oluşturmaya cabalayacaktır. Başarım mı, başarmaz mı? Bunu mücadele belirleyecektir.

Bugün sosyalist sisteminde ortaya çıkan bu yenileniş hareketlerinde kapitalizm mi egemen olacak, yoksa sosyalizm kendini yenileyerek mi çikacak, sosyalizmin kendisini yenilenmesi mi egemen olacaktır? Bunun için daha söylenemez ve yapılacak çok şey var. Biz öyle inanıyoruz ki, bu mücadeleler basit ve kolay çemeyecektir. 70'lerde bazılarında göre -bizim hiç de görmediğimiz, fark etmediğimiz biçimlerde-, sosyalist ülkeler birden kapitalist, hatta emperyalist oldular. Yani adeta hokus-hokus yöntemiyle sosyalist ülkeler, kapitalist-emperyalist ülkeler oldular. Halbuki bu kadar kolay olmayacağı açıktır. Uğruna bu kadar kanlarını döküldüğü, sosyalist inşa için muazzam emek kahramanlığına sergilediği bu ülkelerde, öyle kaşka göz arasında kapitalist restorasyona yönelme, oru da tam başariyle götürme mümkün değildir diyorum. Sınıflar mücadelesi teorisine göre, bunun böyle olmayacağına ilişkin tezlenmede ısrarlıdır. Nitekim, bugün görülen, tavrimizin doğrulandığıdır. Eğer daha 70'lerde Çin'in iddia ettiği gibi, Sovyetler süper emperyalist bir devlet olsaydı, bu yeni sınıf mücadeleleri, devletin kendini dönüştürmesine ne ihtiyaç olacaktı? Devlet kendini yine dönüştürsün, ne bir yığın yeni oluşum olsun? Emperyalist olsaydı bastırırdı. Hele en tehlikeli emperyalist

"... Bugün sosyalist sistemde ortaya çıkan bu yenileniş hareketlerinde kapitalizm mi egemen olacak, yoksa sosyalizm kendini yenileyerek mi çikacak; sosyalizmin kendisini yenilenmesi mi egemen olacaktır? Bunun için daha söylenemez ve yapılacak çok şey var. Biz öyle inanıyoruz ki, bu mücadeleler basit ve kolay çemeyecektir. 70'lerde bazılarında göre -bizim hiç de görmediğimiz, fark etmediğimiz biçimlerde-, sosyalist ülkeler birden kapitalist, hatta emperyalist oldular..."

ise, en ufak bir yenilenmeye fırsat tanımazdı; Amerika gibi, başka bir yerde olduğu gibi. Demek ki, burada gerçekler ayrı. Öyle, sosyalizm yenilenme çabalarında kapitalizm egemen olmuş değildir. Ama oru temsil etmek isteyen kilitler, beklentiler, özelemler var ve yadırğın.

Sosyalizmin Sovyetler'de gerçekleştiriliş biçiminde, kapitalizme güç veren, kapitalizmin saldrısına imkan hazırlayan bir yığın özellik vardır. Başında da bürokratlama gelir. Daha da gelişebilecektir; bürokratik işleyiş, gözardı edilen demokratik işleyiş, uluslararası komünist hareket içinde Sovyetler Birliği Komünist Partisi lehinde işleyen birer, komünist partilerin rolünü tamamen kendi çikarılarına bağlı kılma, tüm bunları elbette emperyalizme muazzam olanak verecektir, genişlendirebilir. Bugün emperyalizm bunu değeriştiriyor. Bu, sosyalizmin işlemeziğini, iflas ettiğini değil; sosyalizme bağlaşımları yaklaşımların, reel sosyalizm çikarılmasını tasfiyesi anlamına gelir. Kapitalizm, bu özellikleri tasfiye çemeyecek sosyalizme pahalıya ödetmek

istiyor. Yani, "sen madem bu hastalıklarla yüzükörsün, ben oru senin canına okuyacak bir biçimde ödetirim" demek istiyor. Sosyalist ülkeler ise şunu söyler: "avut, belki zaafırlamış oldu ama, hastalıklarımız oldu ama, biz bunları aşacağız, dönüşümü uğratacağ kad kendimize güveniyoruz." İşte bu yeni bir ikilemdir, yeni bir söylemdir, yeni bir diyalog ve tartışma ortamıdır. Sonuçları için kesin belilemeler yapmanın vakti erkendir. Bu noktada objektif olmak gerek.

Sosyalizmin yenilenilebileceğini, dönüşülebileceğini, kırılmamı inancımız, zorunlu görülmüş vardır. Yukarıda da belirtmiş gibi, bu partilerin ya kendilerini değeriendirmeleri, ya da teshehürleri gereğini çok daha önce söylemişdik. Bugün bunun pariak bir doğrulanışını görüyoruz. Sosyalist devletlerin de, demokratik bir öze kavuşup, bürokrasiye son vermesi gerektiğini çoktan söylüyoruz. Bu da bugün bir zorunluluk olarak kendini dayatıyor. Dış politikanın bu haliyle sürdürülmemesi gerektiğini çoktan söylemişdik; ve bugün bu, dış politika da tamamen açıktır. Onun uzantıları olan komünist partilerinin de kendilerini değeriendirmelerini veya tasfiye etmelerini belirtiyoruz. Bu da her gün, şu veya bu ülkede gerçekleşiyor.

Sovyetlerin, içte ve dışta, bu tip yönelimleri daha da geliştirecek beniziyor. Madem gelinen aşamada problemlerden, çürümelerden söz ediliyor ve bunların yaşamsallığı vurgulanıyor; o halde, daha yapılacak çok şey var onlerinde. Onun, kendilerince, bunun gereği olarak. Batı Avrupa'ya ilişkin meselesini bir çıkış yolu olarak görüyoruz. "Ortak Avrupa Evi" politikasının hayatıte çıkarılması için, Avrupa'yı dönük ilişkilerini yeniden formüle edeceklerdir. Bu, belki, Sovyetlerin de istemediği bazı sonuçlara gidebilir; hatta Amerika'nın da istemeyeceği bazı sonuçlar çikabilir. Her ne kadar her iki güç de Doğu Avrupa'daki gelişmelere ilişkin, "özgürleştirici gelişiyor", "demokrasi geliyor" yolu açıklamalarda "memnuniyetlerini" dile getiriyorlarsa da, ne denli endişelendikleri de tavrı ve davranışlarında kendini gösteriyor. "Bu neyeye göre?" sorusu, gerek ABD'nin ve gerekse SSCB'nin kafasını alabileceğini yoruyor; herhalde; hepsinin kafasını yoruyor. Fransa bunun için zirve düzenlemeye tasarıyor. Bu zirvede, işin olumsuz yönlenile değeriendireceklerdir. Memnuniyet sürüyor, ABD de telaşa dönüşmüşür nerdeyse. Şüphesiz, güçlerin hiçbir bir gelişmelerle hazırliki değildir.

Yüküdaki son gelişmelerin ulusal kurtuluş hareketlerine yönelik yönü hakkında ortada fazla belirli görülmemekte birlikte, sonuç söylemek mümkün: Her şeyden önce, SSCB ve klasik komünist partiler arasında eski tarz ilişki döşümü kapamışdır. Klasik partiler, SSCB de artık bir propaganda kolu olarak görmek istiyorlar. SBKPN her ülkenin kendi koşullarına cevap verebilecek bir parti istemesi şüphesiz olumludur. SBKPN bu yeni yönelim içinde "dünyada barış" politikası temel bir özellik oluyor ve ısrarla sürdürülmemek istiyor. Sovyetlerin, bu temel politikaya dönüşümlerine yönelmelerini ulusal kurtuluş savaşlarına yansımaları, "bölgesel çatışmalar dursun" biçiminde kendi kendini açığı vurmaktadır. Bu, SSCB'nin, ulusal kurtuluşçulara, devrimci yöntemden uzaklaşmayı dayatmasını istiyor. Ancak, bu yaklaşımdan, "Sovyetler devrimde tamamen karşı" sonucu çikarmak için vakti erkendir. Ve böyle bir tesbit bundan dolayı pek gereksiz olmaz. Ne var ki, SSCB'nin ulusal kurtuluşçulara klasik devletçilerinden söz-

ermek de mümkün değildir. Eskiden olduğu gibi bir destek yoktur.

Bölgesel çatışmalara ilişkin, ABD ile görüşmelerine, barış yoluyla çözüme varmayı oldukça dayalıyorlar. Yakında Akdeniz'de gerçekleşecek zıve ile, yapılacak görüşmelerin en önemlilerinden biri herhalde Ortadoğu ya yönelik olacaktır. Arap-İsrail, Filistin ve yine İran-İrak çekişmelerini yumuşak yöntemlerle çözmeye çalışacaklardır. Bu yönde, ayrıklırların nası kaybolacaklarını tartışabileceklerdir.

Burada şunu hemen belirtelim ki, bundan sonra "tüm den barış", bo-

"... Türkiye gerek bölgede ve gerekse Avrupa üzerinde geliştirilen yumuşamadan dolayı, bir değişim zorlanması ile karşı karşıya gelecektir. Zaten TC'nin tarihine bir göz atacak olursak, gerek doğuşu ve gerekse süre içinde kendi iç iktisadından aldığı biçimler, normalde gelişme sürecine uymayan tersliklere dokudur. Üst-yaşında olsun, alt yapıda olsun durum böyledir. TC'nin kuruluş felsefesinde ve özelliklerinde ne vardır?.."

zumaz bir "barış çağı" düşüncesi ve çabaları ütopiyadan başka bir şey değildir. Bunlar, ister "devimler bitir", ister "devimler sürüyor" desinler, ki zaman zaman her ikisini de söyliyorlar- çabamız ıleriye doğru devinden temel yöntem devimci yöntemdir, devimdir. Hele hele, o ülkelerin bağlılıklarında bu yoldan, yaşamsaldır. Kaldi ki, devimler SSCB'ye şaferemesi ABD-SSCB görüşmelerinin, ulaşmalarının bir sonucu olarak gündeme gelmez. İster az gelişmiş, ister gelişmiş ülkelerde olsun, değişimi belirleyecek yıl ve yöntemler, o ülkelerin özgül koşullarının bir ürünü olarak ortaya çıkarlar. ABD ve SSCB arasında görüşmeler, ulaşmalar ancak bunda etkiliyici bir rol oynar: belirleyici olan o ülkelerdir, o ülkelerin toplumsal güçleri ve eğilimleridir.

Buna ilişkin, bir Türkiye örneğini ele alacak olursak, burada devim ve karşı-devimin dinamikleri, Türkiye kapitalizminin bunalımındaki çekişmeler yatar. 80'ler gelindiğinde, oldukça ağır bir bunalıma karşılık olarak burjuvazi, karşı-devimi geliştirmişti. ABD bu karşı-devimi, çabalarını oldukça hizmet eden bir gelişme olarak desteklemiş, güç vermiş ve hatta teşahhanmasında yer almıştı. Yine Sovyetler, Afganistan'daki yönetimi değişikliğini desteklemişlerdir. Çok ciltli bir parti ve bir o kadar sınırlı kitle gücü olduğu halde, burunun dibinde, yaşamsal önemde bir öke olduğu için, Afganistan alabildiğince desteklenmiştir. Sonuçta ne oldu? Ne ABD 12 Eylül cuntası, ne de Sovyetler Afganistan'ı kurtarıldı. Burada son sözü söyleyecek olan, yine bunların iç dinamikleri olacaktır.

Bütün dünyada, devim ve karşı-devim süreçleri açısından durum böyledir. Ne var ki; ill. dünya ülkeleri denilen, ger kalmış, bağımlı ülkelerdeki sorunlara ilişkin, SSCB'nin yaklaşımı barışlı yolum dayatılması biçimindedir, sonuç alıcı yul olarak buna girmektedirler. İste, "biz ülkemizde demokrasiyi barışçıl haleltmeye çalışıyoruz, siz de böyle hale-

din" diyorlar. Oysa, onlardaki yenileşme ile, ill. dünya ülkelerindeki leriye doğru devimin koşulları arasında dağlar kadar fark vardır. Türkiye'deki sorunlar ile Sovyetler'deki sorunlar bir midir ki, yul ve yöntem aynı olsun? Sovyetler'de barışçıl yöntemler oldukça geçerlidir ve sonuç alıcıdır. Doğru Avrupa'da da öyle ama, bir Ortadoğu kördüğümüne ne kadar çözümlenecektir? Gerek devimler ve gerekse muhalif güçler siddetlen vazgeçebilir mi? Mümkün değildir bu. Ortadoğu'da devlet terüdü, devlet zoru bir gün bırakılın, Ortadoğu haritası allak bulak olur. Bunlar halkların barışçıl gösterilerine her gün izin versinler, çok az devlet ayakta kalır. Dolayısıyla şimdiden, "bölgenizdeki sorunların çözümünü iç içe barışçıl yöntemleri esas alarak" biçimindedir bir yaklaşım çok erken ve gerçekçi değildir. Varmak istedikleri nokta, ABD ve Sovyetlerin arkalarında yer aldıkları tehlikeli konuşmaları olmasın! Bugün özellikle İsrail-Filistin gelişsinden bundan israrlı olarak. Bu durumda düşümemek için tedbir geliştirebilir. Görüşmeler bu çerçevededir.

Dünyanın diğer bölgelerinde de -Latin Amerika, Güney Afrika, Hind Çini- Sovyetlerin basurduğulu politika, "bu yeni çatışmalar yumuşatılın, barış yolu temel alınır" biçimindedir. ABD, şu anda bundan biraz uzak durmaktadır. Şimdilik durum, bu düzeyde devam ediyor. Burada sonuç alınır mı alınmaz mı; alınca da ne kadar alınır? Açık ki, çok az sonuç alınır. Bir Orta Amerika'yı ele alalım. Nikaragua'da, El-Salvador'da barışçıl bir çözüm, buradaki güçlere o kadar dayatılmamış; ABD ve Sovyetler bunu o kadar görüşmelerine rağmen, Nikaragua, Kontra'lara karşı, "sonuç alınca kadar" anlayışla bir topyekün saldırı. El-Salvador'da devimci güçler de "kıtarda gelinceye kadar" anlayışla toplu bir ayaklanmaya giriştiler. Korukçu çarşısmalar var bugün bunlar, yani sonuçta, barışçıl yolum dayatılması tutmamıştır. Ortadoğu ya gelince, acaba İsrail-Arap çekişmesi, Filistin sorununda çözümlenecek mi? Ne kadar vaat verilirse versinler, İsrail'in kendi politikasından vazgeçmeyeceği ortada. Arap ülke-

"... Belki Sovyetler, ulusal kurtuluş hareketlerine eskiden güç destek vermezler ama, karşılarına da alma durumları söz konusu olmaz. Onun için bu yeni yenileşme "tamamen kötdür" denilemez. Daha çok kendi politikaları doğrultusunda seviyeli yaklaşımlar olacaktır. Yaklaşımın iki yönü konuşur vardır: Birincisi, klasik komünist partiler ne eskil iktisadi düzeni amaçlıdır ve bu alanda bir serbestli olduğundan, "Sovyetler'in çabasına ise evet, değişme hayır" biçimindeki engellemeler olmayacağıdır, kendi politikalarını muhalif güçlere bire bir dayatma nisbeten aşırı güçlenmektedir. Ortadoğu'da devlet terüdü, devlet zoru bir gün bırakılın, Ortadoğu haritası allak bulak olur. Bunlar halkların barışçıl gösterilerine her gün izin versinler, çok az devlet ayakta kalır..."

lerinin de, başta Suriye olmak üzere, kendi zora dayalı politikalarından, savunma politikalarından vazgeçmeyecekleri açıktır. Bir barış alımıdır, ama henüz bu çok uzaktır, bir barışa gidilebileceği yönünde ip uçları fazla değildir. Kaldi ki, diyelim ki, hükümetler düzeyinde barış olsun, bu barış topollarını ne kadar kaldırabilecekleri sorununa var. Toplumların eylemlere,

devimlere yönelmesi söz konusudur. Dolayısıyla sürekli barış, bütün bölgeler açısından söz konusu olmadığı gibi; olsa olsa ancak savaşlarda bir dinlenme, bir mola yönünde hizmet görür. Ve bu molar, daha derli toplu, dinlenmiş savaş güçlerinin yeniden kaptışması ile sonuçlanacak içindir. Devimlerin gündemde bulunduğu tüm alanlarda barışın anlamı budur; bunun arkasında SSCB de olsa, ABD de olsa, gerçek budur.

Belki Sovyetler, ulusal kurtuluş hareketlerine eskiden güç destek vermezler ama, karşılarına da alma durumları söz konusu olmaz. Onun için, bu yeni yenileşme "tamamen kötdür" denilemez. Daha çok kendi politikaları doğrultusunda seviyeli yaklaşımlardır. Yaklaşımın iki yönü sonucu vardır: Birincisi, klasik komünist partiler ile eskil iktisadi düzeni amaçlıdır ve bu alanda bir serbestli olduğundan, "Sovyetler'in çabasına ise evet, değişme hayır" biçimindeki engellemeler olmayacağıdır, kendi politikalarını muhalif güçlere bire bir dayatma nisbeten aşırı güçlenmektedir. Ortadoğu'da devlet terüdü, devlet zoru bir gün bırakılın, Ortadoğu haritası allak bulak olur. Bunlar halkların barışçıl gösterilerine her gün izin versinler, çok az devlet ayakta kalır..."

devimlere yönelmesi söz konusudur. Dolayısıyla sürekli barış, bütün bölgeler açısından söz konusu olmadığı gibi; olsa olsa ancak savaşlarda bir dinlenme, bir mola yönünde hizmet görür. Ve bu molar, daha derli toplu, dinlenmiş savaş güçlerinin yeniden kaptışması ile sonuçlanacak içindir. Devimlerin gündemde bulunduğu tüm alanlarda barışın anlamı budur; bunun arkasında SSCB de olsa, ABD de olsa, gerçek budur.

Belki Sovyetler, ulusal kurtuluş hareketlerine eskiden güç destek vermezler ama, karşılarına da alma durumları söz konusu olmaz. Onun için, bu yeni yenileşme "tamamen kötdür" denilemez. Daha çok kendi politikaları doğrultusunda seviyeli yaklaşımlardır. Yaklaşımın iki yönü konuşur vardır: Birincisi, klasik komünist partiler ne eskil iktisadi düzeni amaçlıdır ve bu alanda bir serbestli olduğundan, "Sovyetler'in çabasına ise evet, değişme hayır" biçimindeki engellemeler olmayacağıdır, kendi politikalarını muhalif güçlere bire bir dayatma nisbeten aşırı güçlenmektedir. Ortadoğu'da devlet terüdü, devlet zoru bir gün bırakılın, Ortadoğu haritası allak bulak olur. Bunlar halkların barışçıl gösterilerine her gün izin versinler, çok az devlet ayakta kalır..."

Sosyalist ülkeler, dünyanın diğer bölgelerinde de ile ilişkilerini yenileyecekler, ki yeniyorlar da, ulumu veya olumsuz yeni yaklaşımlar gündemdedir. Şu anda görülen; daha çok, bu ülkelerde politik ilerleme dayalı bir ekonomik özgürlüğe, demokratik bir ilişki yönünde eğilimlerdir. Askeri yöntemsel yaklaşımlar yerine esas alınmış, dış politikada ekonomik, içindeki yöntemlerdir. Böylelikle içinde bulundukları dar boğazı, kıtlentmeyi, bundan kaynaklanan yazlaşmayı, çürümeyi aşmaya çalışacaklardır. Sıcacı sığınma yaşamak budur.

Ölümü yünden tamamen kendini yenilemiş bir sosyalist sistemin yendini uygulanması ne kadar zaman alacak, bu süreç nasıl geçecek, şimdiden bir şey söylemek mümkün değildir. Aynı konuya ilişkin bu süreç içinde emperyalizmin, kapitalizmin etkileri ne denli sonuçlanacak, ne denli tahripkar olacak; kendi yöntemlerinde barışçılıya ulaşacak midir; bunlar için de şimdiden bir şey söylemek mümkün değildir. İki gelişmeye de klasik dahilince yönelmek gerekir. Ne var ki, sosyalist yenilenmenin, bu yönde gelişmenin, buna ilişkin bir-

"... Görülüyor ki, başta Sovyetler Birliği olmak üzere, sosyalist sistemde olup bitenler özdenirne, buradaki gelişmeler sosyalizmin inkarına değil, sosyalizmin dönüşümüne yönelmiştir. Bu sınıf mücadelesini değişik boyutlarda bir kez daha gündeme getirecektir. Sosyalizmin kendisini yenilemesi elbette yaygın kitle gösterileri ile, grevlerle ve yeni politik hareketlenmelerle ve hatta yeni kurulumlaşmaları sağlanabilecektir. Bu yadrganmalardır. Elbette emperyalizm, bundan kendil lehine yararlanarak isteyecektir, etkilemeye çalışacaktır..."

çok özgül yul, yöntem ve yaklaşımların, kalırlım kurulumlaşmasının şansı daha fazla görülmektedir. Ve bu yenilenmenin dış politikaya da yansıtacağı beklenmelidir. Bunlar görüldükleri sonra da tericiler konuşmalıdır. Bu tutum daha gerçekçi olur. Tüm bunların yanında, emperyalizmin yoğun desteği ve teşvikli ile kapitalizmin de gelişebilecek gözdari etmiyoruz, bu tehlikeden de farkındayız. Hatta ırsat bu-bursa zayıf bir noktadan özgeçirebilir de bunlar.

Gelinen aşamada, son gelişmeler ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından daha olumsuzdur. Gerek PKK'nın sosyalist imajını, gerekse önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesinin insanları bu değişiklikler ulumu yünden etkileyecektir. Her şeyden önce, NATO ve Varşova askeri paktlarının anlamlandırılması gerek gelecektir. Ki, açacağıız bira sonra Türk gericilerinin özellikle II. Dünya Savaşı'ndan sonra emperyalizm tarafından alabildiğince geliştirmesinin en hayvati nedeni, iki sistem arasında soğuk savaşın başlaması, alabildiğince yoğun yaşanmasıdır. Ne var ki artık soğuk savaşın önemli oranında aşınmaya yüz tutmuş olduğu bu dönemde, TC faşizminin ne Batı'ya ne de Doğu'ya karşı; falzaca onay ve sessiz kabul şansı kalmamış gibidir. TC, ne kadar "İeo-stratejik-anonim" önelimdir, "ordumuz anı-şanlı, kalabalık bir ordudur" dese desin; Batı den pek fazla puan toplayamaz. Ve bu konumu ile de sosyalist ülkelerin fazla kırılmaz. Ne olacak o zaman? Onca ağır bürokratik devlet, onca masrafı ve bir o kadar da hantal asker yapı suracandan-buradan mutlak aşınmaya uğrayacaktır. Geçmişte benzer bir gelişme II. Dünya Savaşı sonrası gündeme gelmiş; tek partiliktir kısmi demokrasiyi yöntemle oluşturmuş. 90'lardan sonra Türk devlet yapısının yündeydeki gelişmelerden siddette etkilenmesini beklemek gerekcektir. O da kendisinin eskil soğuk-savaşın ürünü olan devlet yapısına girişecektir. Ama bu da Türk devletinin doğasına ters bir gelişimdir.

Anlatacağız onu. Buna geçmeden önce, bögedeki gelişmeler üzerine etkilere nasıl olacak, onu biraz yakından görmek gereklior.

Özellikle bölgemizdeki temel çekişmeler söz konusu olduğunda, ABD ve Sovyetler Birliği günümüzde arık barış ve anlaşmayı ağırlıklı olarak dayatıyorlar. Sovyetlerin, Arap-Filistin güçlerinin arkasındaki desteğinde bir sınırlama olduğu geçektir. ABD'nin de İsrail'i biraz uzlaşmaya zorlamak istediği açıktır. Aynı şey, İran-Irak çatışmasında da sözkonusu oldu. Irak'ın arkasında Süddü vasıtasıyla da olsa, Arap gericiliği vasıtasıyla da olsa, sağlanan emperyalist destekte bir sınırlama var ve, Irak'ın sadırı gücünü sınırlamaktadır. İran'ın da fazla desteklenmesi, yalnız bırakılması, tek başına savaş sürdürmesini zorlaştırmaktadır. Bilirdiğimiz gibi, bu yaklaşım atışkesle sonuçlandı. Yine Arapların İsrail'e karşı bir üstünlik politikasına Sovyetler arık olmak istemiyorlar. Sovyetler'in, Arap-Filistin politikasının özünde şu yatıyor: İsrail'in küçük bir devlette yetinisin, İsrail'in meşruluğu tanınsin. Sovyetler, Arapların İsrail'i taşıfye çabalarının arkasında kesinlikle olmayacaktır. ABD'nin, İsrail'in ısgal altındaki topraklarını yeni yerleşim yerleri açmasını, Golan'ı ısgalı devine etmesine destek vereceğini beklemekte gerekir; o da İsrail'i çeşitli konularda zorlayacaktır. ABD ve Sovyetler Birliği, bir İsrail devletinin varlığı ve devamı konusunda anlaşmışlardır. İsrail, yeni sınırlarına girişmeyecek, bir küçük Filistin devletine izin verecek, ama buna karşın varlığını geçirene altına alınmış olacağıdır. Amerikan, bunu İsrail'e, Sovyetler de biraz Suriye'ye ve önemli oranda da Filistin'e kabul ettirmiş durumdadır. Gerçekleştirilecek istemin Ortadoğu konferansı temeldir. Buna karşın, radikal Arap ülkeleri ve İsrail hükümetindeki Likud Bloku, dayatılan bu politikalara hala direnmektedirler. Olusacak böylesi bir barışın, önemli oranda kendi lehlerine olmayacağına iddia ediyorlar. Onun için yolum belirsinler. Yine de bir atışkes durumu. Arap-İsrail sahasında da geçektir. zaten atışkes, 83'lerden beri yaygın olarak işliyor.

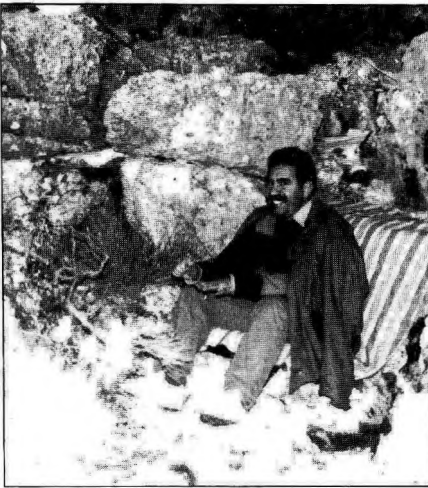
"... Türkiye'deki sorunlar ile Sovyetler'deki sorunlar bir midir ki, yul ve yöntem aynı olsun? Sovyetler'de barışçıl yöntemler oldukça geçerlidir ve sonuç alıcıdır. Doğru Avrupa'da da öyle ama, bir Ortadoğu kördüğümüne ne kadar çözümlenecektir? Gerek devimler ve gerekse muhalif güçler siddetlen vazgeçebilir mi? Mümkün değil bu. Ortadoğu'da devlet terüdü, devlet zoru bir gün bırakılın, Ortadoğu haritası allak bulak olur. Bunlar halkların barışçıl gösterilerine her gün izin versinler, çok az devlet ayakta kalır..."

Lübnan'daki atışkes, biraz demokrasiyi cephesinin lehine sonuçlanmasını benzer. Neden böyle? Çünkü, falanşist gericiliği ayakta tutmak isteyen emperyalizmi, İsrail'de de biraz da Arap gericiliği. Atışkes bundan önemli oranda önmeye geçmiştir. Şimdi daha demokratik bir devlet düzenine, nisbeten uzlaşmaya varılmış olumudur. Bu anlamda henüz devimsel zafer, demokratik zafer kazanılmı değildir.

İran İraki'taki son gelişme, ateşkes durumudur. İran bütün yüklenmesine, İslam Devriminin bütün heyecanına, ayağa kaldırılan halk yığınlarının desteğine rağmen, İrak'a boyun eğdiremedi. Boyun eğdirmemesinin nedeni, şüphesiz emperyalizmin İrak'ı, Arap gericiğini desteklediği kadar, İran'ın İraki'taki demokrasi ve ulusal çözümüne yönelik yaklaşımlarındaki yanlışlıktır da yatar. İslam Devrimi modelini olduğu gibi İrak'a uygulamaya yaklaşımı başarısızlığını önemli bir nedendir. İran'ın İrak'ı alt edememesi yalnız teknik yetersizlikle izah edilemez. Ve yine yalnız, İrak'ın dıştan çok desteklenmesi ile izah edilemez. Esasta İran'ın İrak için öngördüğü modelin gerçekçi olmaması, İran'ın zor duruma düşmesinin nedenidir. Fakat İran, halihazırda yaklaşımı ile İleri konumunu sürdürme durumundadır. Her ne kadar ateşkes ve o temelde İrak'ın yeniden restorasyonu gündemde ise de, bu ne İrak'a ne de emperyalizme teslim olma anlamına geliyor. İran yeni bir durum değerlendirmesinin ardından yeni bir Cumhuriyet seçimi ve dış politikada Sovyetler'e dostluk, içte ise, ekonominin yeniden inşası ve güçlendirilmesi yoluna koyuldu. Büyük ihtimalle, bu politikalar belli bir gelişme sağlandıktan sonra, İrak'la tekrar kapışma gündeme gelebilir; ateşkesin bizimde tehlikesi vardır. Bu konuda İran'ın istisnai radikalizmi henüz ölmüş değildir. Tasfiye olmuş değildir; di-nemeye karardır.

Arap için sahasındaki devrimci yön-tem zayıfladı. Küçük-burjuva radikali-zmi her ne kadar tasfiye olmuş, teslim olmuş değilse de, Arap gerici-liğini boyun eğdirme çabalarını 60'lardaki yaygın konuşulandan yok-sundur, bunda bir gerileme vardır. Bunun üstünlük sağlanamama bağ-lamında belirleniyor. Üstünlük sağ-lanmıyor, o halde geriye, uzlaşma politikası kalıyor. Orneğin, bir dö-nem, Güney Yemen bütün Arap Yarımadası'ndaki ırılı-ırlı emirlik-ler devrimi adıyla izah etmek ist-iyordu. Şimdi bundan vazgeçmiş ol-ma, kendisini de koruyor. Suriye örneği oranda Arap radikal mil-liyetçiliğine destek sunuyordu. Şimdi bunu sonuna kadar götürme yönünde hareket etmekten ziyade Lübnanı elde tutma, İrak'ı dengeme-ye politikalarla kendini si-nirlendirmek zorunda kalmıştır. Or-neğin, Suudi ile daha uzlaşın bir konumu tercih ediyor. Bu bir denge durumudur; Arap iç politikasında radikalizm ve gerici millyetçilik arası-nda bir denge durumudur. Zaten köklü halk devrimine yönelme, bu aşamada pek olası görünmüyor. Nedenleri vardır. İsrail çekişisi ol-duğunda, Arapların safında mücadele-ye yönelmelerin radikal bir halk hareketine yönelmeler pek olası görünmemektedir. Özellikle İrak'ta, demokrasinin halindedir. Genç bir devrimci-lerci gelişmeler le-hine sonuçlanmadıkça, gericiğin üzerine yürümek mümkün değildir. Dolayısıyla, Araplar gerek kend-i için çelişkilerinde uzlaşma ve gerekse İsrail'e ateşkes durumunu devam ettireceklerdir. Ancak bu teslim olma anlamına gelmez.

Ortaçdoğu sonundaki ABD ve Sovyet politikaları bu ateşkesle uz-laşma durumunu sürdürmeye ve mümkünse bunları burjuvazmaya yö-neliktir. Tabii bu yürütülmeye yeni birisi kendi etkinliğinin, ağırlığının daha fazla yarmaya çalışacaktır. Ama, Ortaçdoğu gerçekliğinde, ABD'nin eski İngiliz sömürgeçliğinde denemede olduğu gibi bir önemliliği çok zor-dur. Sovyetler'in de eskiden olduğu gibi Arap radikalizmi üzerinde etkileri olmayacaktır. Sınırlanmıştır. Arap ül-kelerinde bağımsız yan daha ağır basıyor. Sistemler karşısındaki ko-

numları itibarıyla durum böyledir. Or-taçdoğu ülkeleri, böylesi bir çerçeveye-yeşiyor. İçteki gelişmeler, sosyo-ekonomik gelişmeler biraz daha ol-yunacaktır, olgunlaştığı anda mevcut kurulu devletlerin kapasitesi bunların önünde giderek daha fazla engel haline gelecektir. Özellikle petrolün kaynaklanan gelirler biraz azaldıkça, içi sınırlı geliştiğe, eski klasik toplum yapısı çözüldükçe ve ateşkesle yaygın ekonomiler, bunu sürdürmeyecektir. Bu gelişmeler giderek daha fazla devrimci yöntem-ler sarılmaya götürecektir Ortaçdo-ğu halklarını. Daha şimdiden kendileri yer yer gösteren böylesine gelişme-lerin, önümüzdeki dönemde daha yaygın gelişeceğini belirtmek müm-kündür.

Biz daha çok uluslararası ve böl-gesel planda meydana gelen bu gelişmelerin Türkiye ve Kırdistan sonumuna nasıl etki edilebileceğini değerlendirilmeye çalışmalıyız. Kıscasıca belirtirliğin için, Türkiye ge-rek bölgesinde ve gerekse Avrupa üze-rinde geliştilen yurumşamadan do-layı, bir değişim zorlanması ile karşı-yaşayacaktır. Zaten TC'nin tari-hine bir göz atacak olursak, gerek coğuşu ve gerekse süre içinde kendi iç işleyişinden aldığı biçimler, ner-sinde gelişme sürecine olmayan terslikleledir. Üstüyağda olmayan, altıyağda olunan durum böyledir. TC'nin kuruluş felsefesinde ve özel-liklerinde ne vardır? Sistemleri, daha Ekim Devrimi temeline atıldığı çıktığı dönemde, kendisi savaşım dönemlerinin boğulmalarından faydalanarak ve çok istisnai bir durum kullanılarak ortaya çıkmıştır. Bu, onun hem ırsatılığının, hem de zaatını gösterir. Çünkü, istisnai bir durum ifadesidir. Öyle geçerken bir sisteme dayanarak, onun bütün diğer yar-gınları paylaşılar ortaya çıkan bir oluşum değildir. Adeta, bir paş-a çetresinin sağlığı, talancı, tüccar, te-fecci, komprador kesimle ile ele vere-rek, azınlıkların mallarına el koyma ve en taşıtı bir bürokratik devlet vasıtasıyla bu çıkarlarını en gözet-dürmez, sınırsız anti-demokratik te-melde sağlama ana hareketidir. Çıkış böyledir. En soven millyetçilik bunun ideolojik ölüpüdür. Halklar gerçeğine amansız sadırır. İki, yok etmeye, jensitlere kadar vardır.

Diş politikası, her iki sisteminde alabildiğine faydalama izlenere ku-rulmuştur. Sovyetlerin, Türkiyeye biraz İhiyacı mı belirci, hemen Sovyetlerden alabildiğine faydalanmaları ırsatılığında yatma;

"... Özal'ın Cumhuriyetçiliği olayı göstermektedir; çıkmazın ifadesidir ve en üst kurumda kendisini dışı vurmuştur. Özal, ordu güdümlü politikasının Türkiye'de iltirazsız bir şekilde yavaş yavaş geçirmesini sağlayacak en sikk ve tamamen onaylayıcı bir memurluğun adidir. Özal'ı ayakta tutan, ona onay veren, bizzat ordunun kendisidir. Çünkü bugüne kadar Özal derecesinde, ordunun bir dediğini iki etmeyen politikacı hemen hemen hiç gelmemiştir..."

ABD'nin mi ona İhiyacı oldu, bu kez ABD'ye aynı yaklaşıma yönelme, Türkiye diş politikasının iki bilinen denklemdir: İkiyüçü politikasının dorukta bir ırsatılığının, iki karşı karşı arasında çekiş, gelişimi böyledir. İki Dünya Savaşından sonraki politikası da böyledir. Faşizme karşı zafer kazanıldığına, "demokrasii"ye açıldı, 50'lerden itibaren NATO vasıtasıyla silahlı sisteme karşı bir soğuk savaşım başladığına, hemen onun İleri karakolu olarak havr aldı. 60'larda da böylesi bir uluslar-arası politikadan yararlarına yoluna girdi, kendine gelişme imkanı aradı. Buna rağmen, gelişen kapitalizm şartta, başlıca, çarpık olduğu için 27 Mayıs darbesinde olduğu gibi bir müdahaleye tank oldu. Daha sonra bu kapitalizmi sürdürdümün bütün tedbirler, 12 Mart gün bir faşist müdahalelerin kapını açtığına engel-leyemedi. Bu, Cumhuriyetini zaafiyetinde yatı. Kendi iç gelişmelerde dayalı olarak sürdürmedemeden, iç kapitalist gelişmeye, burjuvazinin otlu gelişmesine dayanamamasından İleri gelmektedir. Her bunamı-lı ve kendisini her dışarda gelişen politikalarla göre arayılan karakterinden İleri gelmektedir. 12 Eylül faşizmine doğru geliştiğimizde Cumhuriyetini, diş politikaya dayanarak içte kapitalist modeli bile çağdaş ölçülerde uygulamayaçak durumda olduğu, İki dünyayı ve buna tekabül

eden kısa ve güçlü olmayan halk hareketi ile karşı karşıya kaldığı; bunun getirdiği siyasi bunalım ve çözümlüştür kurultumunda da or-duyu devreye sokmakta bulundu-ğunu görüyoruz. İşte "Yeni Cumhuri-yet" dedikleri şey, bütünüyle dünyadaki gelişmeleri bir tarafta bırakarak; yurumşama reddeden, içerde en ufak demokratik kırpırda-nışları bastırın kaskatı bir rejim olan 12 Eylül faşizmidir. Mevcut kapitalist gelişim özellikleri, TC'nin gelişim özellikleri, bundan başka bir gelişmeye ırsat vermediği için; durum böyledir. Fırsat ABD istediği için, bilhassa zorunlu iç gelişmeler ve bunalımın ancak sert bir rejimle aşıl-abileceğini gösterdiği için, durum bu noktaya varmıştır. Gerek dışı geli-şmeler ve gerekse içteki gelişmeler bu model aşamadır.

Özal klığın ikidebir, "Çağdaş bir Partiyiz, öncüsümüçüydüz; biz Sov-yetlerden önce kendi yapılmamızı sağ-lama yoluna girdik; değiştirme, gelişime, çağdaş liberalleşirmeye vardık" yolu açıklamaları girişmesi tam bir sahtekarlıktır. Özal klığın aslında yapmak istediği; iç ve dış gelişmelerine cevap veremeyen, kend-i kendini aşmayan yapıları sürdür-mektir. Bütün bu çabaların eskিয়ে, çürüten, yaşatılmaktan kurtulma-yın rejime zoria yaşam şartları etmen hakimidir. Evren-Özal klığın '80 ve '90'lar arasında, bütün o büyük orduyu her düzeyde kullan-maları bunun içindir. TC kendini ayakta tutmayı, kendisi sürdürme-yi. Bütünüyle emperyalist destek bunların içindir. Dünyada birinci planda desteklenen, ekonomik, siyasal alanda en çok desteklenen Türkiye'dir. Buna rağmen, yine de ne kadar bunalımı olduğu, son geli-şmelerde iyice ortaya çıkmıştır. Bu-nalımı şimdiki temeldir. Seçilen Cum-huriyetçisi çözümlüştüğünü vezir bir ifadesidir. Türkiye Cumhuriyeti'nin Özal gibi bir kadere mahkum olması, kadehin garip gelişmesinde ve TC'ye tam da layık olduğu tacon geçirmeli-sidir. Özal ve Cumhuriyetçiliği, "ke başa şimşir tarak" misali, TC'nin hakkektliği bir gelişme olarak görmek gerekir.

Şunu hemen belirtelim; Özal'ın Cumhuriyetçiliği olayı gösterme-ktir; çıkmazın ifadesidir ve en üst kurumda kendisini dışı vurmuştur. Özal, ordu güdümlü politikasının Türkiye'de iltirazsız bir şekilde ya-sama geçirmesini sağlayacak en sikk ve tamamen onaylayıcı bir memurluğun adidir. Özal'ı ayakta tutan, ona onay veren, bizzat ordunun kendisidir. Çünkü bugüne kadar Özal derecesinde, ordunun bir dediğini iki etmeyen politikacı hemen hemen hiç gelmemiştir.

Diş politikası, her iki sisteminde alabildiğine faydalama izlenere ku-rulmuştur. Sovyetlerin, Türkiyeye biraz İhiyacı mı belirci, hemen Sovyetlerden alabildiğine faydalanmaları ırsatılığında yatma;

Bugün Türkiye'de bir Cumhuriyetçi, "Ben, yöneticim, önderim, devletin başım" diyemez du-rumdadır; öyleyse çıkışın yönetsilni İşte Özal, görecektir ne kadar önder, ne kadar yönetsil olduğu! Nefes bile alamaz, ayakta duramaz bir parlamento var, var ama, bu parla-mento rejim için bir asma yapıpğı bile değildir. Hiçbir gücü yoktur, yok denilecek düzeydedir. Hükümet bir figüran konumundadır. Genelkurmay da kıpır "devleti ben yöneticim" diyerek durmada de-ğildir. Bunu, ne NATO, ne ABD, ne Avrupa tasvip eder; toplım da uzun süre kabul edemez. Onun için, daha çok gıllılığ tercih etmektedir. Zaman zaman sesini duyurmaktadır. İlegal mühtiralar, özel yönlendirmeler, Genelkurmay'ın günlük işlerinde, Cumhuriyetçiliği nasıl yönetiyor? Buna MIT ve tüm istihbarat örgütleri birlikte karar verirler. Bu işler illegal olur. Açık olursa rezil olurlar, içte, dışta itibarları düşer.

Demek ki TC'yi daha çok ordu temelinde dayalı emnyet ve istihbarat kuruluşları, özel savaş kurumlarının bir teşkesi idare etmektedir.

Burjuva partilerine galince, bunlar figüranlı bile yapamazlar. Burada Türklerin İrtihsel bir özelliğinden söz etmek gerekir. Bu sisteme gele-neksel olarak, "ordu millyet iyoneti" ilkesi hakimdir. Dikkat ederssek, İrtih hareketi, ordu da hep bu ilkeye göre hareket etmiş, bunun misyonerliğini yapmıştır. İçten, dıştan silahlı İrtih yapıyor, silahlı düzenler, cumhuriyetçi İrtih adayı gösterir, mevcut silahlı burjuva partilerine, yönetim kademe-lerine, yarı yarıya adanmaları dolda-re. Düzen partilerinin hemen hemen hepsi Özel Savaş Dairesi'ne bağlıdır, onun etkisi altındadır. Zaten, istihbarat örgütleri de kıpır, bunlar bizim şu silahlı numaralı, şu kayıtlı nolu adanma-larımızdır demez ve birçoğumu bu iş-kinin resmiyeti içine bile almaz. Ancak, etkisi altına alarak, kendine bağı könlük yarıdır. Bunun biribir yönlerini, en ahlaksızca yollarını kullanırlar. Bilinen meşhur MIT ösu-yasında bunlar her açığı çıktı. "Şu otl odasında buluştular, o bundan şu kadar menfaat sağladı" biçimindeki terip ve açıklamaları işte-ni bağlamakta, yürütmektedirler. Ekonomik kuruluşların, holdingerin yönetim kademeleri bunların adan-ları ile doludur.

Tarihle baktıkın, yenicilerle kazan kaldırıldıkında, padişah devrinde, padişah İrtih etmişlerdir. Cumhuriyet'in İrtihine baktıkın görülmektedir, Mustafa Kemal'in bir emri ile olmuş-tur. "Topladım paşaları, yarı cum-huriyetli İrtih ediyoruz dedim ve abör-ğün cumhuriyetli İrtih etti" der Mustafa Kemal; öyle de olmuş-tur. Düşünelim; bir rejim bir emirle, İste-k tek bir paşanın emri ile İrtih edilmiştir. Bunların İrtih ve İrtihimiyati partiler kuruldu, partiler kaldırıldı. İşte, 12 Eylül'de her şey aynı beyan açığı çıktı; devlet, toplımı nasıl yönettiği İrtihler; TC, bu, her zoru kullanmış, talana oturmış bir ekono-miyi yaslamış, İrtih en korkunç merkezî feodal devletin kurmuş bir egemen ve barbar sınıflı kültürünün doğall sonucudur. Cumhuriyet bile sadece ve sadece orduya dayanıla-raz kurulmuştur. Çok önemli bir du-rumdur bu. Bu, herhangi bir sosyo-ekonomik gelişmenin sonucu olan bir burjuva sınıfın girişimi olarak şekillenmiş değildir. Cumhuriyet, işgal koşullarında dağıtılmış ordudan İrtih alan İrtihler ve daha çok da genç subayların zoru ile inşa edilmiştir. Ordunun, askerler İrtih kurtuluşla, İrtihya İrtihimisi; bu tehlike devam etmiştir. Dolayısıyla, ordunun zoru her geçeri bir sistem olmuştur. İşte, günümüzdeki yönetimler bundan dolayı anlaşıldır, anlaşılması bir

yönü yaktın.

Özal'ın bu taşınan beri tutmasını ne dedi nereden? Özal, bir Demirel'den daha fazla emir kulağına yatkindir; daha iyi bir emir kulu rolünü oynamıştır da ondan. Denialibir ki, bu orduyun tarih geleneğine daha yakındır, diğerleri ise, biraz Batı'yı meylli özellektirler. İşle bu durum, ordu için biraz tehlike arzederiyordu. Ona da rahatlıkla sen verildi. İşte, çok ucube bir seçim iş başına gelen çok ucube Cumhuriyetçilerin öyküsü bunları yönlendirdi. Her ANAP modelinin öyküsü yine böyledir. Demokrasi adına bunun sonucu nedir? Tamamen günlük ihtiyaçlarına cevap verme temelinde uyarlanmış bir meclis ve hükümet. Bunun anlamı, yaşanan gelişmelerin yönündüğüne bağlı olarak çok sivilin ihtiyaçlarına cevap veren bir sağık yönetime varıştır. Bunların başka fonksiyonları yoktur.

Özellikle Kürtistan gerçeğine, orada yürütülen savaşa geldiğimizde, bunun ne kadar açık ortaya çıkabileceğini göreceğiz. Ama bu sistem, mevcut durumuyla dünyadaki, uluslararasıdaki değişimlerden, gelişmelerden ötürü çok zorlanıyor. Zaten sahtekara davranmaları biraz da uluslararası gelişmelerden dolayıdır. Ordu kaynaklı bir cumhurbaşkanı fazla istenilmeyor. O halde ne yapacaklardı? En kişiliksiz bir sivil seçeceklerdi. Bu yüzden yeri dışı zorlamamın ömürdür ve etkileme, düşünüm diyordur, aslında hepsi, düzen için mahaleftir de, iktidarda, mevcut Cumhuriyeti korumak için anlaşmıştır. "Hepimiz komünist, yocularız" gibi batarsa hepimiz batarsız" diyerek bir ölüm korkusuyla birbirlerine sarılmışlardır; "Aman kaçma emvelim" diyorlar.

Bugün SHP'nin yaptığı nedir? Türkiye Cumhuriyetini iyiyi bitirecek gelişmeler vardır, Cumhuriyet batacağı kadar batmıştır. Ama onun buna en ufak bir fırlazı bile yoktur. O, gözünü Kürtistan'a dikmiş, "böbücülük kökünü kazınmasın", "dikensiz gül bahçesi yaratılmasını istemektedir.

Ortak politika yürütüyorlar. Demirel'in de bunlardan pek bir farkı yoktur. Dedik ya, bunların partilerinde ve ilişkilerinde gereken güdümlenme, Özel Harp Dairesine sağlanmıştı. Ne de demokrasisi; tamamiyle Türkiye devletinin çıkarları sözkonusudur. PKK olayı karşısında; Kürtistan ulusal sorunu, demokrasisi, işçi sınıfı hareketi karşısında içine giridireli yönelim köpeğe bir anlaşmadır. Biraz tehlike azaldı mı bu kez birbirlerini kemik koparmaya çalışıyor. Bu da köpeğe dalaşmadır. Dolayısıyla iktidarıyla, mahalefteyle, zıtlılığı, açığıyla bu statükoyu birlikte götürmeye çalışıyorlar. Ve dünyayı aldatarak uluslararası yaşam sürecini Türkiye'ye biraz daha geç yaptırılmak istiyorlar. Altan alta devrimi tamamen bastırılmak için anlaşmışlar. Örneğin, sosyal-demokratlar var, dışı karşı "Biz kendi içimizi değilmişiz, demokrasi sürecimiz iyiyi işliyor, siz bize yeter ki yardim eden" diyorlar. Bölgeli politikalarını, Kıbrıs politikalarını, Kürtistan politikalarını olduğu gibi desteklenmiş istiyorlar. Tüm bunları, ne kadar alçakça bir koalision içinde olduklarını iy gösteriyor. Özellikle Avrupa Konseyinde bunu yapıyorlar. Bütün dış politikalarında bunu yapıyorlar. Ama buna rağmen, çok zorlanıyorlar ve daha da zorlanacaklardır.

Dolayısıyla Özal döneminin, kemalist ideolojik bir yapılanmayla, nefes aldırılmaz bir bastırılmayla biçimlenen TC'nin, her zamankinden daha fazla içine girildiği tıkanmadan bir çıkışın geçiş süreci olarak belirlenmesi yanlış olmayacaktır. Özal'a yuklenen rol, özel savışın yürütülmesini uygun iç ve dış ko-

şullarını yaratmak, Cumhuriyet gelimsini, girmiş olduğu darboğazdan kurtarmaktır. Bu aşama, suni ve geçirdir.

Şimdi 90'lara giren Türkiye Cumhuriyeti gerçeği tam itibarıyla biraz böyledir. Ve bu, çok yaygın bir bunalmış fidesi oluyor. Bunalmış altıyapıdadır. Mevcut ekonominin, kapitalizmin kurallarına göre işletilmesi, büyük sorunlar ortaya çıkarıyor. Ve gelir dağılımındaki muazzam kayma -her ne kadar sermaye birikimi için yapıyorlarsa da bir patlamaya yol açacak gerginliklere yol açmıştır. Sermaye birikimi, kendi içinde bir yığın çelişkiye yol açıyor. Kimisi az kapım, kimisi çok kapım diyordu. Diğtiki uluslararası tekelilerin hükümraniği çok gelişiyor. Özellikle birçok sistemlere bunlar ortak bu, gelişiyi daha da geliştiriyorlar. Devlet üstüyaşında, statüko her ne kadar fazla aşılsada da, gerçekte varolan şey "yasaları değiştiriyor, yuğuşuyor, hukuk sistemini değiştiriyoruz" teraneleridir. Söylenilenin

"... Avrupa, bu haliyle Türkiye'yi kendi içine katmaz, Türkiye gerçeği buna uygun değildir, ama Avrupa, onu kendine bağmlılaştırır, oldukça kullanılacak bir alet durumuna getirir. Bu da Türkiye gerçeklerini biraz daha fazla zorlar. Dolayısıyla, dıştan yansımalar mevcut bunalmış daha da körüküyor. Bu körükleme bir yığın askeri darbeye yol açar. Askeri darbe, daha sona ermedi ki, etkileri iktidardadır, mahaleftedir. Ne mahaleft 12 Eylül'ü omaktan kurtulmuştur, ne de Özel. Zaten ANAP, "Biz en iyi devamcıyız" diyor. Öyle oluncda da yeni bir askeri darbenin de imkanı yoktur. 12 Eylül faşizmi aslmıştır, teşhir ve tecrit olmuştur..."

hiçbirı yapılmamış ya da yapılmışsa bile yenileme bir asma yapıyor olma cabalarından öteye gitmemiştir. Anasayy değiştirilmez, dışınca özgürlüğüne tek vuran yasaları değiştirilmez" diyorlar. Hepsini göstermelik, hepsi yalvar.

Diğer karşı, özellikle Avrupa'ya karşı zorlanıyorlar. Avrupa, bu haliyle Türkiye'yi kendi içine katmaz. Türkiye gerçeği buna uygun değildir, ama Avrupa, onu kendine bağmlılaştırır, oldukça kullanılacak bir alet durumuna getirir. Bu da, Türkiye gerçeklerini biraz daha fazla zorlar. Dolayısıyla, dıştan yansımalar mevcut bunalmış daha da körüküyor. Bu körükleme bir yığın askeri darbeye yol açar. Askeri darbe daha sona ermedi ki, etkileri iktidardadır, mahaleftedir. Ne mahaleft 12 Eylül'ü omaktan kurtulmuştur, ne de Özel. Zaten ANAP, "Biz en iyi devamcıyız" diyor. Öyle oluncda da yeni bir askeri darbenin de imkanı yoktur. 12 Eylül faşizmi aslmıştır, teşhir ve tecrit olmuştur. Yeni bir askeri darbe, tam bir teşhir ve tecrit olma dönemine denk gelecektir ki, bu nedenle daha baştan yenileyi mahkum olacaktır. 12 Eylül'ün başarısını göstermesi, daha baştan mümkün olmayacaktır. İçte ve dışta çok büyük bir mahalefte karşı karşıya kalacaktır.

Çepeçevre kuşatılmış bir durumda bulacaktır kendini. Bir de pratikte hiçbir sorunu gözemeyecekler; kimi vuracaklar; zaten vurdukları kadar vurmuşlardır; Kürtistan'daki savaşa, sürebilecekleri kadar asker ve özel savaş birliklerini sürmüşlerdir. Daha ne yapacakları? Yapacakları hiçbir şey yoktur. Tam tersine böylece bir grışimin kendilerine vereceği çok büyük zararlar olacaktır. Türkiye Cumhuriyetine, askeri darbeden ziyade gerekli olan, mevcut askeri darbelerin etkilerini, Özal'ın şahsında sivil maskeli bir kille uzatılacağı kadar uzatmaktır. Buna SHP'yi de ortak edecekler ve ediyorlar da. Demirel, kem-küm ediyor, zaten o da iskartaya çıkarılmıştır.

Bu işi, 92'ye değin sürdüreceğiz diyorlar, sürdürmeye başları başlamaz, o önemli değil; önemli olan, muazzam bir aşımaya uğramış, teşhir ve tecrit olmuş bir 12 Eylül'ün, bu kez Özal'ın sahte sivilleşme, liberalleşme manevralarıyla sürdürülmek istenmesi ve bu istemin çeşitli yansımaları olacaktır. Bunlar, sahneye çıkmış bir komünist partinin ve hatta işbirliği bir Kürt partisinin yasallaşmasını da içerebilir. Yine, uluslararası yuğuşmaya cevap vermeye yönelik sahte grışimler, saklı yarınları gizlemeye yönelik sahte politikalar geliştirilebilir. Sürdürülebilir, "gerginlik politikasını SHP'den çıkartıp hepimiz aleyhine olur, barış bözülür", diyorlar. Yani, TC teşkilatı ger. Onun için, Özal'a karşı en ufaklık bir şey yapmıyacağı" diyorlar da. İksinin de yönelmesi olayı sözkonusudur. İnönü, "devlet baba, ordu baba" kültürünün en son temsilcisidir. Bu, elbette devletin gerek sözkonusu olduğunda en alçak karşı bir kapılıklı demektir. Ve şu anda yapıldığı da odur, işte bunları vassatıyla, sosyal-demokratlara götürebilecek bir arada devlet demokralar varsa, onları aldatıyorlar. SHP hepsi kullarıyla çalışıyor. Demirel, eğer ANAP tamamen işleme durumuna düşerse devrede tutulmak istenen bir başka alettir. Yekede zaptı-rapı altında tutulan, günü gelince kullanılacak bir alettir. ANAP, bu durumu ile yeniden birkaç yıl kullanılacak. ANAP'ın hükümeti, özel savaş hükümeti olacak. Parlamento ANAP grubundan ibarettir. Demirel bile bu haliyle, ANAP grubudur, Özel, ANAP başkindir, Cumhuriyetçisi değildir" diyorlar. Bu anlamda, üstyapıdaki devlet, bütün özel savaş teahfirlere rağmen, bunalmış aşımaya çalışıyor. Mevcut altı, bunu mümkün kılıyorlar dedik. Siyasi üstüyaş, bütün bu dayatmalar karşısında şimdi bir killek içine girmiş Demirel, "Bu cumhurbaşkanı tanımam" diyor. SHP, utançtan da olsa, "Tanımam" diyor. Altan alta anlayışa da, bunu söyleyebilir; söylemezse tecrit olacaktır. Demirel böyle demerse, sırtı tüketecek. Yani, varlıklarını sürdürmek için, bunlar, sahte de olsa, ikilili sürdürmek zorundadır. Ama, bu ikilili TC için çok tehlikeli bir durumdur. Çünkü, halka ve devlete çok kötü yansır. İkiliği ortadan kaldırılmak isteseler, Demirel'i mezarla gömerler, İnönü'yu istifa ettirmeleri gerekiyor. Bu da düzenin işine gelmiyor. Birleşin deseler, Özal'ın kumandanlığında o da olmayor, istifa eden dese o da olmayor. Dolayısıyla TC, artık iflah olmaz bir bunalmış içine, hem de ikililiğin bunu daha da geliştiriyor bir dönem içine girmişti. Bunun bir alt yapı vardır, uluslararası etkileri vardır. Bunların ilki sıkıştırması karşısında, bu üstyapıdaki killek daha da yozlaşmaya yol açacaktır. Bugün halkın ancak %45'lerin altındadır; hatta son kampanya yoklamaları, %9'un altına düşmüşlüğü göstermektedir. Halk, mahaleftenden de bıkmış-

tır.

Türkiye somutunda yeni bir demokrasisi seçeneği kaçabilir mi? Bu seçeneğin objektif zemini çok güçlüdür. Herşey bir devrimci-demokratik çıkışa oldukça zorianmaktadır. Bu temelde, gelişmeler beklenebilir. Daha önce de söylemişik, PKK'nın direnişi, Türkiye'de devrimci-demokratik gelişmeye şimdiki biraz daha somut ve hissedilir bir biçimde etkide bulunuyor. Gerekenekseli söda, gerekse özellikle yenileşen biçimleriyle özünce alanında ve gruplaşmada yeniden bir hızlanma sözkonusudur. Bunun önde partleşme, cepheleşme sorunu vardır. Önümüzdeki dönemde bu daha da hızlanabilir. Türkiye'deki muhalif devrimci grupların öndekini an önemli görev, partleşme ve cepheleşmedir. Bu sorun çözümlendiği oranda, Türkiye'nin de, önemli bir demokratik savışım ortamına girmesi olasıdır ve 90'larda bu, kesinlikle sürülecektir. Rejim bazı tavizlerle bu gelişimi kılmak, yoz-

ihmalidir. Burada esas önemli olan; devrim güçlerinin, halk güçlerinin zayıflığıdır. Bunalmış, hiç de daha fazla derinleşmeye gerek olmaksızın halk güçleri, devrim güçleri harırsa devrim kapıdadır. Ve sorun bu tarzda çözülecektir. Bütün gelişmeler, Türkiye'nin devrimci bir döneme geçirdiğini itiraf anlamına geliyor. Mevcut bunalmış, çözümsüzlüğe karşılık olarak geliştirilen sahte düzen ve yenilenme çarelerinin iflas etmekte kurtulmamaacağı açıktır. Dolayısıyla, bunalmış ve giderek, buna bir devrimci çözüm aramamın, Türkiye'nin 90'lı yıllarında gerçekleşmesi olacağı bellidir. Yenilenme değil, bunalmış devrimin gelişmesi sözkonusudur. 2000 ler, kemalizmin kendisi yenileyerek tırmaması dönemine değil; bilakis iflas etmiş olarak ve hem de anlalenerek görülmüş bir baskının, anti-demokratizmin başlıca suçlu olarak yarınlamaya başlaması oluncda olacaktır. Bunalmış, değil çözüme, daha da derinleşme, butünüyle devrimci kuvvetleri tarah sahnesine çıkarmaya doğru yol almaktadır. Cumhuriyetçileri, parlametosuyla, danışlarıyla anayasa mahkemesiyle, perdelemiş bir özel savış açığıyla ne kadar bastırılması bastırılmaz, güçlerin tarih sahnesine çıkışı ve oynayacağı rol, yaratacağı devrimci dalga engellenmeyecektir.

"... Bugün SHP'nin yaptığı nedir? Türkiye Cumhuriyetini iyiyi bitirecek gelişmeler vardır, Cumhuriyet batacağı kadar batmıştır. Ama onun buna en ufak bir fırlazı bile yoktur. O, gözünü Kürtistan'a dikmiş, "böbücülük kökünü kazınmasın", "dikensiz gül bahçesi" yaratılmasını istemektedir. Demirel'in de bunlardan pek bir farkı yoktur. Dedik ya, bunların partilerinde ve ilişkilerinde gereken güdümlenme, Özel Harp Dairesi'nce sağlanmıştı. Ne demokrasisi; tamamiyle Türkiye devletinin çıkarları sözkonusudur. PKK olayı karşısında; Kürtistan ulusal sorunu, demokrasisi, işçi sınıfı hareketi karşısında içine giridireli yönelim köpeğe bir anlaşmadır..."

laşımına isteyecektir. Ne var ki, PKK ve Kürtistan ulusal sorunlu mücadelede durduka, çok zor olacaktır.

Dolayısıyla Türkiye ortamı sözkonusu olduğunda, çok kötü bir bunalmış dönemini içine giridireli; tüm özel savış yöntemlerine rağmen, bu bunalmış derinleşmiş olduğuna; içine, başta en üstyapıda olmak üzere, toplumun her tarafına gitmekle yoğun bir biçimde yayıldığı; kemalist devlet modelinin, cumhuriyet modelinin, "mili birlik bütünlüğü" sürdürülmeyeceğidir; soven faşizme götürülen milliyetçiliğin savunulmamaçak duruma geldiğini; o "sınıfsız, imlatsızız bir kille" satasatısı- nın yerle bir olduğuna görmeekteyiz. Bu nokta bir gelişimdir. Bu noktadan sonra bir yenilenme gerçekleşecek midir? Sorun budur. 90'lar yenilik yılları olacak mıdır?

Sovyetlerde onca kille baskısı karşısında, yeni iç dinamiklerin zorlanması karşısında bir yenilenme yaşanıyorken, baştan sona kadar statüko bu ve bunu ısrarla sürdürmekte ayak direten bir anlayış ve yöntem, saat Batı istediği işi yenilenmeye geçirecektir mi? Bu çok zayıf bir ihtimal.

Dolayısıyla, yenilenme değil, bunalmış derinleşme daha kuvvetli bir

yenilenme değil, bilakis, daha önceki dönemden, 80'lerden önceki Cumhuriyetten daha geri bir duruma düşmesine yol açmıştır. Bunun düzeni sahipleri de söylüyor. Hiçbir şey, 80'lerden öncesinden daha iyi değildir. Her şey eskisinden daha sahte, daha kötü, daha suçlu olduğu bir yapılanma, aceta bir karikatür düzen sözkonusudur ki, bu kadar düşmüş bir yapının kendini yenilemesi, kendisi aşması mümkün değildir. Ancak, bütün halk güçleri olursa, nefes almaz duruma gelse, düzen yürüyebilir. Ama bu da, çürütmenin daha da derinleşmesi olacaktır. Ve sanmıyoruz ki, hiçbir halk, eğer lanetli bir durum surekli yaşamaya mahkum değüme, bu durumu sürkli yaşasın. Halk, mullaka öncülerini, sözcülerini, öncü kurullarını bulup, dünyanın bu denli demokratikleştiği ortamda, kapitalisti ve sosyalistyle tüm ülkelerin "demokrasisi" dediği bir ortamda, kendine sahip çıkacaktır. Türkiye halkı, ağırlığını demokrasiden yana koyacağı, kendi devrim seçeneğini gündeme getireceği kesindir. Kısaca, Türkiye'nin 90'lardan itibaren, daha da hızla yayılacağı gelişimin ana perspektifi budur demek daha doğru olacaktır. Şüphesiz toplumsal gelişmeler dört dörtlük yaklaşımlarla belirtmek mümkün değildir. Her an yeni gelişmeler kaçabilir, yeni faktörler sürülebilir, yeni yönlere olabilir; ama, tarih bilini, tarih perspektifinde güncel uluslararası gelişmelerin yönü dikkate alındığında, TC'nin yakın özellikleri gözden alındığında, bizim, bundan sonraki gelişmelerine ilişkin çizdiğimiz esas itibarıyla böyle bir gelişmeye doğru yol alacağı belirtilebilir. Ağır basan yönü, olası toplumsal patlamalara yönelik bir karşı-devrimci planlanmasdır; altıyapı ve üstyapının, kendini geçici halk savışına karşı, halk patlamalarına karşı örgütlenmesidir.

Yenilenmeden sözedilecekse, bu temelde bir yenilenme; özel savış ihtiyacına göre bir yenilenme çok hızla yol alıyor. Göstermelik bazı reformist çıkışlarla iyan veriliyor. Sahte sol, icazetli, güdümlü komünist partiler; Kürt partileri, halka Kürtlük bile, temelde bir yama olarak düşünülebiliyor. Ama bunlar, gerçeği özde değiştiremeyecektir.

Düsseldorf-PKK Davası: tutuklularından Selahattin Erdem'in mahkeme heyetine yönelik açıklaması:

KİM TERÖRİST?

Avukatların vermiş olduğu tarafgirlik dilekçesini destekleyen açıklamalar yapmak istiyorum.

17 Ocak tarihli konuşumda, iki yıldan beri özellikle susturulmuş olduğunu ve bu tutukluluk olayının önemli bir amacının bu olduğunu söyledim. Geçen dönemde bana söz hakkı verilerek bu bir kez daha kanıtlandı.

Daha düzelseler ilk günlerinde birinde, bize karşı bilinciği bir tahrik aşaması var olduğunu ve burada bile ağır tahrik edici yöntemlerin zindanlığı belirlenmiş. Bu yöntem bugün e kadar sürmekte. Bu yöntemde aparantı, kadırların her durumda bu yöntemle başkalarını bura daki çalışmaları sabotaj ettiler. En son geçen dönemde bunun tipik bir örneğini yaşadık ve iş bir örgütün bütününe ve bir halka kadar uzanan bir hakaret düzeyine vardırıldı. Bu tahrik olayı öyle boyutu ki, sadece karışımada oturanlardan gelmiyor, onlarla birlikte arkamıza oturanlardan da geliyor. Bunların olmasını istedik, ancak olmasını da yadırgamıyoruz, sadece bu onlarla gerçekleri gizlenemeyeceğini ve bu tür onaylara düşmeyeceğini yeniden belirtiyorduk.

1988 yılında Kürt halkının ulusal kuruluş mücadelesine karşı kullanılmak üzere pilotlarıyla birlikte 3 FAC helikopterinin Türk devletine verildiğini ve kullanıldığını belirten açıklamamın "kaba yanlış" olduğu burada söylendi. Karşıtarafın daha karret emeli saygılı bir tutum beklemek gibi bir anlayışımı yok. Fakat, değişik basın-yayın organlarının birçok kez açıkladıkları bir haber benim de söylemiş olam: herhalde "yalan söylemek" biçiminde karışılacak; buna, dense dense "yanlış bilgi" denebilir. Çünkü elimdeki belgeletir olduğu kaydedim, "yalan" sözü dönerek tekrar sahbine girer. Kimin yanlış bilgi yaymaya çalıştığını göstermek için ise, önceki söylediklerime şunları ekleyebilirim. Örneğin, bu helikopterlerden birisi BK-117 numaralı. Bu helikopterlere ve pilotlara karşılık alınan ücret ise, yaklaşık 73.000 DM. Bunları Milliyet gazetesi birkaç kez yazdı, fakat ben 31 Aralık 1989 tarihli 2000'e Doğru dergisinden aldım. Gereksiz Amerikan ve Fransız helikopterleri için ödenen ücretleri de söyleyebiliriz. Bunlar yetmezse şunu da ekleyebiliriz: Türkiye radyoları, 12 Ocak 1990 tarihinde "Meclis Saati" adlı haber bütününde, SHP Balikesir milletvekili Önder Kırıl'ın TBMM'ne verdiği bir soru önerisini, bu helikopterlerin parasının nerede ödenildiğini sorduğu haberi verdi. Aynı haber, 12 Ocak tarihli Cumhuriyet gazetesinde de yayımlandı. Tabii adı geçen milletvekilinin amacı, Türkiye için yapılan bir yolsuzluğun açığa çıkarılmasını araştırmaktır. Bizim için bunun fazla önemi yok; burada önemli olan, bu helikopterlerin Kürtistan da Türk halkına karşı kullanılıp parasının da ödendiği olduğunu tartışma bile götürmediği ve bunun TBMM tutanaklarına geçmiş olduğudur. Dikkat edelim, Türk devletinin en üst organı, bu olumsuz olayın içinde yolsuzluk yapıyor. Baş Sence işe, hata bunun için "yalan olduğunu" söyleyerek kamuoyuna aldatılacağına sanıyor. O halde, sormak gerekliyor: Peki yalanı kim? Yanlış bilgi hangisi?

Dahası var. Bu helikopterler, Han'de, Şırnak'ta kimyasal bomba kullanılan Türk birlikleri içinde yer alırdı. O birliklere katılan ve bu bombardımanlarda yer alan askerler, daha sonra kimyasal bomba kullandığını kamuoyuna açıkladılar.

2000'e Doğru dergisi, bu askerlerin el yazması olan mektuplarını yayınladı. 1988 yılı boyunca, Sadıcan rejimi de Güney Kürdistan'da Kürt halkına karşı kimyasal bomba kullandı. Bu gazların Saddam rejiminin kullandığını sunulmuş. Batı Almanyanın Satzgericht AG ve VAT şirketleri esas rolü oynadı. 1988 yılı baharında Halle'de kullanılan bu silahlarla on bine yakın Kürt insanı katledildi. Tam da bunlar olurken bizler tutukluyduk. Tam da bu vahşi katliamları protesto ederken, bizler "terörizm" sayıldık ve dünya kamuoyuna aydınlatılacak çalışmamız durdurulmuş istendi. İşte bu davamız özü budur. Bunlar birbirleriyle ilişkisiz sayılırlar mı hiç? Bizim bunları açıklamamız, "İçinden en ağır cürümleri işleyen insanların çıktığı bir örgütü desteklemek" biçiminde çarpıtılmaya çalışılıyor. Peki "cürüm" ne? PKK önderliğinde ulusal-demokratik haklarını isteyen Kürt halkını katletmek "cürüm" değil mi? Almanyada dernek kurup, gazete çıkarmak mı "terörizm"dir, yoksa Kürdistan topraklarına ve Kürt halkına izlenen kimyasal bomba kurtarmak mı? Mektup yazmak ya da Kürt halkının katledilmesini önüne insanlığına duymaya çalışmak mı "terörizm", yoksa helikopterle, pilotuyla, tankıyla, makıyla ve çok köpekleriyle Kürt halkına karşı Kürdistan'da savaşmak mı? Eğer Baş Sengenin mantığını geçeri ölçüde karşı alırsak, öyle sanıyoruz ki bundan en çok Alman toplumu zararlı olur. Dolayısıyla ödüncüne tarihi, ele alamayacak kadar zararlıdır. Herkes bilirdi ki, "Kürt" ya da "Kürdistan" kelimeleri işi söyleyen, Kürt ulusunun özgürlüğü ve eşitlik haklarını isteyen herkes, Türk devleti tarafından "bölücü" sayılarak derhal tutuklanıyor. Bunun için Türk, ya da Alman ulusundan olmak hiçbir fark doğuruyor. Bugün Diyarbakır DGM'de bunun tipik bir örneği yaşanıyor ve bu nedenle bir Alman vatandaşına söze yarılmaya çalışılıyor. Türkiye'de PKK'den oluşan güç harfi, ya da aynı anlamda olmak üzere APO'dan oluşan güç harfi elinde ki kağıda yazan on yarımdan çokuk bile "en tehlikeli terörist" sayılıyor. Elbette bunu yadırgamıyoruz. Fakat Federal Almanya Cumhuriyeti'nde de buna yakın olaylara karşılığında bunu yadırgamamak mümkün mü? FAC, Kürt halkına ilgi ve yakınlık duyan vatandaşların "sankinalı vatandaş" olarak mı görüyor?

Ki yıldır yazdığı mektup ve yazılardan sadece bir tanesi PKK tarihine ve PKK'ye karşı teşahhata komplice ve provokasyonlara ilişkinidir. Başka yoktur. Ben de nerede olduğumun bilincindedim ve yazılarında buna dikkat ettim. Örneğin, içinde yay Rehmann için en aşşayılı sözleri yazıldığı mektuplar gelip bana ulaştı, fakat benim çok dikkatli hazırlanan ve bu tür şeylere asla yer verilmeyen mektup ve yazılarım engellendi. Bu duruma hayret ettim ve bu hayretimi yazıştığım insanlara bir kez ifade ettim. Fransa da birlikte kaç idim arkadaşımızın gönderdiği bir mektup bana altı ayda ulaştı. Kendisine ise beni ziyarete gelmesi için izin verilmeli, Almanyaya ya girişine müsaade edilmeli. Örneğin, daha önce avukatımın sözcükünü etmiş 17 sayfalık yazı, İran'a Irak arasında atışkes ve bunun iki ilkedeyaratabileceği olası gelişmelerle ilgili. Sadece konuşulduğu dört paragraf Kürdistan'a ve Kürdistan'ın bundan nasıl etkilenebileceğini attı. Peki mu "Avrupa alanında terörist he-

defler göstermek"? Kürdistan'dan ve Kürt halkının ulusal kuruluş savadığını söylemek mi "teröristlik" oluyor? Sözcü iddianame bile buna genilava savadı diyor. Anlaşılan bu davayı açanlar, gelişmeler karşısında sıkıştıkça daha da geri ve inkaracı oluyor. Ben, şimdi kadar engellenen bütün mektup ve yazılarının başka tarafa iş bir heyet tarafından yeniden incelenmesini istiyorum.

Bu durumlara başlatılan mahkeme kararı, önceki bir tarza da olsa, kültür, dil iligli ve benzeri faaliyetler için "terörizm" denemez. Herhalde bunları içine gazete yayınlamak da giriyor. Baş Sence işe, kendim özelem duyusuna o denli yer etmiş ki, hala burada Serowebün ve Berokedan gazetelerinin "terfist olduğu" söylüyor. Kaldı ki burada soru adni geçen gazete de değildir, benim mektup ve yazılarımdır. Ancak bunu yadırgamıyoruz. Olguların çarpıtılmak, karıştırmak ve gündemi dağıtmak zaten bu davayı açanların temel yöntemleridir. Daha önceki bir konuşmamda da ben, buradaki cam duvardan söz edince, onlar "Suriye ve Sovyetler Birliği" dediler. Sanki bu cam duvarı buraya koyan onlardır gibi. Bunların birbiriyle ne iligli var?

Quisinglik ve Petainlik dünyaya bilinen bir olaydır. Dünyada böylelerine avukatlık yapacak kimseler çıkmaz. Fakat, öyle anlaşılıyor ki, Kürt Quisingleri bile denemeyecek kadar aşşık duruma olma bazı varlıklarının avukatlığı yapmak için epeyce hevesli oldukları ortaya çıkmış gibi. Bu ve davadaki sorunun bile, böyleleri ile PKK arasındaki bir sorunmuş kesilene bile değildi ve bu çok kaba bir çarpıtmadır. Sorun PKK içinden yaratılmak istenen Quising taslaklarına ilişkin de değildir. Hiç kimsenin davanın niteliğini böyle göstermeye çalışması. Önemüze faşist Türk sömürgeciliğinin polalarını çıkardığı üç-beş Quising taslağı sürmek için çaba harcannasın. Biz, gerçekleri ortaya koyacağız ve her türlü çarpıtmayı başa çıkaracağız. Ne emperyalist sistem Alman emperyalizminin arkasına gizlenebilecek, ne de Alman emperyalizmi Kürt Quising taslaklarının arkasına. Gerçek sorun, Alman emperyalizminin şahsında somutlaşan emperyalist sistem ile Kürdistan halkı arasındadır. Kürt halkının ulusal kuruluş istemi ile emperyalizmin sömürgeci varlığı arasındadır. Daha önce belirttiğimiz, askeri müdahaleye varan sömürgeci yaklaşımın, sorun yaratır. Faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan üzerindeki sömürgeci egemenliğini yaşatılmak istenmesi ve bunun çabasıdır sorun olan. Bu davayı ortaya çıkaran neden ve davamız öze işte budur.

Kürdistan halkı, PKK önderliğinde faşist Türk sömürgeciliğine karşı bir savaş yürütüyor. Bu, yok edilmek istenen bir halkın ulusal kuruluş savadığı, yoksa Alman emperyalizminin iki dünya savaşında yaptığı gibi dünyayı istifa savadığı değil. Kürt halkının kendisini ve ülkesini kurtarmaya savadığı, Kürt ulusunun kendi kaderini kendisinin belirlemesi mücahadesidir. Değil bunun "cürüm işleme" olduğunu" söylemek, bunu olumsuz görecektir bir tek insanın olabileceğini bile sanmıyoruz diyeyce. Tabii insanlık değerlerini künyetmemiş ve sömürgeci değilsen. Ben, burada kuruluş savadığını söz ederken, bu davayı açanların "biz de kurtarmaya çalışıyoruz" diye düşündüklerini sezer gibi oluyorum.

Evet, bir "kurtarma olayı"nın varlığını biz de yadırgamıyoruz. Ama bu olay nedir? Bu, PKK'yı merkez komitesinden, Kürt halkını PKK'den ve Kürdistan'da Kürt halkından kurtarmaya çabasıdır. Durum sömürgeci bir yaklaşım ve işgal savadı olduğu açıktır. Hakimimiz başta Batı Almanyaya olmak üzere dünyanın dörtbir yanına müdahale çalışmamın başka bir anlamı ve amacı yoktur. Bunun emperyalizm ile Türk sömürgeciliği arasındaki ortak politik işbirliğinin sonucu olduğunu hiç kimsenin inkar edemez. Bu, geçmişte Ermeni halkına karşı yapılmış benzer bir soykırım uygulamasıdır. Biz, buna karşı çıktığımız ve tersine çevirmeye çalıştığımız için "terörist" oluyoruz. "Cürümümüzü" oluşturan şey işte budur. Ancak şunu da belirtelim ki, PKK'nın, Kürt halkının ve Kürdistan'ın işlerine girdiğinden kaçınmaya, müdahale etmeye hiç kimsenin hakkı yoktur. Böyle bir şeyi askeri müdahale düzeyine vardiirmek ise, çok daha ağır bir durumdur.

Bu dava, en az Kürt halkı kadar

Alman halkı için de zararlıdır. Belirleme bizim işimiz değildir ama, FAC'ın uzun vadeli politikalarına da pek uygun olduğunu sanmıyoruz. Kısa dönemde bazı kazançlar sağlansa da, böyleleri bir politikaya uzun vadede önemli bir alan için politikaya kalabilir. Bu davanın böyleleri bu düzeyde gelmesini bizi istemedik. Bu düzeyde gelmesi için büyük sabır ve yoğun çaba gösterildi ve hala da çaba harçılıyor. Fakat özellikle maddi kazanç sağlanan bazı çevreler, bu davayı işbirlikçi işbirlikçiler için elerinden gelen çabayı harcıyorlar. Bizde bir halk sözü var, "rüzgar eken, fırtına getirir" derler. Bazı çevreler, bu çevrede habire rüzgar ektikler ve hala da ekmeğe çalışıyorlar. Fakat, bir gün Kürdistan ulusal kuruluş hareketinin zararlı kazanımlarına karşı karşıya kalacaklardır. Önemüze gelececek böyle olacak, faşist Türk sömürgeciliği yaşatmaya emperyalizmin gücü de yetmeyecektir.

Selahattin Erdem
23 Ocak 1990

Düsseldorf-PKK Davası'nda PKK'li tutukluların takipsizliği ilişkin dilekçelerinin görüşülmesi sonuçlandı

Baştarafı 1. sayfa

başka bir şey değildir. Savcılık bu ve buna benzer peşin yargıyı yansıtan çeşitli açıklamalardan bulunmuş. Takipsizlik kararına ilişkin tutukluların görüşürlme alanına ilişkin hemen her ortadan kaldırılmıştır. Zira, savunma postası bildirilmiyor engellenmektedir. Durumu böyle olunca da tutuklular sözcükünü takipsizlik kararına ilişkin görüşürlme alanına yoksun kalmaktadırlar. Zaten sürekli gündemde olan yanlış terleme sorunu ile tutukluların davaları bütün kapsamlıya izleme imkanı olmadığı için, dava otomatik emperyalizmin bir gövde gösterisi deniştir. Nitekim bu durum karşısında tutuklu Kürt politikacılar Selahattin Erdem, "Bizim yerimize resimlerimiziz ası ve biz tekrar hükümlerimize yollanacak, oynanan oyun da tamamlanmış" denmiştir.

Savunmanın tüm çabalarına rağmen, Başkan hakimim, savcılığın baskısıyla varolan tüm bu sorunları bir yana bırakarak, her şey hukuki bir biçimde yürüyüşüne devam ettirmeye karar vermiştir. Bu kararın, emperyalizmin okunmasına geçmek istenmesi karşısında avukatlar, mahkememin artık tümüyle açık bir biçimde taraf tutar bir konuma girdiğinden, güvensizlik başvurusunda bulunmuşlardır. Oysa ortada belgeler ile açık bir biçimde sunulmuş olan takipsizlik kararları dilekçelerine ilişkin gereken karar dururken, bunu belirsiz bir geleceğe erteleyen Federal Başsavcı Rehmann'ın son basın toplantısında yapmış olduğu uyarıya tana deniğün diğer tarza davamızın akış sürecini sözcü "hızlandırma" girişimi, mahkememin tarafsızlığını yitirdiğinden en açık göstergesidir. Ancak "arsızın yüzüne tükürüldü mü, yarabdi şükür Nisan yağmuru yağdı" dercesine, dört tane güvensizlik dilekçesini, "zamani geçtiğinden işleme konulmayacağına" gerekçesi ile reddetmek, ancak bu türden bir utanmazlığın ta kendisidir. Mahkeme heyetinin utanmazlığı, öyle bir derecede varmıştır ki, sunulan güvensizlik dilekçelerine karşın Federal Savcılık mahkemeyi savunmak ve mahkememin haysiyet ve şerefine saldırdığı bulunulduğuna belirlemek zorunda kalmıştır. Oysa çok haklı bir

biçimde bir Kürt politikacısının belirttiği gibi, "Olmayan bir şeyi nasıl hakaret ediliyor?"

Nitekim bu noktaya Selahattin Erdem, vermiş olduğu güvensizlik dilekçesinde değinerek, "... Sözlerimi işle çümle ile bitirmek istiyorum. Bir mahkemede savcı, hakimi hakimden daha fazla bir gayrette savcıdır, bu kuşku uyandırır, arada şike mi var diye? Ah! Sapık işin süylenenlere götürüldüğü gibi, sanıkların dinlenir derilerine göre daha çok olanaklara sahip olduğuna söylemek, aynı zamanda ortada adil olmayan bir durum varlığını ve diğer sanıkların olanaklarının kısıtlanmış olduğunu da iftira etmek demektir. Buradaki faşist demokrasinin ortamında bu tür iftira olayları dünden beri iligili oluyoruz."

Selahattin Erdem'in el konulan bir makedesinde, "Federal Alman Ordusu helikopterlerin pilotları ile birlikte Kürdistan'da askeri operasyonlarına katıldığını" bahsetmesini (ki bu konu Türk parlamentosu tarafından güncel tartışılmıştır) bir gerçek ve bunu Türk hükümeti yetkilileri de inkar etmemektedirler. Federal Savcılık kaba bir yalan olarak nitelendirilmiştir. Federal Savcılık, kendii bu yalanına hükümetin açıklamaları kanıt olarak iligili sürmektedir. Oysa bu bir olay değildir. Federal Alman hükümeti, Irak'ın Kürt halkının imhasında kullandığı kimyasal silahların üretimindeki rolünü veya herhangi bir başka iligili dünya ölçekindeki kimyasal silah ve atom bombası üretimindeki rolünü de inkar etmiştir, ancak mızrap çınarına sığmaz.

Federal hükümet, birçok suçla ilişkin yapmış olduğu açıklamalarında, rolü ve payını reddetmesine rağmen, gerçek gizlenemmiştir.

Federal Savcılığın bu vb. tahrik edici provokatif açıklamalarına karşılık görüş belirtmek isteyen Selahattin Erdem'e, mahkeme başkanı söz hakkı tanımamıştır. Mahkememin tarafsız bir organ olma özelliğini yitirerek, adeta Federal Savcılığın bir eli kurumu gibi davranması, daha önce sunulmuş olan ve önemüze durdurulmadığı da sunulması beklenen güvensizlik dilekçelerinin ne kadar gerçek olduğu doğrulanmıştır.

İçinde çalışmaların sıklaştığı birani önce **Mustafa Kemal Öztürk**le tanıştılar. Bu kişi bana önceleri tek, daha sonra ise bir köylüme birlikte siyasi ders veriyordu. Daha sonra bu gruba hem siyasi ders çalıyordu, hem de Okmeydanı'nda adam örgütlemeye çalıyordu. Ama ben, hem derslerde konuşulanları, hem de çalışma alanındaki kimlerle konuştuğumuzun hepsini rapor et bilirdiyordum. 1983 yılının başlarında **Oğuzhan Kayserilüğü**'nü Bakırköy'de buluşma yerinde yakaladımın sağladım. Benden suçlanmeme mümkün değildi. Çünkü o gün öğleden sonra ben, **Mustafa Kemal** ile buluşmaktım. Oysa ben o kişiyle saat 10 civarında yakalattım, randevu yerini daha öncece beraber çalıştığım için biliyordum. Zaten raporlarımı da randevu yerlerinin hepsini biliyordum. **Rıdvan Çet'in** Adanaya bağlı götürülerek yakalanması ve **Mehmet Yalık** isimli İzmir sorumlusunun yakalanması, bunlarla birlikte **SVF**'ye karşı İstanbul'da geniş çaplı bir operasyonun yapılması, İstanbul Sanayi Mahallesi'nin basılması, burada **İsmail Bakırköy**'ün 34 kişisin alınması, yine aynı operasyonda **Murat kök** isimli **Mustafa Kemal** ile **Nezvat Alınpar** ve **Cemal** ile yakalanması, benim **İlker Tunçay** a iletişim raporlar ışığında gerçekleşti. Bu arada destifle olmamanın için beni de yakaladılar.

Nezvat'la ben Okmeydanı civarında adam örgütlemek için görev vermişim. Biz de bu doğrultuda çalıştık. Bana verilen **Kıvılcık** gazetesi, hiç dağıtmadım. Ya yarıydım, ya da çöpe atardım. Bunun dışında, konuşmuştuğum gençlere bu işin ucucağı olduğunu, öldüğünü, işkencenin de öldüğünü söyleyerek, onları birhanelere götürüp alınsanlık edilmelerini sağlıyordum. Bununla da genenç gözünü korkutuyordum. Türk devletinin yıkılışı olduğunu, bununla başa çıkmanın mümkün olmadığını kafalarına sokmaya çalışıyordum ve başarıyordum. Da böylece çok insanı çıkmaza sürükleyerek ajanlaşmasını sağladım. O zaman çok iyi iş yaptığını sanıyordum. Ancak şimdi şuna inanırım, şerefisizliğini en büyüğüne yapıyormuşum da farkında değilmişim. Bana gerçekten para yine insanlığı öğretilirdi, bu kadar kötü bir insan olmadım. Ajanlaştırıldığı insanları şöyle sıralayabilirim:

1. **Hüsnü Kanatoğlu**: Bu kişi şu anda elektrik mühendisi olarak yer almış. Kendisi Çalıstıyör Adresi, Soyr Eşref Yokuşu, Felek Sokak, Felek Han, No 2, Kat 3, Daire 12, Lisar Elektrik. Bu en son **Dev-Sol** içinde faaliyet yürütüyordu. Avusturya Soncorre Hastanesi'nin bitişindeki sokakta oturuyor.

2. **İsmet Soykan**: Bu kişi de Soyanlık Reklam İşlerini yapıyor. Firmanın adı, Soyan Reklamcılık, Adresi, Oto Sanayi Sitesi, Petrol Ofisi bitişinde, No 1, sanayinin ötesinde 4, Levant. Bu kişi de son olarak **Dev-Sol** içinde faaliyet yürütüyordu.

Bu kişi kişiyi ben kendim ajanlaştırdım. Bunlar daha sonra beni geçtiler. Hem maddi, hem manevi olarak benden daha iyi durumdalar. Bu kişilerden en son eylemi, Okmeydanı'nda üç veya dört **Dev-Sol**'cunun evde basılarak imha edilmesini olaydır. Bütün bilgileri polise bunlar veriyorlardı. Çünkü bu bölgede çalışma yapıyorlardı. Tabii benim bildirmedim birçok **Dev-Sol**'cunun yakalanmasını sağlayan bu kişilerdir. Çünkü bu kişiler o dönemde öğrenciydi. İstanbul Teknik Üniversitesi'nde **Dev-Sol**'la ilişkileri杰varı vardı.

Bunları ben **Sosyalist Vatan Partisi** içinde iken ajanlaştırdım. 1983 seçimlerinde **İlker Tunçay** in

yzbaşılan istifa ederek **ANAP**'tan istifa edilme seçilmesi beni de başka bir polise tanıtmasına yol açtı. Ancak yine **İlker Tunçay**'a İstanbul'da gelip gitmekte görüyorduk. Polis, sıyısı şubede o zamanlar **Partişler** olarak **Sosyalist Vatan Partisi** davasına bakan **İlyas Akman** isimli kişiydi. Bunun gerçek ismini hiçbir zaman öğrenemedim. Çünkü bu adamın diğer bir lakabı da **Artış Haydar**'dı. Bu kişiyi bundan sonraki dönemlerde çalışmaya başladım. Bu adamla çalışmamız tamamen demekler ve halk eğitim merkezi içindeydi. Çünkü devrimci artık bu tür faaliyetleri buraları kaydırmaya başlamıştı. Bunu da polis çok iyi biliyordu. Burakla bizleri sokarak çalışmaları hakkında bilgi getirmeye istiyordu. Örneğin, Gültepe Halk Eğitim Merkezi'nde **Hüseyin Gül** isimli bir siyasi komiser tarafından ders veriliyordu. Bu kişiyi kimlerin siyasi bir komiser olarak ispat etmesi mümkün değildi. Bu adam fakolter, tyt,atro'nun iyi derecede eğitimli görmüş biriydi. Adam bunu çok iyi kullanıyordu. Nitekim Gültepe'deki birçok insanın yakalanmasını sağladı. **Dev-Yol**'cu, **Dev-Sol**'cu, **Kürtülüğ**'ü insanları yakaladımın ve destifle edilmelerini sağlayan kişidir. Ancak kısme bunu biliyordum. Kendisi Erzincanlıydı. Daha sonra Gültepe Halk Eğitim Merkezi'ni kapatarak **Kişiler** Foklor Araştırma Kurumu'nu kurdu. Ayrıca **Çağaloğlu**'nda kendisine ait olan **Hulson Ev** Alteleri firmasında faaliyetlerini yürütmeye başladı. Buraca amaç, devrimcileri be, istilemek ve bunları etkisiz kılmaktı. Bu kurulum çalışmaya yürüttüğü yer ise, **Çağlayan 250. Yıl** lilkulüvü'dü. Cumartesi ve pazar günleri çalışmaya yürütmelekteler. Daha sonra **Hüseyin Gül** Ankara'da yeni bir inşaat firması kurarak buraya yerleşti. Hulson inşaatlığı adı altında bu firmayı yönetmekte. Ancak görüşme de devam ettirdiğini zannediyordum. Çünkü ayda bir İstanbul'a gidip gelmekteydi. Şimdi firmanın başında ise, kendi adamlarından **Adnan Mengen** isimli bir **TKP** ajanı vardır. Bu da uzun boylu oluy, Beyoğlu'nda lokanta işletiyor. Adresi, Kuledibi, **Yapıkredi** Sokak, Mengen Restaurant, Yüpe ve **Kredi** Bankası bitişinde. Bu kişi de polis değildi, ama ajan olarak derneklerde faaliyet yürütüyor.

Hüseyin Gül'ün denetimindeki **Kişiler Foklor Araştırma Kurumu**'nu İstanbul polisine e' altından 20-30 kişi verdiği biliyorum. Çünkü bir süre ben de burada folklor oynadım. Şimdiki başkanı da **Adnan Mengen** dir ve **İlyas** isiminde birisi onun yardımcıları yapıyor. **İlyas** isimli kişi de yeni yeni **Adnan**'ın sayesinde ajanlaşmıştı. **Hüseyin Gül** isimli kişiyi de, **İlyas Akman** isimli başkomiserden öğrendim. Bunun için diğer insanları da **Hüseyin Gül** sayesinde ajanlaştırdıkları kesin biliyorum. Başından beri polis denetiminde olan bir demerğin başına kendi adamların dışında kimseyi getirmesi beklenmez. Kald ki, denetim alamadığı dernekleri bir bahane bulup kapatmaktan geri kalmayan emniyet, böyle bir demerğin yaşamasını ve büyümesini engellerdi. Bunun için, İstanbul derneklerinin %60'ı genellikle polis denetim altındadır. Diğerlerini ise emürleri fazla uzun sürmez. Ya kapatılırlar, ya da bunları da işine ajan yerleştirilerek belli bir zaman sonra denetim altına alınır.

Ben bu demerlerde yaklaşık iki yıl çalıştım. Benim **Şişli**'de fazla bir olayım olmadı; daha çok burada folklor eğitimi gördüm. Ve hoca diploması da aldıkten sonra; diğer derneklerde ve okullarda folklor çalışmalarını aldı. Altında devrimci insanları tanıtmaya çalışıyordum. Bunların nerelerde kaldıkları tesbit edip buna göre polis rapor yazarak bildiryordum. Böylece bunlar günlük takip altına alınmış oluyordu.

Yine, Kemalîye (Eğin) Demerği, birçok yönüyle polise hizmet eden bir kurum. Burada ise folklor öğretmeni **Hacı** isimdeki kişi polisle işbirliği içinde çalışan bir ajan. Bu demerkte davul çalan **Kazım** isimli kişi, yine bir polis ajanı. Bunlar da bu demerğin hem yönetiminde yer alan hem de polisle işbirliği içinde olan ajanlardır. Bu demerğin adresi: **Mustafa Kemal Bulvarı, Partevniyal Lisesi** bitişinde, **Aksaray, Partevniyal Sosyalist Vatan Partisi** içinde ajan olan **Rıdvan Çet** ve **Zeynel Aslı** diye birisi vardır.

Bakırköy Halk Evi de burada. Yine geçmişte **Dev-Yol**'cu olan ve daha sonra ajanlaşan **Dr. doktor Hüseyin** ve kardeşleri **Mustafa** ve **Mehmet** tarafından kurulmuş. Ajan yetiştirmek için bu kişiler, polis ajanı olarak faaliyet yürütüyor. **Hüseyin** şu anda **Bahçeşehir** de **Yaşam Hastanesi**ni çalıştırmaktadır. **Hüseyin**, **Mustafa**, **Bayzade Özkahraman** ve **Mehmet Özkahraman** ile birlikte **Şirinevler, Yeni Bosna** da Ar-

... **Firmalar gazete ilanlarıyla pazarlamacı ararlar. Bunun sonucu iş için başururan kişilere bir form doldurturlar. Bu formda kişinin tüm durumunu içeren sorular mevcuttur. Kişi bu formu doldurduktan sonra açık adresini de yazarak firmaya teslim eder. Firma kişi hakkında detaylı araştırma yapar. Eğer kişinin ailevi durumu bozüksa ve ruhsal bir bozukluk içindeyse şirket için kurbanlık koyundur. Kişi önce bol parayla bu işin içine çekilir...**

kadaş Spor Okulu'nun hem sahibi, hem de hocası. Adresleri; **Bahçeşehir Özel Yaşam Hastanesi Hüseyin Özkahraman**; **Mustafa Özkahraman**, **Bahçeşehir Üniversitesi Sineması**ın karşısi; **Bayzade Özkahraman**, İstanbul belediyesi sağlık işleri daha başkanıdır. Bu da İstanbul belediyesinde devamlı bulunur. **Mehmet Özkahraman** Şirinevler, Kuleli Yolu'ndaki **Arkadaş Spor Merkezi** ve **Bizim Manavisi** sine kendine ait işyerinde günlük olarak bulunur. Bu insanlar **Sivas**'ın **Divriği** kazasında ajantik sayesinde hedefledikleri yapılar. Sadece hastanede günlük 5-6 milyon hasılat yapıyorlar. Ben burada, 1 Mayıs'ta kaçıp kurtulan dört kişiyi yakaladımın sağladım. Çünkü ben de olaydan sonra Zeytinburnu'na gitmişim. Toplantı sırasında tanıştığım **Rıza** isimli kişiyi buraya gideceğini söylemesi üzerine, ben de polisle ilgili verdim ve burada dört kişiyi yakalattım. Bunun dışında burada benim faaliyetim olmadı. Çünkü **Özkahraman**'lar bu işi çok daha güzel yapıyorlardı.

Zeytinburnu Halk Evi eski başkanı **Yunus** isiminde bir **Dev-Sol**'cuydu. Bu kişi de, yandıdaki ahalicelliğini yapan **Kemalettin**, **Yusuf** ve **Fatma** isimli ajanların eline düştüğü. Bunlar ne isterse **Yunus** bunu yapmakt zorundaydı. Yoksa başkanıktan alı koyarlardı. Nitekim en son Nisan ayında İstanbul Valiliği öndeki gösteriye gitmesi üzere yakalandı. Bir süre cezaevinde yatması sonucu bu kişiler onu alacağı; ederek yerine yeni göçmen olan **Süreyya** isimli polis ajanını yerleştirdiler. Bunların

en büyük destekçisi ise, genel sayman rolünde **Muzaffer Tahta**ydı, diğer ismi **Bahçiyar**'dır, simdi burada (Akadem'de bn.) bulunuyor. Bu kişi benim ve diğerleri gibi bir ajan. **Kemalettin**, makine mühendisi ve boşa gezer. Her gün Zeytinburnu Halk Evi'nde. **Yusuf** işçidir, boşa gezer. Yine Zeytinburnu'dan ayrılmaz. **Fatma** avukatıdır; stajyerlik yapıyor, ama her akşam mutleka 11-12'ye kadar Halk Evi'nde. İste ki bu insanların sayesinde, Türkiye solunun 1984 tarihinde kayıı olduğu oldu. 1984 yılında **Divriği Kültür Demerği**'nin kurulmasıyla birlikte **Rıza Sever**, **Hüseyin Güleşevir**, **Nezvat Kaya** isimli polis ajanları faaliyetlere başladılar. Bunların birisi gerçekle emniyet komiseridir. **Nezvat Kaya** gece polisi komiseridir. **Nokta** dergisinde çalışmaktadı. **Levent**'teki **Gelişim Yayınları**nda müdür olarak çalışmaktadı. Diğerleri ise onun yan kolları olarak, **Divriği Kültür Demerği**'ni ele geçirmek istediiler. Biraz zorlanınca, aynı yıl kapatılır, kendileri bir süre sonra tekrar açılır. Çünkü kendileri **Divriği'deydi**. Şimdi ise, bu yönetim elinde, buraya genel devrimcileri yolaştırmak için elinden ne gelyorsa yapmaktan geri kalmıyor.

1984 ortalarına doğru ben de **Divriği Kültür Demerği**'ne gidip görevmeye başladım. Bunun ismi olduğum için kısme bir şey demiyordum. Hem de folklor hocalığını yapıyordum. Burada benim ilk yazıcağım **Yahya** isimli **TKP-MLK**'li birisiydi. Bunun dışında **Selahattin Körmer** isimli kişiyi de aynı davada yakalattım.

Her ikisi de 1,5 yıl yattıktan sonra tahliye edildi. Bunların dışında İstanbul'da **Özkan** isimli **Un-**versitesinde aynı yılın 11. ayında İnşaat Fakültesi'nin basılması ve bir grup öğrencinin gözaltına alınması sağladım. **Dev-Sol** ve **Dev-Yol** bildirileri çok üzerinde. Bunlar uzun süre yapıp çıktiler. Daha sonra aynı yıl biliymiş birlikte İstanbul Eczacılar Fakültesi'ne öğrenci derneğinin açılmasını engellenmesi, bu öğrenci demerğinde faaliyet gösteren **Okday** isimdeki gençin yakalanması ve öldükten alınması, benim düzenlediğim raporlar doğrultusunda gerçekleşmişti. Burada ben kendimi tamamıyla sözüme güven vermişim ve demerlerde zorlanmadan faaliyetlerimi yürütüyordum. Kısmen benim konumunu anlamıyordum, çünkü bütün çalışmaların folklor üzere görünüyor. Ancak ben bunun yanında insanlara en kötü darbeleri indiriyordum. Bunların konuşmalarını, tartışmalarını rapor ederek, bu insanların yakalanmasını sağlıyordum yine orada tartışmaları katlıp yazılı insanları kullanarak toplantı birbine katıyordum. Böylece onların arasına kin sokuyordum; hem de kişileri tanıtmış oluyordum. Buna göre de polis raporunu sunuyordum. Bu arada **İlyas Akman** kendisini izine ayıracığını söyleyerek, beni başka bir polis memuruna tanıttı. Bu polis memuru şu anda yine İstanbul'da **Medicilye** köyü'de çalışmaktadı. Buradaki merkez polisi karakolundaydı. Bu kişi ile yaklaşık 40-45 gün çalıştım. Bu kişi **Cengiz Tiğli** idi ve **Zonguldaklı**ydı.

Bunula yürüttüğüm faaliyetleri, yine demerlerdeki oluyordu. 1985 yılında **Divriği Kültür Demerği**'nin alınarak **Emrönü Halk Eğitim Merkezi**'ne gönderildi. Bunu bana **Cengiz Tiğli** isimli polisi söyledi. Bir süre burada faaliyet yürütükten sonra **Levent**'teki **Ahmet Hoca** isimli Erzincanlı hocayı da öldürdük; Halk Evi'nde solcuların olduğu; bu unsurları buradaki öğrencileri örgütleyip anarşist güdümleri fikrini yavaş yavaş suç görüşü olan müdürüde götürüyorduk. Buna bir süre böyle devam ettik. Bir gün Halk Eğitim Müdürlüğü, **Ahmet Hoca**'yı çağırarak, **Ahmet Hoca**'nın isimlerini isimleri, **Ahmet Hoca** da gelip bana söyledi. Ben de keşfettiler, **Vatso** hocası olan **Vedat** diye birini geçtirdi. Bu kişi **Muş-Vartoluğu**. Daha sonra **Sümbül** diye bir bayanın ismini verdim; bu bayan **Dev-Yol**'cuydu. Daha sonra **Kazım Hoca** diye birini verdim. Bu kişi de **TDKP** liydi. Daha sonra **İbrahim Öztürk** isimli **Adıyaman** hocasını verdim; bu da **Dev-Sol** sempatisiydi. Sanıyorum çok uzun bir zaman geçmeden, bu insanlar hakkında Halk Eğitim Merkezi'nde bir sorumluluk komisyonu oluşturuldu. Daha sonra bu kişilere itiraz verildi. Bu kişilerin itiraz bizim izimizde geliyordu. Benim sunduğum raporla polis direktif vermişti. Bunları buradan atarakca ve tutulmalarını sağlayacaktık. Ben denileni yapmıyıştım tekrar **Ahmet Hoca**'yı yanına aldım, bu kişiler hakkında propagandayı yoğunlaştırdık. Bazen telefonlarında suç görüşü öğrencileri de örgütleyerek bunları üzerine salıyorduk. Ve 1985 yılının 11-12. aylarında tekrar Halk Eğitim Müdürlüğüne çağırarak, bu kişilerin itiraz ettik. Ben arada **Cengiz Tiğli** isimli polisi rapor yazarak verdim. Daha sonra bu kişiler bizzat müdür tarafından da polise bildirildi ve bu insanların hem devlet memurluğundan alınmaları, hem de aylarca işkence görmelerine sebep oldu. Bunda yine en büyük rolü ben üstlenmişim. **Ahmet Hoca**'yı ben kendi istediğim doğrultuda yönlendirmişim. Ancak şu anda bu kişi **Emrönü Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü**'nde folklor sorumlusu olarak görev yapıyor, polis desteğiyle. Ayrıca aynı yerde **Nezmettin** isimli bir ajan daha bu unsurla görev yapmaktadı. **Nezmettin** şu anda **Denizcilik Bankası**'nda görev yapmaktadır. **Denizcilik Bankası** almıştır ve istihbarat bölümüne bakiyor. Bu kişi de **Bitlisli**ydi ve **Bitlis** yöresi hocasıydı.

1986 yılında başkomiser, **İlyas Akman** beni **Şahin** isimli başkomiserle tanıştırdı. **İlyas Akman**, bundan böyle **Şahin** isimli kişiyi bulacağını, onun da **İlker** beyin adamı olduğunu söyledi. Daha ileride başka kişilerle tanışacağı söyledi bana. Bundan böyle demek ve lokallerde parti işi çalışmaları yürüteceğini, benim de diğerlerinde olduğu gibi, bunda da onlara yardımcı olmamı söyledi. Benim daha önceki çalışmalarında polis çok yarımcı olduğumda, bunda da öbürleri gibi başkanı olursam maddi ve manevi tüm desteklerini vereceklerini söyleyerek, bir süre bana baktılar. Daha sonra beni **Sabri** ve **Behçet** isimli polisi memurlarına tanıştırdı. Ve bir süre bunlarla çalışmamı söyledi. Bu kişilerin ikisi de **Sirtli**ydi. **Sabri** komiser olarak görevliydi. **Behçet** ise, polis akademisinde son sınıf öğrenciydi. Ancak devamlı siyasi geziyordu. Özellikle **Fatih Kadınlar Pazarı**na takilirdi. **Özkan** bunları **Kürdistan**'dan kaçan gençlerle dolup taşmaktaydı. **Kürdistan**'da baskından kaçan, önceden firar eden kişiler buraya gelip daha çok seyyah satıcılık yaparacak ve konfeksiyon işletmek çalışmaktaydı. Bunun için de daha çok buralara yöre insanları olan polis ve ajanları yığınca yapılmıştı. Nitekim birçok insan da burada yakalattı. Yabancı oluşum nedeniyle beni iki kişiyi tanıştırdılar ve bir süre burada **Behçet** ve **Sabri**

YARGILANMASI GEREKEN PKK DEĞİL; TC İLE ALMAN GERİCİLİĞİ VE EMPERYALİZMİDİR!

PKK önderliğinde her geçen gün daha da büyüyen, gelişen Kürdistan halkının ulusal bağımsızlık, demokrasî ve sosyalizm mücadelesinde karşısında, emperyalizm ve karşıdevrim cephesi yeni yeni saldırılar ve komplolar içine girmektedir. Tam bir sahtekarlık ve alçaklıkta bu komplolar gerçekleştirilmekte, PKK önderliğinde ve bu önderlik altında kabanaran, gürleşen halkımızın haklı ve meşru savaşçı birliğine, tasfiye edilmek istenmektedir. Almanya da görülmeye başlanan "PKK Davası" bu amaçla güdümlenmiş bulunmaktadır. Tam bir demagogî, yalan, karalama, iftira kampanyası eşliğinde PKK gerçeği çarpıtılmak istenmektedir. PKK bir "terörist örgüt" olarak kamuoyu nezdinde mahkum edilmeye çalışılmaktadır; bunun için büyük bir çaba sarfedilmektedir.

İLERİCİ İNSANLIĞI SESLİYORUZ!

Emperyalizm ve suçkarları PKK'ye neden saldırıyor? PKK neden tasfiye edilmek isteniyor? Bu sorulara cevap PKK gerçeğini anlamaktan geçmektedir. Nedir PKK gerçeği? PKK gerçeği, yüzyıllardan beri sömürgeci egemenlik statüsünde tutulan; sömürgeci ülkeler ve onların para babaları emperyalizm tarafından ülkelerine kadar sömürülme, talana uğrayan; benliğinden uzaklaşarak kendisine yabancılaşan; katmerli bir baskı, işkence, toplu katliamlar, mecburi iskanlar altında nefes alamaz duruma düşürülen; feodal-şarh ilişkilerinde tutularak karanlığa gömülen; işsizlik, açlık, cahillik içinde kıvrılan; çağdaş gelişmeler dışında tutularak hapsedilen; tarih sahnesinde silinmeye, yok olmayla başbaşa kalan bir halkı: tüm görkemliliğiyle ayağa kaldırarak onun tarih sahnesine çıkarmadır. Önkü başbaşa giden tarihini tersine çevirmedi.

PKK gerçeği ideolojiden politikaya, örgütlenmeden eyleme kadar her alanında bağımsız gelişmeye ve Kürdistan halkının özgüvenine güveni esas alarak, proletar önderlik altında, Kürdistan halkını ulusal kurtuluş savaşına kaldırmadır. Altınına kadar parçalanmış bir halkın ulusal birliğini yaratma yolunda, ERNK gibi tarihsel adımları atmıştır. Gerici, karşıdevrimci zora karşı, ilerici-devrimci zoru ARGK çatısı altında oluştururmuş, kuruluşurmuş.

PKK gerçeği, sömürülme, talana, zulme karşı, insanlığı tehdit eden, düşürülenleri, yüceltmeyen tüm gelişme ve dönüşümlere karşı mücadeledir, kavuşur.

Tüm ilerici insanlığı bu gerçekleri görmeye, Alman emperyalizmi ve karşıdevrim cephesinin özünde ilerici insanlığı biçimde PKK'ye yönelik komplo ve saldırılarını, tasfiye etmelerini boşa çıkarmaya, bu onurlara karşı duyulan öfkeye çağırıyor onun, PKK'nın Alman gericiyi karşısında emperyalizme karşı yükselttiği devrimci-direnişçiliği sahip çıkmaması, desteklemesini bekliyoruz; ilercî, yurtsever, devrimci, demokrat olmak bunu dayatıyor.

PKK gerçeği, emekçi sınıfların, halkların kurtuluşu yolunda enternasyonalizm bayrağını dalgalandırmaya, yüceltmeye, Enternasyonalist ruh ve bilinci yönüne yaşama, bunu yetkince uygulamadır. Sömürsüz, sınıfsız, savaşsız bir dünya yaratma inancını coşkuyla yaşama-dır. Bu yönde kararlılık, azim ve bilinçle öcüler olmazdır.

İLERİCİLER, YURTSEVERLER, DEMOKRATLAR!

Tüm bu gerçekler temelinde, Partimiz kısa tarihine rağmen halkımız lehine muazzam düzeyde değerler yaratmış bilmiş, sömürgeciğe ve emperyalizme ölümcül darbeler indirmişti. '84 yılında şanlı 15 Ağustos eylemliyle silahlı mücadele için giren atılım sürecinde bu yana Partimiz sürekli kendisini büyüten, güçlendiren bir pratik sergilemiş; örgüt ve eylem gücünü her geçen gün daha da yetkinleştirmiş; keskinleşmiştir. Halkımız, Partimiz dev-

iraf etmek zorunda kalmış; devlet tüm kurullarıyla tam bir çürümeye başbaşa kalmış; çeşitli hesaplaşmalar, tasfiyeler su yüzüne çıkmıştır.

Tüm bu gelişmelerin yanında, Partimizin doğru-devrimci-direnişçi çizgisi karşısına çıkarılmak istenen küçük-burjuva, reformist, statükocu oluşumlar, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşının yalıcılığı karşısında erimekten, dağılmaktan kurtulamamış, bu güçlerin tüm sahtekarlıklarını, ulusal kurtuluş savaşımıza su yüzüne çıkarmış; halkımız bu güçlerin gerçek kimliğini tanımakta zorluk çekmemiştir. Keza yine, feodal ilkel milliyetçi örgütlenmelerin tasfiyesi, işbirliği ve hain kimliklerini Kürdistan halkı yakından bir kez daha tank olmuş, bu güçlerin mücadeleye verdiği zarar, ihanetlerini yaşayarak görme durumunda kalmıştır. Ülkemizde yaşanan bu gelişmeler, yalıcılık pratik, Kürdistan sahasını daha da netleştirmiş, her gücün mücadeleye dediği yeri, rolü, karakteri, somut bir biçimde açığa çıkarmıştır. Bu gelişme-

lan özünü boşaltma; reformcu, uzlaşmacı bir karaktere burundırme: Partiyi mültici bir yaşama dayatma tavır ve çabası içinde olmuştur. Tüm bu dayatmalar boşa çıkmaz. Emperyalizm bu sefer PKK kitlesine baskı ve teröre yönelmiş, böylelikle Partiyi yıldırmak, darbe vurmak istemiştir. Gelişmelerin hızı kesilmeyince, PKK giderek daha da güçlenip gelse ki bu sefer kendi hukuk sisteminin bile çözümlerini, kendi yasalarını ayaklar altına alarak, PKK'ye saldırılarını sürdürmüştür, toplu tutuklamalara başlamış ve bilinen korsan yarğalamaları PKK'yi "mahkum etme" dünya kamuoyunda PKK'yi "terörist bir örgüt" olarak lanse etme tutumu ve yaklaşımı içine girmiştir.

SORUYORUZ; TERÖRİST KİMDİR?

Alman emperyalizminin proleternya davasının temsilcilerini, önderlerini, yüce enternasyonalizmin yiğit savaşçılarını "teröristlikle" ve onların

nyor. PKK emperyalizmin sömürü alanlarına hatırı sayılır darbeler vurduğu, ilerici insanlık ve sosyalizm cephesine muazzam katkılar sağladığı için hedef alınmıştır. PKK'nın bu yönü pratiği, gelişimi açıktır, nettir, yalıcılığı keskindir. PKK'nın proletar sınıf kimliği, onun ulusal bağımsızlık ve özgürlük savaşına, önderlik rolüne, mücadelesinin meşruluğuna, haklılığına hiçbir güç gölge düşüremeyecek, tersiyü edemeyecektir. Aksi yaklaşımlar birer zirva, iftira ve çarpıtmadan öteye gidemeyecektir.

Terörist ve suçlu olanlar, ülkemizi böl ve yönet politikasıyla parçalayan ve bu emellerine varmak için halkımızı jenositlerden geçirecek, onak kan ve gözyaşlarını reva görenlerdir. Halıkızın tüm değerlerini ayaklar altına alarak, halkımızı illiklerine kadar soyanlardır. Dersim, Zilan, Koçgiri, Hani, Sanson'da, kadın-cocuk-yiğit demeden birlerce insan katledilmiştir. Daha dün Halepçe de birlerce Kürdü kimyasal silahla öldürülenler kimlerdir; halkımız köy meycanlarında kurşuna dizilen, ona insan piliği yediren kimlerdir; Diyarbakır zindanlarında Nazi kamplarında bile eşine rastlanmayan işkenceleri uygulayan ve onlara tutsağı katleden, yüzlerini sıcağına bırakarak kimlerdir? Cevap veriyoruz: Bu suçları işleyenler; faşist TC'dir, faşist Saddam ve yönetimindeki Irak'tır ve onların baş müfettişleri Kürdistan Alman emperyalizmidir. Tüm bu suçlarda Alman emperyalizminin direkt ve dolaylı rolü vardır ve bu belirgindir. Hesap sorulacak ve verecek olanlar bunlardır. Gerçek terörist şebekeleri bunlardır ve tarife suçlu gerçekçilerdir da bunlar olacaktır. PKK gerçeği proleterya direnişçiliği karşısında ortaya çıkan her türlü bozguncu-tasfiyecî anlayışlara, yönelimlere karşı direniştir. Çizdiği sağlamlık, dayanıklılık, tutarlılıktır.

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI!

Yıllardan beri halkımız doğru bir önderliğe sahip çıkmamış hep açırısı, kahırını çekti. İşbirlikçilerde ortaya çıkan önderlik halkımız örgütüzüz biraşırı direnişçilerin yeniliyle sonuçlanmasına neden oldu. Bugün partimiz PKK doğru bir önderlik temelinde ulusal kurtuluş savaşını geliştiriyor. Halkımız bu önderlik altında ERNK'de birleşiyor, ARGK'de kurtuluş kuvvetlerini bir araya topluyor. Parti, Cephe ve Ordu silahlarıyla düşmana ölümlü darbeler vuruyor. Kürdistan'ın her alanında kıran kırana bir savaşın gübreyen yaklaşımlarıyla yürüyor, alevleniyor. Bu savayışında halkımız en seçkin evlatlarını şahadet uğurluyor. Onları karanlıktan ıyrtıyor. Sefilce düşküncü bir yaşamdanda kurtuluyor, kimliğini buluyor ve her geçen gün kurtuluşu, özgürlüğü bir adım daha yaklaşıyor.

Halkımız düşen görev; bu önderlik altında mücadelede tereddüt-

Devamı 23. sayfada

rimci atılımını büyük bir coşkuyla karşılamış, ulusal kurtuluş safılarına büyük bir kararlılık ve eşsiz özvenyle yeni almasını bilmiştir. Sömürgeci işgal ordularına, kolluk kuvvetlerine, feodal-komprador güçlere, ajanlaşmış, hain kişi ve kurumlarla üst üste vurulan darbelerle Parti büyük bir prestij, saygınlık kazanmıştır; otoritesi büyümüş, mücadeleye halkımızın kitlesel katılımını sağlamıştır. Cephe (ERNK) ve Ordu (ARGK) örgütlenmelerinin temelleri atılarak, bu yönde önemli mesafeler kat edilmiştir.

Ulusal kurtuluş savaşımız karşısında faşist TC'nin bu politikaları iflasa uğratmış, halk savaşımız, TC'nin ekonomik, siyasi bunalımını daha da derinleştirmiş, tam anlamıyla çözümsüzlüğe yuvarlamıştır. Bölge vailiği, özel ordu, özel tim, köy koruculuğu, stratejik göyler oluşurma, köy boşaltma, göyler zorlama, toplu katliamlar, toplu katliamlar vs. ile ulusal kurtuluş savaşımız karşısında içine girdiği özel savayış başsız kaldıkları kendileri de

ler karşısında kaybeden, reformist, statükocu çizginin temsilcileri, feodal küçük-burjuva sınıfı olurken, kazanan ise, devrimci, direnişçi çizginin temsilcileri, proleterya ve müfettişler olmuştur.

Ülkemizde yaşanan bu önemli siyasal gelişmeler emperyalizmi daha da saldığın kılma, "kaybedecek" diye tereddüt düşükleri ülkemiz Kürdistan üzerinde yeni yeni hesaplar içine girmelerini, işbirliklerine yardımını daha da üst perdede taşımalarını doğurmuştur. Kürdistan üzerinde TC ile Alman emperyalizminin çıkarları çakışmakta, birleşmektedir. Dün de bu böyleydi, bugün de böyledir. "O halde bu çıkarılmaları tehdit eden PKK tasfiye edilmedi, müfettiş TC'nin imdadına koşulmalıdır." İşte hesap bunda; saldırılarını, komplolarını altında yatan gerçekler bunlardır.

Emperyalizmin PKK'ye yönelik saldırılarını yeni değildir. Baştan beri emperyalizm PKK'nın devrimci-direnişçi çizgisini tasfiye etme, mil-

örgütlerini "terör örgütü" olarak suçlamaya, yarğalamak istemesi yeni değildir. Devrimle karşı-devrim arasındaki çatışmaları keskinleştirici, gelişlerini büyüdüğü süreçlerde emperyalizmin bu tür cabaları içine girdiği bilinmektedir. Komünist enternasyonalizmin yiğit önderi G. DIMITROV ve arkadaşlarının Alman emperyalizmi tarafından bugün PKK'ye yönelik suçlamalarını aynıysa sanık sandalyesine oturtulmuş ve mahkum edilmiş istendiği tarih hafızası biraz güçlü olanlar iyi bilmektir. DIMITROV'un şu tarihsel sözü bugünkü devanın gerçekliği anlamışması açısından da büyük bir anlamlı teşkil etmektedir: "Alman emperyalizmi, bize ne denil saldırıyorsa, demek ki, biz Alman Markı'nı tam ortasında vurmuşuz."

Evit; PKK emperyalist karşıdevrim cephesini tam ortasında deldiği için hedef alınıyor. PKK, Kürdistan bağımsızlığı, özgürlük kavşasını sağlama ve kararlı adimlarla yürüttüğü ve amaçlarına emin bir yürüyüşle yaklaştığı için hedef al-

Impressum
V.S.d.P.
A. San
Vogelangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazgına adresi
SERXWÊBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Heap numarası
Stadtparkesse - Köln
A. San
Kont Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75.00 brf.
Danimarka 10.00 dkr.
Fransa 7.50 ff.

Hollanda 3.75 hfl.
İngiltere 0.90 £.
İsviçre 7.50 sfr.
İsviçre 3.00 sfr.
Norveç 10.00 nkr.